

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ

ΕΡΥΘΡΟΣ + ΣΤΑΥΡΟΣ

ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΑΪΟΣ 1955

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

Τού, υπό την Ύψηλὴν Προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ ΒΑΣΙΛΕΩΣ καὶ τὴν ἐπιτίμον
Προεδρείαν τῆς Α. Μ. τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Α'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1924—1941

Β'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΕΤΟΣ 10ον

ΜΑΪΟΣ 1955

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 8

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΥΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Μακένζυ Κίγκ 3 (πρώην Λυκαβηττού) ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφ. 613-571

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΑΡΘΡ. 6 Α. Ν. 1091

Διευθυνσις Περιδικού: ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Δώρα 8' Ιστρία 22

Διευθυνσις Τυπογραφείου: «ΦΑΡΟΣ» — 'Ιερὰ 'Οδὸς 61

Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1,50 — 'Ετησίαν συνδρομὴ ἑσῶτ. Δρχ. 12 (νέαι), ἑξῶτ. 10 σελλίνια ἢ 2 δολλάρια

Συνδρομαὶ καὶ ἀντίτιμον περιδικοῦ νὰ στέλλωνται μὲ ταχυδρομικὴ ἢ τραπεζικὴ ἐπιταγὴ ἀπὸ σ ὡ π ὡ ς

«'Ελληνικὸν 'Ερυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος», ὁδὸς Μακένζυ Κίγκ 3, 'Αθήνας

'Η Συντακτικὴ ἐπιτροπὴ ἀποφαίνεται περὶ τῆς δημοσιεύσεως ἢ μὴ τῶν ἀποστελλομένων χειρογράφων, τὰ ὁποῖα δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς καθυστεροῦντας τὴν ἐξόφλησιν τῆς πρὸς
τὸ περιοδικὸν ὀφειλῆς των, ὅπως ἐπισπεύσουν ταύτην.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ — CONTENTS

Τὰ λουλούδια, Μ. Νικολαΐδης	1	The flowers by M. Nicolaides	1
Σελίδες ἀπὸ τὴν δράσιν τοῦ Ε.Ε.Σ., Υ. Β.	2	Pages from G.R.C. activities by V.	2
'Ερρίκος Ντυνάν	3	Henry Dunant	3
'Η 'Αγία 'Ελένη, Κ. Παπαπαναγιώτου	4	St. Helen by K. Papapanagiotou	4
Κύπριος Ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν, Ε. Φω- τιάδης, β) 'Ερωτηματολόγιον ὑγείας, Σπ. Δοξιάδης	5	Cyprian Minister of war, by E. Photiades b) Questionnaire on health by Sp. Doxiades	5
'Η προϊστορικὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, Ν. Δημητρο- κάλλης	6	The prehistoric life of man by N. Dimitrocalis	6
Δύο ὠραῖοι ὄρκοι, β) Καιρὸς καὶ κλίμα, Φ. Καρα- πιπέρης	7—8	Two nice oaths b) Weather and climate by Ph Karapiperis	7—8
Τὸ χαμομήλι καὶ ἡ Καρδερλίνα, Β.	9	Camomile and the songbird by V.	9
Μελ. Οὐτίφλιντ, Σπ. Αὐλωνίτης	10	Mel. Windfild by Sp Avlonitis	10
'Η Μονὴ τοῦ 'Οσίου Λουκά, Π. Καλονάρου ..	11	The Monastery of Osios Lucas by P. Kalona- ros	11
Φωτογραφίαι δράσεως	12—13	Activity in pictures	12—13
Τὰ ζῶα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀνθρώπου, Π. Γρίσπου, β) Πράγες βοήθειες, Κολικός, γ) Πουλὶ καὶ μνημύγκι, Σ. Κωτσαρίδης (ποίημα)	14	Animals in the Service of man by P. Grispos b) First aid	14
'Υάκινθος, Γλ. Πρωτοπαπῆ	15	c Bird and ant (poem) by S. Kotsarides	15
Κίνησις Ε. Ε. Σ. Ν.	16—18	Hyacinth by Gl. Protopapa	16—18
Δράσις ομάδων Ε. Ε. Σ. Ν.	20	G.J.R.C Movement	19
Μαθητικὴ συνεργασία	20—23	Activities of J.R.C. groups	20—23
'Η ἀλληλογραφία τῆς θείας Σταυρούλας	24	Pupils' contribution	24
Τὰ δόντια, ΑΝ. ΒΩ.	25	Aunt Stavroula's correspondence	24
'Εσωτερικὴ ἐξοφύλλου: Πρὸς τοὺς 'Ελλήνας 'Ε- ρυθροσταυρίτας		The teeth by AN VO	25
'Οπισθόφυλλον: 'Ελάτε, στίχοι Δελαγιανοπούλου, Μουσικὴ 'Αλ. Παναγιωτοπούλου.		Inside frontcover: To the Greek Juniors Back cover: Comeverses by Delagianopoulos, Music by Al. Panagiotopoulos	

Ἑλληνες Ἐρυθροσταυροῦνται,

Με τὴν καταστροφὴν ἀπὸ τοὺς σεισμοὺς τῆς ὁραίας πόλεως τοῦ Βόλου νέα συμφορὰ ἐπληξε τὴν Πατρίδα μας.
Πολλὰ καὶ μεγάλα ἀνάγκαι διὰ χιλιάδας ἀτόμων πρέπει νὰ καλυφθοῦν. Τὸ Κράτος καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς
Σταυρὸς ἔδωσαν ἀμέσως τὸ παρὸν κατὰ τρόπον ἀξιοθαύμαστον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν πρώτων καὶ πολλαπλῶν ἀναγκῶν
τῶν πληγέντων.

Ὁλόκληρος ἡ ἑλληνικὴ Κοινωνία, ἄτομα καὶ ὄργανοι, ἔρχονται προθύμως ἀρωγοί.

Αἱ προσπάθειαι θὰ συνεχισθοῦν καὶ ἀσφαλὲς καὶ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν θὰ ἔλθῃ κάθε δυνατὴ βοήθεια. Με ὅλα αὐτὰ
ὅμως θὰ παραμένουν πάντοτε πολλὰ ἀνάγκαι ἀκάλυπτοι.

Οἱ Ἕλληνες Ἐρυθροσταυροῦνται, εἰμεθα βέβαιοι, διὰ καὶ τώρα, ὅπως καὶ ἄλλοτε, θὰ πράξουν τὸ καθήκον των ἀπέ-
ναντι τῶν συναδέλφων των, τῶν ὁποίων ἡ ζωὴ εἶναι σήμερον τραγικὴ.

Μικρὰ δέματα μὲ πάσης φύσεως χρήσιμα εἶδη,μποροῦν νὰ ἐτοιμασθοῦν καὶ νὰ συγκεντρωθοῦν εἰς τὰ Γραφεῖα
μας, διὰ νὰ ἀποσταλοῦν εἰς τοὺς συναδέλφους των.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

'Η Α. Μ. ἡ Βασίλισσα εἰσερχομένη εἰς τὸν Σταθμὸν Α' Βοηθειῶν, ὅπου προσέφερε πρώτη τὸ αἷμα τῆς κατὰ τὴν ὁργανώσεσιν ὑπὸ τοῦ Ε. Ε. Σ. ἑβδομάδα ἐθελοντικῆς αἱμοδοσίας. Τὴν Βασίλισσαν ὑπεδέχθησαν ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε. Ε. Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος, ὁ Καθηγητὴς κ. Μακκάς, Πρόεδρος τοῦ κέντρου αἱμοδοσίας τοῦ Ε. Ε. Σ., οἱ ἐκ τῶν συμβούλων αὐτοῦ κ. κ. Ξανθοῦλιδης καὶ Δαμβέργης, ἡ κ. Παπάγου, Πρόεδρος ἐπιτροπῆς προπαγάνδας διὰ τὴν αἱμοδοσίαν καὶ ἄλλοι.

'Η Βασίλισσα ὑπέστη τὴν ἀφαίμαξιν ἀπὸ τὸν προσωπικὸν Αὐτῆς ἱατρὸν Καθηγητὴν κ. Δοξιάδην, ὁ ὁποῖος ἔλαβε 150 γραμμάρια αἷμα διατεθὲν ἀμέσως εἰς ἄπορον ἀσθενή.

Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα, δεξιὰ ἡ Μεγάλῃ Κυρία ἐπὶ τῶν τιμῶν Κα Τρικούπη, ἀριστερὰ ὁ κ. Μακκάς καὶ ὀπισθεν ὁ καθηγητὴς κ. Δοξιάδης.

H. M. the Queen entering the G.R.C. First aid Station to offer blood for the G.R.C. voluntary blood donation week drive.

Her Majesty was received by the G.R.C. president Mr. C. Georgacopoulos, by prof. M. Maccas, president of the G.R.C. Blood Transfusion Centre Board, by the members of this Board Messrs. Xanthopoulos and Dambergis, by Mrs. Papagos, president of the blood Transfusion propaganda Committee and by many others.

The Queen underwent the blood-drawing from Her private doctor prof. Doxiades who drew 150 grams, which was immediately given to an indigent patient.

In the photo H. M. the Queen, the grand Mistress of the Court Mrs. Tricoupi (right), prof. Maccas (left) and (behind) prof. Doxiades.

Ὅταν ὁ Χριστὸς, κατὰ τὰς τελευταῖες πρὶν ἀπὸ τὸ μαρτύριό Του στιγμὲς, θέλησε νὰ ἐπικοινωνήσῃ με τὸν Θεὸ Του Πατέρα, ἀποσύρθηκε σ' ἓναν κήπο — τὸν κήπο τῆς Γεσθημανῆ — ἀνάμεσα στὰ δένδρα καὶ στὰ λουλούδια. Καὶ ἐκεῖ, σὰν ἄρωμα ἀπὸ τὴν θεία ψυχὴ Του, ἀνέβηκε ἡ προσευχὴ Του στὸν Οὐρανὸ μαζὶ με τὸ ἄρωμα τῶν φυλλωμάτων καὶ τῶν λουλουδιῶν. Καὶ ὅταν τὸ ἱερό Του μαρτύριο ἐκορυφώθηκε πάνω στὸν ταυρό, ἡ παράδοσις λέγει ὅτι στὰ πόδια τοῦ τιμίου ξύλου εἶχε βλαστήσει βασιλικός.

Ἔτσι τὰ λουλούδια, ποὺ εἶχαν ἀγκαλιάσει καὶ εἶχαν μυρῶσει τὴν τελευταία προσευχὴ Του καὶ τὴν τελευταία πνοή Του, ἔχουν πάρει καὶ κρατοῦν ἀπὸ τότε κατὶ ἀπὸ τὴν θεία Του εὐλογία καὶ χάρι. Καὶ ἐξαγινισμένα καὶ αὐτὰ, ὅπως διάφορα ἄλλα σύμβολα τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς θρησκείας, ἀπὸ τὸ εἰδωλολατρικὸ πνεῦμα, ποὺ εἶχε ἀφιερῶσει τὴν δάφνη στὸν Ἀπόλλωνα, τὴν ἄμπελο στὸν Διόνυσον, τὴν ἐλῆα στὴν Ἀθηνᾶ καὶ εἶχε γεμίσει τὰ ἄλση ἀπὸ θεότρες καὶ ἀπὸ νύμφες, ἔχουν διαποτισθῇ καὶ αὐτὰ ἀπὸ τὴν πλατεῖα καὶ ὑψηλὴ πνοὴ τοῦ νέου Ἑλληνοχριστιανικοῦ πνεύματος.

Με ἀπόσταγμα ἀνθέων — με μύρα — εἶχαν ἀλείψει τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ οἱ πιστοὶ ἀκόλουθοι καὶ μαθηταὶ Του. Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ μας ὑμνολογία χρησιμοποιεῖ συχνὰ τὰ λουλούδια γιὰ συμβολισμοὺς καὶ παρομοιώσεις. Καὶ πολλὰς φορὲς οἱ ἐκκλησίαις μας στολίζονται με λουλούδια καὶ κλάδους.

Με λουλούδια ἐπίσης σκεπάζεται κάθε χρόνος ὅλες τὰς Χριστιανικὰς ἐκκλησίας ὁ Ἐπιτάφιος τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς. Με λουλούδια ραίνουν οἱ ἱερεῖς τὸ ἐκκλησιαστικὸν κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς Ἀναστάσεως. Καὶ λουλούδια φέρουν οἱ πιστοὶ καὶ τὰ ἀποθέτουν μ' εὐλάβεια, μαζὶ με τὴν προσευχὴ τους, στὰς ἁγίες εἰκόνες.

Ἀλλὰ καὶ ἔξω ἀπὸ τὸ βαθὺ αὐτὸ θρησκευτικὸ νόημα, τὰ λουλούδια, ὅπως καὶ τὰ φυτὰ ἐν γένει καὶ τὰ δένδρα παίρνουν ὁλόένα καὶ πλατύτερη, ἀλλὰ καὶ πάντα καθαρὰ, εὐγενικὴ καὶ ἀνώτερη πνευματικὴ σημασία.

Τὸ κρίνον γίνεταί τὸ σύμβολο τῆς ἀγνότητος. Ἡ δάφνη τὸ σύμβολο τῆς δόξης. Ἡ ἐλῆα τῆς εἰρήνης. Καὶ διάφορα ἄλλα λουλούδια παίρνουν τὸ νόημα τῆς ἡμερότητας, τῆς τρυφερότητας, τῆς ὁμορφίας, τῆς ἀγάπης καὶ τῆς χαρᾶς.

Καὶ με αὐτὸ τὸ πάντα εὐγενικὸ καὶ πάντα ὑψηλὸ

Λουλούδια

νοημα τὰ λουλούδια μπαίνουν στὴ ζωὴ μας καὶ στὴν τέχνη μας, γεμίζουν τὰ σπίτια μας καὶ τὰ δημοτικά μας τραγούδια, στολίζουν τὰ παράθυρα, τὰ ἐπιπλα, τὰς αὐλές, ἀλλὰ καὶ τὰ ὕφιντα καὶ τὰ χειροτεχνήματα, κεντοῦν τὰ φορέματα, τὰ κρεβάτια, τὰ βάζα, ἀλλὰ καὶ τὰ παραμύθια, τοὺς θρύλους καὶ τὰς παραδόσεις τοῦ λαοῦ μας. Καὶ πάνω ἀπ' ὅλα πλημμυρίζουν τὴν ψυχὴ του. Καὶ τὰ ὁμορφαίνουν καὶ τὰ μωρώνουν ὅλα με τὰ χρώματα καὶ τὴν εὐωδίαν τους, με τὴν ἁρμονία καὶ τὴν εὐγένειάν τους, με τὴ χάρι καὶ τὴν ἀδρότητα τους.

Γίνονται ἔτσι πολῦτιμα καὶ γόνιμα στοιχεῖα ψυχικῆς ὑγείας καὶ ὁμορφίας. Μαζὶ με τὴν καθαρὴ καὶ μυρωμένη πνοὴ τους ρίχνουν μέσα στὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου τὴν ἐξ Ἰσοῦ καθαρὴ καὶ μυρωμένη πνοὴ τῆς ἀγνότητος καὶ τῆς ἀνατάσεως. Καὶ τὴν ἐξυγιαίνουν, τὴν καταπραΰνουν, τὴν ἀπαλύνουν, τὴν ἐξευγενίζουν, τὴν ἐξυψώνουν.

Ἐξυψοῦν τὴν ἴδια ψυχικὴν ἐπίδρασι, ποὺ ἐξασκεῖ καὶ ἡ Τέχνη. Ὅπως ἡ ζωγραφικὴ με τὴν ἁρμονία τῶν χρωμάτων τῆς, ἡ Γλυπτικὴ με τὴ χάρι τῶν γραμμῶν τῆς, ἡ Μουσικὴ με τὴ μελωδίαν τῶν ἤχων τῆς ὑψώνουν τὸν ἄνθρωπον σὲ ἀνώτερες σφαίρες καὶ τοῦ ἐμπνέουν ὑψηλότερες σκέψεις, ἔτσι καὶ ἡ χρωματικὴ ἁρμονία, ἡ καλλιτεχνικὴ χάρι καὶ ἡ αὐλὴ, ἀλλὰ ἐξ Ἰσοῦ αἰσθητὴ καὶ ἐκφραστικὴ μελωδία τῆς πνοῆς τῶν λουλουδιῶν καθαρίζουν καὶ ἐξαγνίζουν τὴν ψυχὴ του καὶ ζωογονοῦν καὶ γονιμοποιοῦν μέσα στὴν καρδιά του τὰ πιὸ λεπτὰ καὶ πιὸ εὐγενικὰ συναισθήματα.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ποὺ νοιώθει καὶ χαίρεται βαθεῖα αὐτὴ τὴν ἐπίδρασι, ἐπῆρε ἀπὸ τὰ λουλούδια τὴν ἐννοια τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὠραίου καὶ τὴν ἔδωσε σὲ κάθε ὑψηλὴ καὶ ἄρτια ἐκδήλωσι τῆς ζωῆς του. «Μπουμπουκί μου», λέει στὸ ἀγαπημένο του παιδί. «Λουλούδι» ἀποκαλεῖ κάθε ὠραία μορφή ἢ ἀντικείμενον, ποὺ ἀντικρύζει.

Καὶ ὅταν θέλῃ νὰ δείξῃ τὴν ἀνώτερη, τὴν ὠραιότερη καὶ τὴν πληρέστερη μορφή αὐτῶν τῶν πραγματοποιήσεων, τὴς χαρακτηρίζει με μιὰ λέξι: τὴ λέξι «Ἀνθησι». Διότι ἡ ἀνθιστὴ στὴν Ἑλληνικὴν ἀντίληψιν συνταυτίζεται με τὴν ἀνώτερην ἀκμὴ καὶ τὴν τελειότερη ὁμορφία, καὶ συνδυάζεται με τὴν ἀθανασία.

ΜΕΛΗΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΙ ΤΟΥ Ε.Ε.Σ.

Τὰ μεταξύ τοῦ 1922—40 ἔτη ὑπῆρξαν ἔτη εἰρήνης. Μετὰ τὴν περίοδον ἀπὸ τοῦ 1912—1922 περίοδον συνεχῶν πολέμων, ἡ Ἑλλάς ἀνέπνευσε. Ὁ Ε.Ε.Σ. ἐπαφελόμενος τῆς ἡρεμίας ἐστρεψε ὅλην τὴν προσπάθειαν καὶ τὸν ζήλον εἰς τὴν ἀνασυγκρότησιν καὶ ἀναδιοργάνωσιν τοῦ. Οἱ Βαλκανικοὶ πόλεμοι, ὁ πρῶτος παγκόσμιος πόλεμος, ἡ μικρασιατικὴ ἐκστρατεία, τὸ κύμα τῶν προσφύγων, ὑπῆρξαν τραγικὴ μὲν ἀλλὰ πολὺτιμος πείρα διὰ τὸν Ε.Ε.Σ.

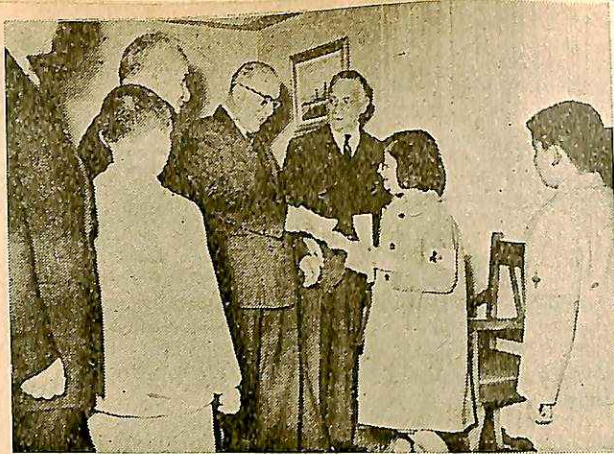
Ἡ πρώτη φροντίς ὑπῆρξε νὰ ὀργανώσῃ σχολὰς διὰ τὴν κατάρτισιν ἀδελφῶν νοσοκόμων. Ἰδρύθησαν τότε κατὰ σειρὰν: ἡ σχολὴ ἐπισκεπτριῶν, ἡ σχολὴ ἐπαγγελματιῶν καὶ τὸ Σῶμα ἐθελοντῶν Νοσοκόμων, καθὼς καὶ ὁ Σταθμὸς Α' Βοηθειῶν, ὅπου ἐξεπαιδεύοντο ἄνδρες καὶ γυναῖκες τραυματιοφορεῖς. Αἱ ἀδελφαί, αἱ ὁποῖαι ἀπεφοίτησαν ἀπὸ τὰς σχολὰς τοῦ Ε.Ε.Σ. ὑπῆρξαν τὸσον ἐν καιρῷ εἰρήνης, ὅσον καὶ κατὰ τὰς στιγμὰς τοῦ Ἀλβανικοῦ πολέμου, τῆς κατοχῆς καὶ τοῦ συμμοριτοπολέμου πολῦτιμοι βοήθοι διὰ τὸ ἔθνος.

Τὸ 1927, πεντηκοστὴν ἐπέτειον ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τοῦ Ε.Ε.Σ. ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ μεγάλου Νοσοκομείου τοῦ Ε.Ε.Σ. εἰς Ἀθήνας. Ἐπίσης εἰς πολλὰ σημεῖα τῶν Ἀθηνῶν ἱδρύθησαν ἰατρεία, ἀντιφυματικά, ἀντιτραχωματικά καὶ γενικῆς περιθαλψέως, τὰ ὁποῖα ἐχρησίμευαν τὸσον διὰ τὴν ἀμεσον παροχὴν ἰατρικῆς περιθαλψέως εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν στελεχῶν.

Καὶ ἐρχόμεθα τώρα εἰς τὴν ἰδρυσιν τοῦ Ἀσκληπιείου Βούλας. Θὰ γαριζέτε ὅλοι ὅτι ἡ φυματίωσις ὑπῆρξε μὴ τρομερὰ μάστιξ εἰς τὴν Ἑλλάδα μίᾳ δὲ ἀπὸ τὰς μορφὰς τῆς, ἡ φυματίωσις τῶν ὁστών, ἡ ὁποία προσβάλλει συνήθως τὰ μικρότερα παιδιὰ ἦτο πραγματικὴ πληγὴ. Τὸ καλλίτερον φάρμακον διὰ τὴν ἀσθένειαν αὐτὴν εἶναι ὁ ἥλιος. Καὶ ὁ Ε.Ε.Σ. παρ' ὅλας τὰς δυσκολίας κατῴρθωσε νὰ ἱδρύσῃ τὸ θαυμά-

Ἡ μεγάλη Ἐπιτροπὴ διὰ τὸν ἔρανον τοῦ Ε.Ε.Σ. τῆς 17/3/55. Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ἡ Κα. Σῦδη, ἡ Κα. Φ. Περματιόγλου, ἡ Κα. Α. Τσαλδάρη, ἡ Κα. Ρ. Ἀνδρεάδη, ἡ Κα. Ε. Πηνιτσιώρου, ἡ Κα. Ἡλιάσκου, ἡ Κα. Κ. Ἀρλιώτη, ἡ Κα. Γ. Γκρέκορη. Ὅπισθεν ὀρθία ἡ Κα. Α. Καλλιίνσκη καὶ Ἐρυθροσταυρίται μαθήται τῶν Γυμνασίων Ἀθηνῶν, οἱ ὁποῖοι συμμετέσχον εἰς τὰς ὁμάδας διενεργείας τοῦ Ἐράνου.

The Committee for Greek Red Cross Drive which took place on the 17th of March 1955. From left to right: Mrs Xydis, Mrs G. Pesmatjoglou, Mrs M. Tsaldaris, Mrs P. Andreadis, Mrs Piniatorou, Mrs Eliaskos, Mrs K. Arlioti, Mrs Gregory. Standing (behind) Mrs L. Kalinski, Mrs Messolora and Juniors of Athens High Schools, who participated in the collection groups.

Ἐρυθροσταυρίται τῆς 4ης τάξεως τοῦ 41ου Δημ. Σχολείου Β' Περὶ. Ἀθηνῶν μετὰ τοῦ διδασκάλου τῶν κ. Μαγκιλάρα παραδίδουν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον τὸ ποσὸν τοῦ ταμείου τῶν ὡς εἰσφορὰν τῶν εἰς τὸν ἔρανον τοῦ Ε.Ε.Σ. Δεξιὰ τοῦ Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ. ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ. Ν. Ναυάρχος κ. Δ. Φωκάς καὶ ἀριστερὰ ὁ Γεν. Γραμματεὺς αὐτῆς κ. Χρ. Παπαδόπουλος.

Juniors of the 4th grade, 41st Elen. School, Athens, with their teacher Mr. Maglara hand over to the GRC President Mr. C. Georgacopoulos, the contents of their school Fund contribution to the G.R.C. Drive. On the right of the G.R.C. President is seen the President G.J.R.C. Admiral D. Phocas, and on the left Mr. Chr. Papadopoulos.

σιον θεραπευτήριον τῆς Βούλας, εἰς τὸ ὁποῖον τὰ παιδιά, ποὺ πάσχουν ἀπὸ τὴν τρομερὴν αὐτὴν ἀσθένειαν, μαζί με τὸν εὐεργετικὸν ἥλιο τῆς Ἑλλάδος, θεραπεύονται καὶ μετὰ τὰ τελειότερα θεραπευτικὰ συστήματα. Αἱ θεραπείαι εἰς τὸ Ἀσκληπιεῖον Βούλας ἀνέρχονται εἰς 80—85%. Πόσα παιδιά ἐπανεῦρον τὴν ὑγίαν τῶν καὶ ἐγένοντο χρήσιμα καὶ πάλιν μέλη τῆς κοινωνίας, πόσα στίτια ἐπανεῦρον τὴν εὐτυχίαν, πόσοι γονεῖς τὴν χαρὰν, πόσοι νέοι τὴν δύναμιν. Αὐτὸ ὅμως ἀποτελεῖ ἓνα κεφάλαιον τῆς ἱστορίας τοῦ Ε.Ε.Σ., τὸ ὁποῖον θὰ παραμείνῃ πάντοτε ἀγραφον, διότι ὁ Ε.Ε.Σ. ἀρκεῖται εἰς τὸ νὰ μᾶς διδῇ ξηροὺς στατιστικούς ἀριθμούς, τὰ δὲ κενὰ πρέπει νὰ συμπληρωθοῦν μετὰ τὴν φαντασίαν διὰ νὰ ὁλοκληρωθῇ ἡ εἰκὼν τῆς εὐεργετικῆς διὰ τὴν χώραν μας ἀποστολῆς τοῦ Ἀσκληπιείου.

Ὁ Σταθμὸς Α' Βοηθειῶν χρησιμεύει διὰ τὴν κατάρτισιν τραυματιοφορέων, ἀλλὰ τὸ κύριον ἔργον τοῦ εἶναι νὰ παρέχῃ ἀμεσον περιθαλψιν εἰς ἐπείγουσας περιπτώσεις ἀτυχημάτων ἀτομικῶν ἀλλὰ καὶ ὁμαδικῶν. Τὸ ἔργον τῆς κοινωνικῆς προνοίας τοῦ Ε.Ε.Σ. προωθῆθαι διὰ τῆς ἱδρύσεως διαφόρων κέντρων, ὅπως π.χ. τὸ ἀντιφυματικόν, τὸ κέντρον προστασίας τοῦ παιδιοῦ, τὸ κέντρον γυναικείας μορφώσεως κλπ. καὶ πολὺπλευρος ὥστε δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ τὴν ἐκθέσωμεν εἰς τὸν περιορισμένον αὐτὸν χώρον. Σεῖς οἱ ἀναγνώσται τῶν σελίδων αὐτῶν εἰσθε εἰς θέσιν καλλίτερον ἀπὸ κάθε ἄλλον νὰ γνωρίζετε πόσον πολῦτιμον εἶναι τὸ τμήμα αὐτὸ τοῦ Ε.Ε.Σ. Ὃς προσθέσω μόνον πρὶν κλείσω τὸν σύντομον αὐτὸν ἀπολογισμὸν τῆς περιόδου 1922—1940 ὅτι εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις ἐκθεσιν Ὑγιεινῆς τοῦ 1939 τὸ ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ. Ν. ἐτιμήθη διὰ τοῦ χρυσοῦ μεταλλίου.

Καὶ τώρα ἐκλείει ἡ εἰρηνικὴ αὐτὴ περίοδος. Καὶ πάλιν ἡ Ἑλλάς εὐρίσκεται ἀναγκασμένη νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἔχθους. Καὶ πάλιν θὰ πρέπει νὰ ἀγωνισθῇ διὰ τὴν τιμὴν τῆς. Ὁ Ε.Ε.Σ. δὲν ἔμεινεν ἄκοκνος κατὰ τὰ ἔτη τῆς εἰρήνης. Εἶναι ἔτοιμος, παρασκευασμένος διὰ νὰ κληθῇ καὶ νὰ παράσχῃ τὴν βοήθειάν του εἰς τὰς δυσκόλους στιγμὰς τοῦ ἔθνους ὅπως εἶναι ἔτοιμος νὰ εὐρίσκειται πάντοτε εἰς τὴν πρώτῃν γραμμὴν καὶ νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του ὁποτεδήποτε καὶ ὅπουδήποτε ὑπάρχει δυστυχία πρὸς περιθαλψιν, ἀσθένεια πρὸς ἴασιν, τραῦμα πρὸς ἐπούλωσιν.

Ἡ δράσις τοῦ Ε.Ε.Σ. Ν. εἶναι τὸσον πολυσχιδὴς ὡς ἡ Β.

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ κ. DAG HAMMARSKJOLD

Γεν. Γραμματέως τοῦ Ο. Η. Ε.

Ἐν μέσω τῆς ἀβεβαιότητος καὶ τῶν δυσκολιῶν, τὰς ὁποίας διέρχεται σήμερον ἡ διεθνὴς ζωὴ, ἀποτελεῖ ἐνίσχυσιν ἢ διαπίστωσις ὅτι ὁ Διεθνὴς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς ἀνευ διακοπῆς ἐκπληροῖ τὴν ἀποστολὴν του καὶ ὅτι πλέον τῶν τριῶν ἑκατομμυρίων ἐθελοντῶν μελῶν, εἰς 73 χώρας, ἔχουν ἀφιερωθῇ με ἀκούραστον ἀφοσίωσιν εἰς τὴν ἀνακούφισιν τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος.

Ἐν τῇ δραστηριότητι μας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἠνωμένων Ἐθνῶν, δυνάμεθα νὰ ἀντλήσωμεν μίαν ἀνανεομένην ἐμπνευσιν ἀπὸ τὸ παράδειγμα αὐτὸ τῆς διεθνούς καλῆς θελήσεως, ὡς καὶ ἀπὸ τὰ ἐπιτευχθέντα καλὰ ἀποτελέσματα ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πνεύματος τῆς ἀνθρωπίνης ἀλληλεγγύης.

Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς, κατὰ τὴν 8ην Μαΐου, «Διεθνὴ Ἡμέραν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ», εἶμαι εὐτυχῆς ἀποτίωμι φόρον τιμῆς εἰς τὸ Διεθνὲς Κομιτάτον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, εἰς τὴν Ἐνωσιν τῶν Συλλόγων τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν καὶ εἰς τοὺς πολυαριθμούς Ἐθελοντὰς οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀφοσιωθῇ εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου.

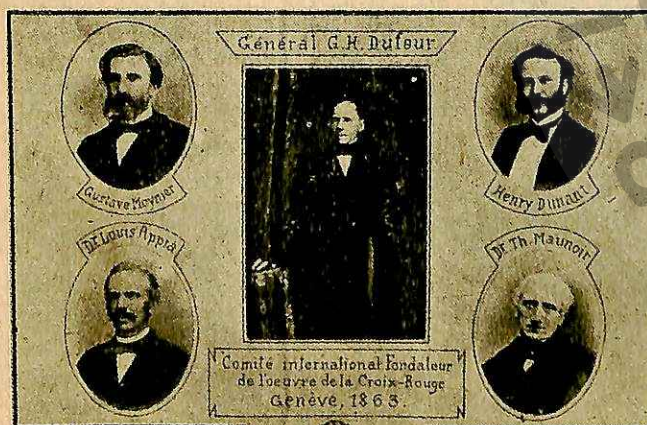
Ἡ ἀφιλοκερδὴς δραστηριότης τῶν ἐθελοντῶν τούτων, οἱ ὁποῖοι ἀφιερώνουν ὅλον τὸν χρόνον τῶν καὶ τὰς δυνάμεις τῶν εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν, μεγάλυνει τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν ἀξίαν τῆς ἀνθρωπίνης προσωπικότητος, τὴν ὁποῖαν διακηρύσσει ὁ Καταστατικὸς Χάρτης τῶν ἠνωμένων Ἐθνῶν.

Ἀφ' ἧς ἐδημιουργήθη, ὁ Ὄργανισμός τῶν ἠνωμένων Ἐθνῶν ἀνεγνώρισε τὴν σπουδαιότητα τοῦ Διεθνούς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Κατὰ τὴν πρώτῃν σύνοδον αὐτοῦ, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνέστησεν εἰς τὰ Μέλη Κυβερνήσεις ὅπως ἐνθαρρύνωσι καὶ ἐνισχύσωσι τὴν σύστασιν Ἐθνικῶν Συλλόγων τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἡμισελήνου ἐθελοντικῶν χαρακτηριστῆρος, δέοντως ἐξουσιοδοτημένων, καθὼς καὶ τὴν μεταξὺ τῶν συνεργασιῶν. Πολυαριθμοὶ ὑπῆρξαν μετέπειτα αἱ περιστάσεις, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ εἰδικευμένοι ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἠνωμένων Ἐθνῶν, συνειργάσθησαν μετὰ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἄλλοτε διὰ νὰ βοηθήσωσι τὰ θύματα πολέμου — ἰδιαίτερως τὸν λαὸν τῆς Κορέας καὶ τοὺς πρόσφυγας τῆς Παλαιστίνης — καὶ ἄλλοτε διὰ νὰ βοηθήσωσι τὰ θύματα φυσικῶν καταστροφῶν, ἰδίως δὲ τῶν σεισμῶν καὶ τῶν πλημμυρῶν.

Τὸ ἐνδιαφέρον αὐτὸ διὰ τοὺς ἀνθρώπους — ἀνευ διακρίσεως ἐθνικότητος, φυλῆς ἢ θρησκείματος — ἀποτελεῖ τὸ σῆμα τοῦ πνεύματος τοῦ Διεθνούς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὡς καὶ τῶν ἠνωμένων Ἐθνῶν. Ἐκ τῆς ταυτότητος ταύτης τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἀρχῶν δὲν δύναται νὰ ἐκπηγάσῃ παρὰ μόνον διαρκὲς καὶ ἀποδοτικὴ συνεργασία.

Ὁ Ἐρρίκος Ντυνάν (ἄνω δεξιὰ) μετὰ τοὺς 4 συναδέλφους του, οἱ ὁποῖοι ἱδρύσαν τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν. Εἰς τὸ μέσον ὁ στρατηγὸς G. Dufour, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν καὶ ὁ πρῶτος Πρόεδρος τοῦ Διεθνούς Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Henry Dunant and his four colleagues, who founded the Red Cross. General Dufour was the first President of the International Committee of the Red Cross.

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς σημαίας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὁ Ἐρρ. Ντυνάν ὁδηγεῖ ὁμάδα γυναικοπαίδων εἰς ἀσφαλὲς καταφύγιον διὰ τοῦ Σηκουάνα ποταμοῦ κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων (Γαλλογερμανικὸς πόλεμος) ὁπότε καὶ διὰ πρώτην φοράν ἀνεγνωρίσθη, διὰ τῆς προσωρινῆς παύσεως τοῦ πυρός, ἡ οὐδετερότης τῆς σημαίας τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Ἡ φωτογραφία ἀπὸ τὴν Γαλλικὴν κινηματογραφικὴν ταινίαν «Ἀνὴρ πρὸς ἄνθρωπον».

Henry Dunant leads group of men, women and children to safety across the Seine River during Siege of Paris in Franco Prussian war. This was first time the neutrality of Red Cross flag was recognized. Picture from French film «Man to Men».

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Ἡ 8η Μαΐου, ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ Ἐρρίκου Ντυνάν, Ἰδρυτοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, καθωρίσθη ὑπὸ τῆς ἐν Γενεύῃ Ἐνώσεως τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, ἀπὸ τοῦ 1948, ὡς ἡ «Διεθνὴς ἡμέρα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ».

Ὁ Ἐρρίκος Ντυνάν, ἐγεννήθη τὴν 8ην Μαΐου 1828 καὶ ἀπέθανε τὴν 30ὴν Ὀκτωβρίου 1908 εἰς Ἑλβετίαν, ἀφοῦ νῆπυχσε νὰ ἴδῃ τὸ ἔργον του, τὸ ὁποῖον ἐβεβαίωσε μετὰ σκληροῦς ἀγῶνας καὶ θυσίας, νὰ ἀναγνωρίζεται ἀπὸ ὅλους.

Ὁ Ντυνάν χάρις εἰς τὴν βαθεῖαν χριστιανικὴν πίστιν του καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν μόρφωσίν του, ἀντελήφθη τὸ ἀληθὲς νόημα τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ καὶ εἰς τὸ ἔργον τῆς ὑπὲρ τῶν αἰχμαλώτων, νοσούντων καὶ ἀδυνατῶν προνοίας, τὸ θεμελιώθη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ ἀναπτύχθη εἰς θαυμάσιον σύστημα Κοινωνικῆς Προνοίας ὑπὸ τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας, ἔδωκεν οὗτος διεθνὴ ἔκτασιν, ἡ ὁποία μετὰ τὴν παροδὸν τῶν ἐτῶν κατέστη σχεδὸν παγκόσμιος.

Ὁ πολιτισμένος κόσμος ὁ ὁποῖος ἐγνώρισε τὰ ἀγαθὰ τοῦ παγκοσμίου αὐτοῦ ὀργανισμοῦ, ἐορτάζει τὴν ἡμέραν αὐτὴν, ὡς ἡμέραν τῆς ἀνακούφισεως τοῦ ἀνθρωπίνου πόνου καὶ τῆς δυστυχίας.

Ὁ καλύτερος ὅμως ἐορτασμός, μετὰ τὴν βαθυτέραν ἔννοιαν ἀποδόσεως τῆς ὀφειλομένης τιμῆς εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἐρρίκου Ντυνάν εἶναι ἡ μετὰ φανατικὸν ζήλου συνεχὴς τήρησις τῶν ὑψηλῶν ἀρχῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ἡ χρησιμοποίησις ἀπὸ ὅλους μικροῦς καὶ μεγάλους ὄλων τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μέσων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ «πλησίον», διὰ τὸν μετριασμὸν τῆς δυστυχίας καὶ τὴν ἀνακούφισιν τῶν συνανθρώπων μας ἀποτελεῖ τὴν ὠραιότεραν προσφορὰν, τῆς ὁποίας δικαιοῦται ὁ Ντυνάν καὶ τὴν καλυτέραν ἀπόδειξιν τῆς ἀνάδου τοῦ ἐπιπέδου τοῦ πολιτισμοῦ τῆς σημερινῆς ἀνθρωπότητος.

Τὰ ἄτομα καὶ τὰ ἔθνη, πλοῦσια ἢ πτωχά, μετὰ τὴν σταθερὰν ἐκδήλωσιν τῆς θελήσεώς των νὰ ἀκολουθοῦν καὶ νὰ ἐφαρμόζωσι τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ παρέχουν τὴν καλλίτεραν συμβολὴν διὰ τὴν ἀνατολὴν μίᾳς εὐτυχέστερας αὔριον δι' ὅλον τὸν κόσμον.

Χαραυγή με τη δροσιά άργουσά-
λευε στὸν κεντρικὸ δρόμο τῆς Γιάφ-
φας ἕνα καραβάνι. Οἱ κῆποι στὶς
δυὸ πλευρὲς τοῦ δρόμου μωσχοβο-
λούσαν. Διαμαντάκια οἱ δροσοστα-
λίδες σπίθιζαν στὰ δελουδένια
φύλλα τῶν λουλουδιῶν. Ἐπάνω στὶς
πυκνὲς φυλλωσιὲς τῶν δένδρων σμήνη
ἀπὸ πολύχρωμα πουλιὰ κελαίδου-
σαν. Ἀπὸ τὶς πέτρινες αὐλὲς τῶν
ἀσπρων εἰδυλιακῶν σπιτιῶν ξεχύ-
νονταν ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ποὺ πῆ-
γαιναν στὶς δουλειὲς τους. Ρωμαῖοι
ὁμῶς βλοσυροὶ στρατιῶτες τοὺς
σταματοῦσαν καὶ τοὺς ἀνάγκαζαν
νὰ παραμερίσουν, γιὰ ν' ἀνοίξουν
δρόμο. Μπροστὰ ἕνας πελώριος σι-
δερόφρακτος ἐκατόνταρχος βάδιζε
μὲ τὸ ξίφος βγαλμένο ἀπὸ τὸ θη-
κάρι καὶ ὑψωμένο. Ὀλόκληρος λόχος
συνταγμένους μὲ ἀστράφτερες πανο-
πλίες τὸν ἀκολουθοῦσε. Πῶς πίσω
καραβάνια ἀπὸ καμήλες ἐκινούντο
μὲ τὸν ἀργὸ τοὺς ρυθμὸ στοιχημένες
στὴ σειρά. Οἱ περισσότερες ἦσαν
φορτωμένες μὲ πολυτίμα πράγματα.
Στὸ κέντρο διεκρίνετο πάνω σὲ μιά
μελανόφαιη καμήλα μιά Σεβάσμια
Κυρία, ποὺ ἡ μορφή της ἀκτινοβο-
λοῦσε.

Ἦταν ἡ ὀνομαστὴ Βασίλισσα
Ελένη, ἡ μητέρα τοῦ κραταιοῦ αὐ-
τοκράτορος τῶν Ρωμαίων καὶ κυρι-
άρχου τῆς Γῆς, Κωνσταντίνου. Ἐ-
πῆγαινε στὴν Ἱερουσαλὴμ νὰ ἀνα-
καλύψῃ τὸν τάφο τοῦ Ἰησοῦ, ποὺ
τὸν σταύρωσαν ὁ Πόντιος Πιλάτος.
Ἐπειτα ἀπὸ δυὸ ἡμερῶν ταξίδι
ἔφθασεν ἡ Βασιλικὴ συνοδεία στὴν
Αἰλία Καπιτωλία, ὅπως εἶχεν ὀνο-
μάσει ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀδριανὸς τὴν
ιερὴ πρωτεύουσα τῆς Παλαιστίνης.

Ἐνὰ μυωμένο πρῶτὸν μερικὸ
Ρωμαῖο ἀξιωματικὸ τῆς παρουσί-
ασαν ἕναν ὄμιλο γεροδεμένων νέων
ἀνθρώπων, ποὺ καστοροῦσαν στὴν
πλάτεια τῆς ἀγίας πόλεως, περι-
μένοντας τοὺς πολυταλάντους κτη-
ματίες τῆς περιούχης τὰ τοὺς πᾶ-
ρουν στὸ μεροκάματο. Καθένας τους
κρατοῦσε ἀπὸ μιά ἀξίνα καὶ ἕνα φυ-
τῶν ἑτοιμὸς νὰ καταρωθῇ.

Μεγαλειοτάτη, εἶπεν ὁ γιγαν-
τώσαμος ἀξιωματικὸς, σὰς ἔφεδα
ὅλη αὐτὴ τὴν ὁμάδα τῶν ἐργατῶν,
καθὼς μοὺ τὸ ζητήσατε.

Ἡ Βασίλισσα μὲ ξάστερη γλυ-
κειὰ φωνὴ τοὺς ἀπέτεινε τὸ λόγο :
Ξερεὶ κανένας ἀπὸ σὰς Λατινικά;
Κανένας δὲν ἀπήντησε.

Τότε ἡ Βασίλισσα ὑψώνοντας λίγο
τὴ φωνή της ξαναοῤησε :

Μήπως βρίσκεται ἀνάμεσά
σας κανένας, ποὺ νὰ μιλήσῃ Ἑλλη-
νικά;

Ἐντε σγουρομάλλης ξανθοῦ νέος
λυγερόκομος καὶ ὥρασιος προχώρη-
σε μερικὰ βήματα, ὑποκλίθηκε βα-
θιὰ καὶ ἀπάντησεν ἀπλᾶ, γεμάτος
σεβασμὸ :

Μεγαλειοτάτη, μπορεῖτε νὰ
προστάξετε. Περιμένω διαταγὰς σας

Πῶς σὲ λένε κολλέ μου νέε;
Πεισίστρατο, Σεβαστή μου

Αὐτοκράτειρα.

Καὶ ἀπὸ ποῦ κατάγεσαι;
Ἀπὸ τῆς γαλανῆς Ἀθήνας, Με-
γαλειοτάτη.

Χαίρω πολὺ νεαρό μου, γιὰτὶ
συμπαθῶ καὶ θαυμάζω τοὺς Ἕλλη-
νας. Στὴν ψυχὴ εἶμαι καὶ ἐγὼ Ἑλ-
ληνίδα. Ἡ Ἀθῆνα εἶναι πηγὴ φωτὸς
καὶ γιὰ τὴ Ρώμη. Λέγε μου, φίλε
μου, τὴν ἱστορίαν σου :

Ἦμουν αὐτῆς, Μεγαλειοτάτη,
καὶ στὰ παρὰ τῆς Ἰόππης μᾶς
χτύπησαν πειρατές. Βούλιαξαν τὸ
πλοῖο μας καὶ σκότωσαν τὸ πλήρω-
μα. Πολὺ λίγοι ἀπομείνανε. Μερικοὶ
δουλέμποροι μᾶς πούλησαν σὲ πλού-
σιους κτηματίες. Ἀπὸ τότε — ἐδῶ
δηλαδὴ καὶ πέντε χρόνια — βρίσκο-
μαι ἐδῶ δούλος τοῦ Ἰσραηλῖτου
Ἰούδα, ποὺ εἶναι ἀρχηγὸς ὄλου
αὐτοῦ τοῦ χειρωνακτικοῦ ὁμίλου,
ποὺ περιμένει τὴν προσπαγὴ Σου.

Εἴσαι εἰδωλολάτρης Πεισί-
στρατε;

Ἦμουν, Μεγαλειοτάτη, ἀλλὰ
τώρα ὤρῃκα τὸ δρόμο τῆς ἀλήθειας
καὶ πιστεύω στὸν ἑνα καὶ ἀληθινὸ
Θεὸ καὶ στὸ μονογενὲς Του υἱό, τὸν
Ἰησοῦ, ποὺ ἀνέθηκε στὸ Σταυρὸ
γιὰ τὴ σωτηρίαν μας.

Πεισίστρατε, μὲ συγκινεῖ πολ-
λὴ ἡ ὁμολογία σου. Ἀπὸ αὐτῆς τῆς
στιγμῆς σὲ παίρνω ἀκόλουθό μου.
Σὲ ἐλευθερώω σύμφωνα μὲ τὴ διδα-
σκαλία τοῦ Ἰησοῦ, ποὺ μᾶς λέγει
πῶς δὲν ὑπάρχει ἐλεύθερος καὶ δού-
λος, ἀλλὰ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι
ἴσοι.

Μεγαλειοτάτη, προσκυνῶ τὸν
Κυρίο μας καὶ Θεὸ μας Ἰησοῦ, ποὺ
εὐδόκησε νὰ Σὲ φωτίσῃ νὰ μοὺ χα-
ρίσῃς τὴν ἐλευθερίαν μου. Ἐγὼ ἔχω
ἀκούσει ποὺ εἶναι τὸ μέος ποὺ βοί-
σκειται θαμνένος ὁ τίμιος Σταυρὸς
τοῦ Σωτῆρα μας. Μιά Ἑλληνίδα
γοιὰ, ποὺ κατάγεται ἀπὸ τὴν Ἀλε-
ξανδρεία καὶ ἔχει περάσει τὰ 108
χρόνια καὶ ποὺ ἔχει πάθει φοικτὰ
μαστοῦρια ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους εἰδω-
λολάτρες καὶ τοὺς φανατικούς Ἰου-
δαίους, μοὺ ὑπέδειξε κάποτε τὰ ἁ-
γία αὐτὰ μέρη. Ἐκεῖνὴ μὲ κατήχη-
σε κοινὰ στὸ Χριστιανισμὸ.

Μὲ ξεχειλισμένη συγκίνησι ἀκου-
σεν ὅλα αὐτὰ ἡ Βασίλισσα καὶ ἔ-
δωσεν ἀμέσως ἐντολὴ νὰ ξεκινήσουν
γιὰ τοὺς μυστικούς αὐτοὺς τόπους.

Ὅταν ἔφθασαν ἐκεῖ, προσευχῆθη-
κεν ἡ μητέρα τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ
ἔπειτα ἀρχίσαν ἀμέσως τὸ σκάψιμο
ἀπὸ τὸ πολυάριθμο συνεργεῖο. Με-
τὰ λίγων ὥρων ἀνασκάφηκε μὲ προ-
σοχὴ ἡ θέσις καὶ φάνηκαν τρεῖς εὐ-
λιννοὶ σταυροί. Μὲ προσοχὴ τοὺς ἐξ-
θαψαν, τοὺς καθάρισαν ἀπὸ τὰ χώ-
ματα καὶ τοὺς ἀπλώσαν ἀπάνω στὰ
χορτάρια.

Ἦσαν καὶ οἱ τρεῖς πελώριοι, ἀλλὰ
καὶ ἀπαράλαχτα ἴδιοι. Ποῖος ὁμῶς
ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἦταν ὁ τίμιος Σταυ-
ρὸς, ποὺ κάρφωσαν τὸν Υἱὸν
τῆς Παρθένου; Κανένας δὲν ἔξερε.
Εἶναι ἀληθινὸ πῶς στὴ θέσι τοῦ ἐνὸς

βρῆκαν φυτρωμένον ἕνα πλατύφυλλο
δροσερὸ βασιλικὸ, ποὺ ἔχυνε τὸ ἄ-
ρώμά του μεθυστικὸ γύρω του. Αὐτὸ
ὁμῶς δὲν ἦταν ἀλάθευτο σημάδι.

Στὴν ἀμνηχανία τοὺς αὐτῆ συνέβη
κάτι, ποὺ τοὺς ἔδωσε τὴ σίγουρη
λύσι. Ἐκεῖ δίπλα τοὺς περνούσε
μιά πένιμη συνοδεία. Ἀμέσως σὰν
ἀστραπὴ πέρασε ἀπὸ τὸ νοῦ τῆς
Βασίλισσας μιά φωτεινὴ ἰδέα. Διέ-
ταξε τοὺς φρουροὺς στρατιώτες νὰ
τῆς παρουσιάσουν τὸ λείψανο :

Μόλις ξεσκέπασαν οἱ φρουροὶ τὸ
φέρετρο ὅλη ἀντίκρυσαν μιά νεκρή,
ποὺ θὰ ἦταν ὑπέργηρη, ὅπως ἐφαι-
νόταν ἀπὸ τὶς βαθιεῖς ρυτίδες. Τρε-
χάτος ὁ Πεισίστρατος ρίχτηκε στὸ
λείψανο, γονάτισε καὶ φίλησε πρῶτα
ἕνα ξύλινο σταυρὸ, ποὺ ἦταν στὸ
σπῆθος καὶ ἔπειτα τὸ λιπόσαρκο κα-
τακίτρινο χέρι τῆς νεκρῆς. Ἦταν ἡ
γοιὰ Ἑλληνίδα χριστιανή.

Ἡ Βασίλισσα σὰν ἀπὸ Θεῖα ἔμ-
πνευσι μὲ σταθερὴ φωνὴ διέταξε :

Ξαπλώστε τὴ νεκρὴ διαδοχικὰ
πάνω καὶ στοὺς τρεῖς σταυροὺς.
Τὴν τοποθέτησαν πρῶτα στὸν ἑνα
καὶ ἔπειτα στὸν ἄλλο. Τέλος τὴν ἔ-
βαλαν πάνω στὸν τρίτο. Στὴ στιγμὴ
καταταραγμένοι καὶ μὲ κομμένη τὴν
ἀναπνοὴ εἶδαν τὴ νεκρὴ νὰ σαλεύει,
νὰ κινῇ τὰ χεῖλῃ της, νὰ σηκώνεται
σιγά-σιγά καὶ νὰ λήθῃ ἀπὸ τὰ ἐσώ-
τατά της : Κύριε Ἰησοῦ, εὐλογη-
μένο τὸ ὄνομά Σου. Προσκυνῶ τὸ
ἁγιασμένο ξύλο τοῦ φρικτοῦ μαρτυ-
ρίου Σου. Θεέ μου, μὲ πλημμυρίζει
ἡ ἀπρόσπλη δόξα Σου καὶ ἡ ἄπειρη
εὐσπλαχνία Σου.

Ἀφοῦ ἀγκάλιασε καὶ φίλησε μὲ
ιερὴ εὐλάβεια τὸ Σταυρὸ γύρισε καὶ
κρατώντας ἀπὸ τὸ χέρι τὸν Πεισί-
στρατο εἶπε στὴν Βασίλισσα :

Ἀδελφὴ χριστιανὴ Ἑλένη, εἴ-
σαι ἁγία, εἴσαι ἱσαπόστολος. Τὸ
διαβάξω στὸν οὐρανὸ μὲ τὰ μάτια
τῆς ψυχῆς μου, ποὺ βρίσκονται ἀκό-
μα ἐκεῖ. Σὲ προσκυνῶ, διαλεχτὴ τοῦ
Χριστοῦ μας. Ἡ χάρις σου ἄς πέσῃ
σὰν οὐράνια δροσιά στὶς ψυχὰς ὅ-
λων τῶν χριστιανῶν ἀδελφῶν μας.
Σὲ αἰῶνες αἰῶνων οἱ ἄνθρωπινες γε-
νεὲς θὰ εὐλογοῦν τὸ ἱερὸ σου ὄνο-
μα. Τὸ ἴδιο καὶ τὸ ὄνομα τοῦ προ-
στάτου τοῦ χριστιανισμοῦ ἱσαπο-
στόλου ἑσπεμένου υἱοῦ σου. Θέλη-
μα Θεοῦ εἶναι νὰ χτίσῃς, Βασίλι-
σα μου, τὸ ναὸ τῆς Ἀναστάσεως
τοῦ Κυρίου μας ἐκεῖ ποὺ θὰ σοὺ
ὑποδείξῃ ὁ εὐλογημένος ἀδελφὸς
Πεισίστρατος. Εἶναι ἡ θέσις, ποὺ
εἶναι ὁ πανάγιος τάφος Του.

Ἡ Ἀγία Ἑλένη ἐγονάτισε καὶ μὲ
(Συνέχεια εἰς σελ. 6)

Κύριος ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν

Ε. Π. ΦΩΤΙΑΔΟΥ, Διευθυντοῦ τῆς Ἐθν. Βιβλιοθήκης

Ὁ Ἰωάννης Καλογεράς, προαι-
σθανόμενος πιθανῶς τὰ ἐπὶ... δει-
νότερα τῆς νήσου, φεύγει τῷ 1841
μαζὶ μὲ τὴν οἰκογενεῖάν του ἀπὸ
τὴν πατρίδα του, τὴν Κύπρον, καὶ ἐγ-
καθίσταται εἰς τὴν Βραζιλίαν, —
πρῶτοι αὐτοὶ Ἕλληνες οικισταὶ
τῆς μεγάλης καὶ ἀνεκμεταλλεύτου
χώρας. Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία τότε
οὐκ ὑπῆρχεν εἰς τὴν Βραζιλίαν. Καὶ
ὁ Καλογεράς ζητεῖ καὶ λαμβάνει
τὴν ἀδείαν καὶ ἐντολὴν τοῦ Οἰκου-
μενικοῦ Πατριαρχείου νὰ προῖστα-
ται τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ νὰ ἐκτελῇ
ὅλα τὰ καθήκοντα ἐνὸς κληρικοῦ.
Γίνεται ἀμέσως διδάσκαλος τῆς
Ἑλληνικῆς εἰς τὴν μεγάλην σχολὴν
Πέτρου τοῦ Β', τοῦ μεγαλοῦργου
Αὐτοκράτορος, καὶ δέκα ἐτὶ ἀργό-
τερα, τῷ 1851, ἰδρύει ἰδικὴν του
σχολὴν εἰς τὴν Πετρούπολιν, πό-
λιν φερώνυμον τοῦ Αὐτοκράτορος.
Ἀπὸ τοῦ 1854 συγγράφει ἱστορικὰ
μελετήματα περὶ τῶν συνόρων τῆς
Βραζιλίας καὶ τῶν γειτόνων κρατῶν,
τοῦτο δὲ καὶ συντόμως ἀναδεικνύει
τὸν πολυπράγμονα Κύπριον εἰς
ἐξέχουσαν φυσιογνωμίαν τῆς Αὐτο-
κρατορίας. Τιμᾶται μὲ τὰ μεγαλύ-
τερα παράσημα τῆς Βραζιλίας καὶ
ἄλλων χωρῶν καὶ γνωρίζει δόξαν
μεγάλην, ἀξίως τοῦ ἔργου του.

Ἐρχεται τώρα εἰς τὸ προσκίний
ὁ υἱὸς του Μιχαήλ. Ἰσχυρὸς ἄν-
θρωπος καὶ αὐτός. Ἀρχίζει καὶ
τελειώνει τὴν πρώτην σιδηροδρομι-
κὴν γραμμὴν τῆς Βραζιλίας, συν-
δέουσιν τὸ Ρίο μὲ τὴν Πετρούπο-
λιν. Ἡ μηχανὴ τῆς πρώτης ἀμαξο-
στοιχίας εἶναι σήμερον εἰς τὸ Μου-

σεῖον καὶ ἐνθυμίζει τὸ ὄνομα Καλο-
γερά.

Τρίτος Καλογεράς καὶ τελευ-
ταῖος — διότι ἐξ ἐλλείψεως ἀρρέ-
ων γόνων ἐχάθησαν τὰ ἴχνη τῆς
οἰκογενείας — εἶναι ὁ ἐγγονὸς τοῦ
Ἰωάννου. Ὁ Ἰωάννης Πα-
ντῖας Καλογεράς. Γεννᾶται
τῷ 1870 εἰς τὸ Ρίο. Διδάσκεται κατ'
οἶκον τὰ πρῶτα γράμματα. Εἰσέρ-
χεται κατόπιν εἰς τὴν Σχολὴν Πέ-
τρου τοῦ Β', καὶ εἰς ἡλικίαν δέκα
πέντε μόλις ἐτῶν διδάσκει τοὺς
συμμαθητὰς του ἐνώπιον τῶν διδα-
σκάων. Ἀριστοῦχος ἔπειτα πολιτι-
κὸς μηχανικὸς, γεωλόγος καὶ με-
ταλλειολόγος. Ὁ καθηγητὴς του ὁ
μεγαλύτερος ἱστορικὸς συγγραφεὺς
τῆς Βραζιλίας Καπistrανὸν ντὲ
Ἀμπρέου, γίνεται ὁ στενὸς τοῦ φί-

**Διὰ μίαν ἀκόμην φορὰν
ἐδιδάχθημεν ὅτι ἡ γεν-
ναιοδωρία, ἡ ἀνιδιοτέ-
λεια, ἡ φιλία, ἡ ἀνθρω-
πινὴ συμπάθεια καὶ ἡ ἀλ-
ληλεγγύη εἶναι αἱ ἀξίαι,
αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἐ-
νώσουν τὰ ἔθνη καὶ τὰς
ἡπείρους.**

(Ἀπόσπασμα ὁμιλίας τῆς Α. Μ. τοῦ
Βασιλέως Παύλου πρὸς τὰ μέλη τῆς Ἀ-
μερικανικῆς Ἐνώσεως Συντακτῶν.

Οὐάσιγκτον, 29 Ὀκτωβρίου 1953

λος καὶ ὁ ἐνθουσιώδης ἐκτιμητὴς
τοῦ ἔργου του.

Ὁ Παντῖας εἶναι ὁ πρῶτος —
καὶ μάλιστα χωρὶς κρατικὴν ἐντο-
λὴν ἢ ἐνίσχυσιν — ἐρευνητὴς τοῦ
ἀνθρακος καὶ τοῦ σιδήρου τοῦ Βρα-
ζιλιανοῦ ὑπεδάφους καὶ δημοσιεύει
σχετικῶς γερμανιστὶ πολλὰς μελέ-
τας, ποὺ ἐκυκλοφόρησαν εἰς ὅλον
τὸν ἐπιστημονικὸν καὶ παραγωγικὸν
κόσμον. Πρῶτανις ὀλίγον ἔπειτα
τῆς Μηχανικῆς Σχολῆς τοῦ Μπέλο
Ὀριζόντε, γνώστης πλείστον γλωσ-
σῶν, δημοσιογραφεῖ εἰς ὅλας τὰς ἐ-
φημερίδας τῆς Βραζιλίας καὶ εἰς
πολλὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἀναλύει
τὰς μελέτας του περὶ τῆς προσφυ-
λούς του Βραζιλιανῆς γῆς.

Ἀπὸ τοῦ 1900 περίπου ὁ Παν-
τῖας ἀναμειγνύεται εἰς τὴν πολιτι-
κὴν. Ἐκλέγεται βουλευτὴς τῆς πε-
ριφερείας Μίνα Ζεράις καὶ εἰσέρχε-
ται θριαμβευτικῶς εἰς τὴν Βουλὴν,
ἀπὸ τῆς ὁποίας τὴν ἔδραν συνεχι-
ζει τὴν σοφὴν του διδασκαλίαν διὰ
τὴν ἀξιοποίησιν τῆς Βραζιλιανῆς

γῆς. Δὲν κατέχεται, ὅπως ἄλλοι,
ἀπὸ πνεῦμα τοπικιστικὸν καὶ δὲν
χωρίζει τὴν Βραζιλίαν εἰς περιφε-
ρείας. Δι' αὐτὸν μίαν καὶ ἐνιαίαν εἶ-
ναι ἡ Βραζιλία καὶ μὲ σύμπνοιαν
πρέπει νὰ βαδίσῃ τὸν δρόμον τῆς ἀ-
ναπτύξεως. Πολὺ συντόμως γίνεται
ὑπουργὸς τῆς γεωργίας καὶ θέτει
τὴν πίστιν, τὴν ἐνδοξίαν παιδείαν
καὶ τὸ ὁργανωτικὸν τοῦ δαιμόνιον
εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς εὐφόρου γῆς,
ἀναμένον ἀπὸ αὐτὴν τὴν πρόδον
τῆς χώρας. Ὡς ὑπουργὸς ἔπειτα
τῶν οἰκονομικῶν εὐρίσκει οἰκονομι-
κὸν χάος. Μὲ σκληρὰν ἐργασίαν,
μὲ τὰς ἐπιβληθείσας οἰκονομίας, μὲ
τιμίαν διαχείρισιν, μὲ πρόγραμμα
ἀνορθῶναι ἐντὸς ὀλίγου περιλάμ-
πρως τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας.
«Ὀδύσσεια» ἐχαρακτήρισθη τὸ ἔρ-
γον αὐτὸ — ἐνὸς μόνου ἀνθρώπου
— πρὸς οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν.
Ὅ,τι τότε ἐνομοθέτησεν ὁ Παντῖας
ἰσχύει καὶ σήμερον καὶ ἐφαρμόζε-
ται κατὰ γράμμα. Ἐξαίρετος δὲ
διπλωμάτης παρουσιάζει τὴν Βρα-
ζιλίαν, κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπὶ
τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργείας του,
εἰς τὸ τρίτον καὶ τέταρτον Πανα-
μερικανικὸν Συνέδριον καὶ ὕστερα
εἰς τὸ διεθνὲς συνέδριον τῶν Βερ-
σαλλίων (1919 — 1920) καὶ τοῦ
Λονδίνου. Τέλος γίνεται ὑπουργὸς
τῶν Στρατιωτικῶν. Ὅπως καὶ εἰς
τὰ ἄλλα ὑπουργήματα, καὶ ἐδῶ ἀ-
πτύσσει τὰς μεγάλας ἀρετάς του
καὶ καθιστᾷ ἀξιόλογον τὸν στρατὸν
τῆς Βραζιλίας.

Ἀκολουθεῖ περίοδος πνευματικῆς
ἐργασίας, ὄγκος συγγραφικῆς πα-
ραγωγῆς περὶ ὅλων τῶν δημοσίου
ἐνδιαφέροντος ζητημάτων. Ἐκστὸν
περίπου τόμον εἶναι ἡ ἐπιστημονικὴ
του καὶ ἡ ἄλλη πνευματικὴ παρα-
γωγή. Τὰ χειρόγραφα του φυλάσ-
σονται ὡς θησαυρὸν καὶ κειμήλια. Εἰδικὴ
ὑπηρεσία μεριμνᾷ διὰ τὰς ἐκδόσεις
τῶν ἔργων τοῦ Παντῖα καὶ τὴν πο-
λύτιμον βιβλιοθήκην του. Καὶ εἰς
τὰ σχολεῖα παρουσιάζουν οἱ διδά-
σκαλοι εἰς τοὺς μαθητὰς ὡς παρά-
δειγμα μεγαλοφυΐας καὶ πίστεως
εἰς τὴν πατρίδα τὸν Ἰωάννην Παν-
τῖαν Καλογεράν, ὁ ὁποῖος, γαλή-
νιος, ἀπέθανε τῷ 1936, ὅταν ἡ Βρα-
ζιλία περισσότερον παρά ποτε εἴ-
χεν ἀνάγκην τοῦ πολυκυμάντου Κυ-
πρίου.

Ἡ ἐπίσημος Βραζιλία καὶ ὁ
λαὸς ἐτίμησαν ποικιλοτρόπως τὴν
μνήμην του. Καὶ ἐνῶ ὁ Παντῖας ἡ-
γάπησε περιπαθεῖς τὴν ἐπὶ τὴν πα-
τρίδα καὶ ἐτίμησεν ἐκεῖ ὅσον κα-
νεῖς τὸ ὄνομα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς
Κύπρου, — οὐδέποτε ἐλησμόνησε
τὴν πατρίδα. Ὑπῆρξεν ὁ γνήσιος
Ἀπόδημος Ἕλληνας.

ΟΙ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ
ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

N. Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΚΑΛΛΗΣ

Μετά την εξασφάλισι τῆς τροφῆς, ἡ σοβαρώτερη φροντίδα, πού ἀπασχολοῦσε τὸν πρωτόγονο ἄνθρωπο, ἦταν ἡ προφυλαγίς του ἀπὸ τῆς ἐπιθέσεως τῶν ἀγρίων ζῶων καὶ ἀπὸ τῆς μεταβολῆς τοῦ καιροῦ, τὸν ἀνεμο, τῆς βροχῆς καὶ τὰ κρύα. Ἡ ἀνάγκη τῆς προστασίας του ἀπὸ τοὺς κινδύνους αὐτοὺς ὡδήγησε τὸν ἄνθρωπο νὰ κάμῃ ὅ,τι ἔκαναν καὶ τὰ ζῶα : ἐζήτησε καταφύγιο στὶς φυσικὰ κοιλότητες τῆς γῆς, στὶς σπηλιὰς καὶ τὶς τρύπες, πού ἐσχηματίζοντο ἐδῶ κι ἐκεῖ, ἰδίως στὶς πλαγιὰς τῶν λόφων καὶ τῶν βουνῶν.

Μέσα στὶς σπηλιὰς αὐτὲς ὁ ἄνθρωπος ἦταν προφυλαγμένος ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ καιροῦ, ἀνέμους, βροχῆς καὶ χιόνια, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ διάφορα ἀγρία ζῶα, πού σὲ κάθε βῆμα του ἀπειλοῦσαν τὴ ζωὴ του. Ὅταν μάλιστα ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος, «ὁ ἄνθρωπος τῶν σπηλαίων», ὅπως τὸν ὀνομάζει ἡ γεωγραφία, κατέρωθε νὰ ἀνάψῃ φωτιά, ἡ ἀσφάλειά του ἔγινε ἀκόμη μεγαλύτερη. Στὴν εἰσδο τῆς σπηλιάς του, ἀνάμεσά σὲ δύο πέτρες, ἄναθε φωτιά, ἡ ὁποία ἐμπόδιζε τὰ θηρία νὰ πλησιάσουν στὴν κατοικία του. Ἐπὶ πλέον στὴ φωτιά αὐτὴ ἔψηνε τὶς τροφές του καὶ ἐξεσταίνονταν, ὅταν ἔκανε κρύο.

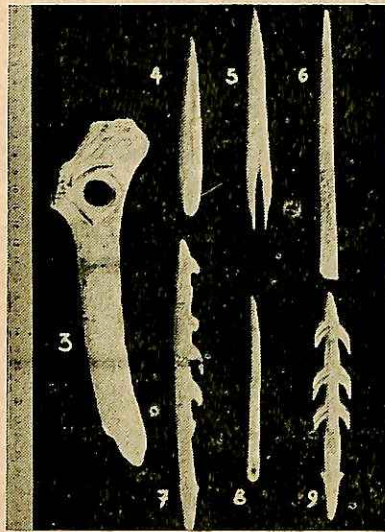
Χιλιάδες χρόνια ἔζησαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο οἱ ἄνθρωποι καὶ τὰ λείψανα, πού ἔμειναν μέσα στὶς σπηλιὰς αὐτὲς, ἐπιτοξεύουν στοὺς ἐπιστήμονες νὰ ἀναπαράσῃ τὴν ζωὴ καὶ τὶς συνήθειες τῶν ἀνθρώπων τῆς μακρινῆς ἐκείνης ἐποχῆς.

Ἀπὸ τὰ κόκκαλα τῶν ζῶων, πού ἐπετοῦσε ὁ ἄνθρωπος καὶ ἔχουν μείνει μέσα στὶς σπηλιὰς, ξέρομε ὄχι μόνον μὲ τὸ κρέας τῶν ζῶων ἐτρέφετο τότε ὁ ἄνθρωπος, ἀλλὰ τί εἶδους ζῶα ἐζούσαν τὴν ἐποχὴ ἐκείνη σὲ κάθε περιοχὴ. Σ' αὐτὸ μᾶς βοηθοῦν καὶ διάφορες πρωτόγονες καὶ ἀτεχνες εἰκόνες διαφόρων ζῶων τὰ ὁποῖα ἐξωγράφισαν οἱ μακρυνοὶ ἐκεῖνοι πρόγονοί μας στὰ τοιχώματα τῶν σπηλαίων. Μαζὶ μὲ τὰ κόκκαλα καὶ τὰ ὑπολείμματα τῆς στά-

Βίσων, ζωγραφισμένος στὸ σπήλαιον
'Αλτομίρα τῆς Ἰσπανίας

χτης ἀπὸ τὶς φωτιὰς πού ἀνάβαν οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖνοι, ἀνευρίσκοντο καὶ διάφορα ἐργαλεῖα ἀπὸ πέτρα ἢ κόκκαλο, ὅπως σφυρί, αἰχμὲς ὀπλῶν, καμάκια κλπ.

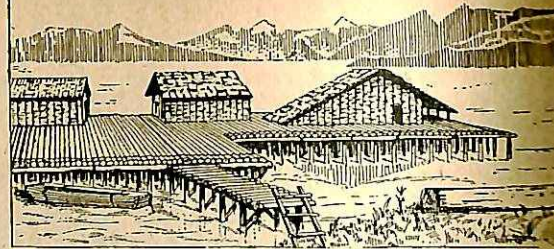
Ὅταν τὰ σπήλαια ἔπαυσαν νὰ τὸν ἱκανοποιοῦν ὡς κατοικία, ὁ ἄνθρωπος ἀναζήτησε ἄλλο τρόπο κατασκευῆς τοῦ σπιτιοῦ του. Ἔτσι μετὰ τὴ χρησιμοποίησι τῶν φυσικῶν καταφυγίων, τῶν σπηλαίων, κατασκεύασε τὶς λεγόμενες «λιμναῖες κατοικίες», καλύβες δηλαδὴ πού ἐκτιζε μέσα σὲ λίμνες. Φαίνεται μάλιστα πὼς οἱ κατοικίες αὐτὲς ἐπέτρεψαν στοὺς ἀνθρώπους νὰ σχηματίσουν τὰ πρῶτα χωριά καὶ νὰ ζοῦν ἔτσι πολλοὶ μαζὶ καὶ

Ἐργαλεῖα καὶ ὄπλα προϊστορικῆς ἐποχῆς
(4, 5, 6 σουδλιά, 7, 9 καμάκια, 8 βελόνια)

νὰ βοηθοῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο, πράγμα πού δὲν ἦταν εὐκόλο ὅταν κατοικοῦσαν μέσα στὰ σπηλιὰ, ἀφοῦ δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ βρεθοῦν πολλὰ τέτοια, τὸ ἕνα κοντὰ στὸ ἄλλο.

Γιὰ νὰ χτίζον τὸ χωριὸ τους οἱ «λιμναῖοι» ἔμπηγαν βαθιὰ μέσα στὸ βυθὸ τῆς λίμνης, ὄχι μακριὰ ἀπὸ τὴν ὄχθη, ἑκατοντάδες χοντροὺς ξύλινους πασσάλους ἀπὸ κορμούς δένδρων. Ἐπάνω στοὺς πασσάλους αὐτοὺς ἑστερέωναν ὀριζοντίως ἄλλους κορμούς ἢ χοντροὺς κλάδους, τοὺς ὁποίους ἐσκέπαζαν μὲ ἄμμο καὶ χώμα. Ἐσχηματίζονταν ἔτσι ἕνα τεράστιο πάτωμα, ἐπάνω στὸ ὁποῖον κατασκεύαζαν ἑπειτα καλύβες ἀπὸ κλαδιά καὶ φύλλα. Μιά ξύλινη κινητὴ σκάλα ἐχρησίμευε γιὰ τὴν ἐπικοινωνία τοῦ χωριοῦ μὲ τὴν ὄχθη. Ὅταν ἡ ξύλινη αὐτὴ γέφυρα ἐσύρετο πρὸς τὰ μέσα, τὸ χωριὸ ἀπομονωνόταν τελείως καὶ ἦταν τελείως προφυλαγμένον ἀπὸ τῆς ἐπιθέσεως τῶν διαφόρων ἐχθρῶν.

Λιμναῖα κατοικία (ἀναπαράστασις)

Καὶ σήμερα ἀκόμη ὑπάρχουν στὴν Ἀσία ἀπολίτιστοι λαοί, πού χτίζουν λιμναῖες κατοικίες. Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο χτίζουν τὰ «λιμναῖα χωριά» τῶν, μᾶς ἐπιτρέπει νὰ φαντασθῶμε πὼς ἔχτιζαν καὶ οἱ πρωτόγονοι Εὐρωπαῖοι τὰ δικά τῶν.

Ὅπως εἶναι φυσικὸ, μέσα στὸ νερὸ ἔπεφταν χίλια δυὸ ἀντικείμενα καὶ ἐργαλεῖα τῶν «λιμναίων». Ἐρευνώντας τὶς λάσπες τοῦ βυθοῦ τῶν λιμνῶν αὐτῶν οἱ ἐπιστήμονες ἀνευρίσκουν ἀγγεῖα, ὄπλα, ἐργαλεῖα, ὑφάσματα, κόκκαλα, ἀκόμη φλοῦδες καὶ σπόρους διαφόρων καρπῶν, τὰ ὁποῖα μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ μάθωμε πολλὰ πράγματα γιὰ τὴ ζωὴ τῶν μακρινῶν ἐκείνων προγόνων μας.

Μετὰ τὶς λιμναῖες κατοικίες, καὶ μάλιστα ἂν ὅπου ὁ ἄνθρωπος ἀνακάλυψε τὰ διάφορα μέταλλα καὶ τὸν τρόπο τῆς κατεργασίας τῶν, ἄρχισαν νὰ χτίζονται οἱ πρῶτες κατοικίες ἀπὸ πέτρα, προωρισμένες νὰ προστατεύουν τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ τὴ βροχὴ μὲ τὴ στέγη τους, ἀπὸ τὸν ἀνεμο καὶ τὸ ψῦχος μὲ τοὺς τοίχους τῶν, ἀπὸ τὴν ὑγρασία τοῦ ἐδάφους μὲ τὸ πάτωμα.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἀρχίζει πῶς ἡ ἱστορικὴ ἐποχὴ, οἱ δὲ κατοικίες ἐξελίγησαν σιγὰ - σιγὰ, ἔγιναν μεγαλύτερες, ὠραιότερες, εὐρυχωρότερες, ὥσπου ἐφθάσαμε στὶς πολυκατοικίες καὶ στοὺς οὐρανοξύστες τῆς σημερινῆς ἐποχῆς.

Η ΑΓΙΑ ΕΛΕΝΗ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 4)

θερμὰ δάκρυα ἔβρεξε καὶ φίλησε τὸν Τίμιο Σταυρό.

...Ἐπειτα ἀπὸ λίγον καιρὸ ἀνάμεσα στὶς κοιλάδες τοῦ Ἐνὸμ καὶ τοῦ Ἰωσαφάτ, στὴν περιοχὴ τοῦ Ἀμωριά καὶ τοῦ Θεέλ, ὑψώθηκε περὶ λαμπρὸς ὁ ναὸς τῆς Ἀναστάσεως ἐπάνω ἀπὸ τὸν Πανάγιον Τάφο.

Περὶ σὺν ἄλλοις ἀπὸ 16 αἰῶνες ἐκύλησαν ἀπὸ τότε στὴ χοάνη τῆς αἰωνιότητος. Καὶ σ' ὅλο αὐτὸ τὸ μακρότατο καὶ πολυτρίκνιστο διάστημα πλήθη πιστῶν ἀπὸ Ἀνατολὴ καὶ Δύση τρέχουν νὰ προσκυνήσουν τοὺς Ἁγίους αὐτοὺς Τόπους. Καὶ σήμερα στὴν πόλιν τὴ μέσα ἀπὸ τὰ τείχη, πού κατέχουν οἱ Ἀραβες, ὁρῶνται οἱ Πανάγιος Τάφος, ὁ Γολγοθᾶς καὶ ἡ θέσι πού ἐξέθαψεν ἡ ἀληθινὴ Βασίλισσα τὸν Τίμιο καὶ ζωοποιὸ Σταυρό.

Ὅλοι οἱ χριστιανοὶ καὶ εἰδικώτερα ἐμεῖς οἱ Ὀρθόδοξοι τιμοῦμε τὴν μνήμην τῶν Ἁγίων αὐτῶν καὶ ἱσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ἀνταξίου υἱοῦ ἀσύγκριτης μητέρας, κάθε 21 Μαΐου.

Κ. ΠΑΠΑΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ

ΩΡΑΙΟΙ ΟΡΚΟΙ

ΟΡΚΟΣ ΑΔΕΛΦΗΣ

Ἐν πλήρει ἐπιγνώσει τῶν ὑποχρῶσεων, ἂς ἀναλαμβάνω, ὁμολογῶ ὅτι θὰ τηρήσω τὴν ἀκολουθον πίστιν :

Θὰ τηρήσω βίον ἐνάρετον καὶ θὰ ἐξασκήσω πιστῶς καὶ εὐσυνειδήτως τὸ ἐπάγγελμά μου.

Θὰ πράξω τὸ κατὰ δύναμιν διὰ ν' ἀνυψώσω καὶ νὰ διατηρήσω τὸ Ἐπάγγελμα αὐτὸ εἰς ἐπίπεδον ἀνώτερον καὶ σεβαστόν.

Εἰς τοὺς νοσοῦντας, εἴτε πλούσιοι εἴναι εἴτε πένητες, μὲ τὴν ἰδίαν σπουδὴν θὰ τρέξω καὶ προσφέρω τὴν ἐκ τῆς τέχνης μου ἐπικουρίαν, καὶ δὲν θὰ διακυβεύσω παραλόγως τὴν ζωὴν τῶν.

Θ' ἀποσιωπήσω ὅσα ἰδιαιτέρα εἴτε ἴδω εἴτε ἀκούσω κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας μου, καὶ θὰ τηρήσω ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν ἐπὶ ὅλων τῶν οἰκογενειακῶν ὑποθέσεων, τῶν ὁποίων τυχὸν ἤθελον λάβει γνῶσιν.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς σταδιοδρομίας μου θὰ ἐντείνω τὰς προσπάθειάς μου εἰς τὸ νὰ συντρέχω ἐντίμως τοὺς ἰατροὺς εἰς τὸ ἔργον τῶν, πρὸς τὰς ὁμοτέχνους δὲ ὡς πρὸς ἰδίας μου ἀδελφὰς φιλοφρόνως θὰ φέρωμαι, καὶ θ' ἀφοσιωθῶ ὁλοψύχως εἰς τὴν ἀνακούφισιν καὶ σωτηρίαν τῶν νοσοῦντων, τῶν ἐμπεισιστευμένων εἰς τὴν φροντίδα μου.

Ταῦτα ὀρκιζομένη παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ μὲ βοηθῇ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων μου.

ΥΠΟΣΧΕΣΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ
ΤΟΥ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Τὴν ἱερὴ τούτη στιγμὴ, ἀτενίζοντας εὐλαδικὰ τὸ Μαραθῶνιο ἄλσος, τὴν φλόγα τοῦ Εἰκοσιένα, τὴν σύγχρονον μάχην τῶν Ἑλλήνων γιὰ τὸν Ἀνθρώπο,

νιώθω τῶν πατέρων τὸ πνεῦμα ἀρετῆς ὁδηγὸ καὶ ὑπόσχομαι : πιστὸς νὰ μείνω στοῦ Θεοῦ τὴν προσταγὴν

καὶ νὰ πειθαρχῶ στὴ βούλησιν τοῦ Ἐθνους, στὸ Νόμο καὶ στοὺς Ἀρχόντες.

ἄγρυπνος κι ἐγὼ νὰ σταθῶ τῆς Ἰδέας ἀκρίτας καὶ τῆς τρισεύγενος γῆς μας φρουρός.

γιὰ τοῦ τόπου μου ν' ἀγωνισθῶ τὴν προκοπὴ καὶ στῆς εἰρήνης τὰ ἔργα μὲ τοὺς ἄλλους λαοὺς νὰ δουλέψω.

Τὸ ὑπόσχομαι στὴ μνήμην ἐκείνων, πού στὸν κόσμο ὄλον

δείξανε πὼς μονάχα μ' ἀγρύπνια καὶ μόχθο κρατιέτ' ἡ λευτεριά.

ΚΑΙΡΟΣ ΚΑΙ ΚΛΙΜΑ

Φ. Π. ΚΑΡΑΠΙΠΕΡΗ, Ὑφηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΣΤ'.

ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΑΕΡΟΣ

Ἀπὸ τὴν πολὺ παλαιὰ ἐποχὴ ἐπιστεῦτο πὼς ἡ Γῆ ἦταν τριγυρισμένη ἀπὸ ἕνα μεγάλο ποταμὸ, τὸν Ὀκεανό, στὰ βαθεῖα νερά τοῦ ὁποῖου ἐβυθίζονταν κάθε βράδυ ὁ Ἥλιος γιὰ νὰ σβύσῃ μέσα σ' αὐτὰς τὶς πύρινες φλόγες τοῦ καὶ τὴν αὐγὴ ἀνέτελλε πάλιν γιὰ νὰ ζεστάνῃ τοὺς κόσμους τῆς Γῆς.

Ἡ μυθολογία ἀρχικὰ καὶ κατόπιν οἱ σοφοὶ κάθε ἐποχῆς ἀσχολήθηκαν μὲ τὴν ἀνεξάντλητη αὐτὴ πηγὴ θερμότητος, τὸν Ἥλιο, πού ἡ ἐπίδρασίς τῆς ἐπάνω στὸ ζῶϊκὸ καὶ φυτικὸ κύτταρο εἶναι συνυφασμένη μ' αὐτὴ τὴν ὑπαρξί του.

Ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀέρος, ποσότης χαρακτηριστικὴ τῆς θερμικῆς του καταστάσεως. Εἶναι ἡ σπουδαιότερα ἐνδείξις τῆς υγείας, μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς, τῆς ἀτμοσφαιρᾶς. Ὅπως ἕνας ἀνθρώπινος οργανισμὸς ἔχει ἀνάγκη θερμομετρήσεως γιὰ νὰ γνωρίζωμε τὴν κατάστασιν τῆς υγείας του, ἔτσι καὶ ὁ Μετεωρολόγος ἔχει ἀναλάβει τὴν καθημερινὴ παρακολούθησιν τῆς καταστάσεως τῆς ἀτμοσφαιρᾶς.

Μέχρι σχεδὸν τὰ τέλη τοῦ 16ου αἰῶνος ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶχε ἀνακαλύψει εἰδικὸ ὄργανο μετρήσεως τῆς θερμοκρασίας κι ἐνοιῶθε τὴν ἄλλα-

γὴ αὐτῆς μόνον ἀπὸ τὶς ἀντιδράσεις, πού δημιουργοῦσε στὸν ὀργανισμό του ἡ θερμοκρασία καὶ ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ τῶν ψυχικῶν του καταστάσεων. Στὸν Γαλιλαῖο (1592) ἀνῆκε ἡ τιμὴ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ πρώτου, ὄχι καὶ τόσο ἀξιοπύστου, ὀργάνου μετρήσεως τῆς θερμοκρασίας, τοῦ θερμόμετρου.

Τὰ θερμόμετρα, πού χρησιμοποιοῦν κινεῖς σήμερα οἱ Μετεωρολόγοι, δὲν διαφέρουν πολὺ ἀπ' τὰ γνωστά μας ἱατρικὰ θερμόμετρα καὶ ἡ κατασκευὴ τους στηρίζεται στὴν ἰδιότητα, τὴν ὁποῖαν ἔχουν ὁ ὑδράργυρος καὶ τὸ οἰνόπνευμα νὰ συστέλλωνται ἢ νὰ διαστέλλωνται σύμφωνα μὲ τὴν πῦσιν ἢ τὴν ἀνοδο τῆς θερμοκρασίας. Τὰ θερμόμετρα, πού χρησιμοποιοῦνται στὶς διάφορες χώρες τοῦ κόσμου, διαφέρουν μόνον κατὰ τὴν κλίμακα τῆς στήλης τῶν. Ἐχομε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν 80/βάθμο κλίμακα τοῦ Ρεωμύρου ἀπὸ 0 (τῆς τοῦ πύγνου) ἕως 80 βαθμούς (θρασμός ὕδατος), τὴ γνωστὴ μᾶς 100/βάθμο κλίμακα τοῦ Κελσίου (ἀπὸ 0° — 100°) καὶ τέλος τὴν κλίμακα Φαρενάιτ, πού χρησιμοποιεῖται κυρίως στὴν Ἀγγλίαν καὶ στὴν Ἀμερικὴ καὶ πού στὴν τῆξιν τοῦ πάγου ἀντιστοιχεῖ θερμοκρασία 32° στὸ βρασμὸ δὲ τοῦ ὕδατος θερμοκρασία 212°.

Ἀπὸ τὰ παραπάνω θερμόμετρα τὴν

μεγαλύτερα διάδοσι ἔχουν τὸ θερμόμετρον Κελσίου (C) καὶ τὸ θερμόμετρον Φαρενάιτ (F) τὰ ὁποῖα ἂν καὶ λέγονται τὸ ἴδιο πράγμα, μιλοῦν ὅμως τρόπον τινα διάφορο γλῶσσα. Μερικὰ ἀπὸ τὰ κοινὰ θερμόμετρα, μὲ τὰ ὁποῖα εἴμεθα ἐξοικειωμένοι, εἶναι πολὺ ἐξυπηρετικά, διότι ἀναγράφουν καὶ τὶς δύο κλίμακες. Ὅπως δὴποτε δὲν εἶναι δύσκολο νὰ κόμουμε μόνοι μας τὴν μετατροπὴ ἀπὸ τῆς μιᾶς κλίμακας στὴν ἄλλη, τὸ βασικὸ, πού πρέπει νὰ θυμώμαστε ὅτι 5 βαθμοὶ Κελσίου εἶναι ἀκριβῶς ὅσο 9 Φαρενάιτ. Ἐτσι ἂν θέλωμε νὰ μετατρέψωμε βαθμοὺς Κ. σὲ βαθμοὺς Φ. ἀφαιρούμε ἀπὸ τοὺς Φ. τὸν ἀριθμὸ 32. Τὸ ὑπόλοιπο τὸ πολλαπλασιάζομε ἐπὶ 5 καὶ τὸ ἐξαγόμενον τὸ διαιρούμε διὰ 9 (τὸ ὑπόλοιπο δηλ. πολλαπλασιάζεται ἐπὶ 5/9). Κάτι ἀνάλογο γίνεται καὶ γιὰ τὴν ἀντίθετη μετατροπὴ, βαθμοὺς δηλ. Κ. σὲ βαθμοὺς Φ. πολλαπλασιάζομε τοὺς βαθμοὺς Κ. ἐπὶ 9/5, στὸ ἐξαγόμενον προσθέτομε τὸν ἀριθμὸ 32 καὶ ἔτσι ἔχομε τὴ θερμοκρασία εἰς βαθμοὺς Φ.

Τὰ θερμόμετρα τοῦ Μετεωροσκοπείου, πού δεικνύουν κυρίως τὴ θερμοκρασίαν τῆς στιγμῆς, τοποθετοῦνται μέσα στοὺς λεγομένους Μετεωρολογικοὺς κλωθεύς οἱ ὁποῖοι τὰ προφυλάσσουν ἀπὸ τὶς ἡλιακὰς ἀκτίνες κυρίως, τὴ βροχὴ τὸ χιόνι κ.

λ.π. Κυκλοφορεί όμως μέσα σ' αὐτοὺς ἐλεύθερα ὁ ἀτμοσφαιρικός ἀήρ χάρις στὴν εἰδικὴ κατασκευὴ τους. Μέσα στὸν ἴδιο κλωδὸ, ποὺ εὐρίσκειται συνήθως 2 μέτρα ὑψηλότερα ἀπ' τὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους τοποθετεῖται ἐπίσης ὄργανον συνεχοῦς καταγραφῆς τῆς θερμοκρασίας, ὁ θερμογράφος, καὶ τὰ λεγόμενα ἀκροβάθμια θερμομέτρα δηλ. τὸ μεγιστοβάθμιο (ὕδραργυρικό), ποὺ χρησιμεύει γιὰ τὴ μέτρησι τῆς ὑψηλότερας θερμοκρασίας τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ἐλαχιστοβάθμιο (οἰνοπνευματικό) γιὰ τὴ μέτρησι τῆς ποῖο χαμηλῆς θερμοκρασίας. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὅταν λέμε ὅτι στὴν Ἀθήνα π. χ. ἡ θερμοκρασία τὸ καλοκαίρι μπορεῖ νὰ φθάσῃ τοὺς 42° C ἐννοοῦμε ὅτι τὴ θερμοκρασία αὐτὴ μπορεῖ νὰ τὴ φθάσῃ τὸ θερμομετρὸ τοῦ κλωδῶ δηλ. τὴν κύβαν θερμοκρασίαν ὅπως κατ' ἄλλον τρόπον τὴν ὀνομάζουμε.

Ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀέρος στὰ κατώτερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας ἐξαρτᾶται κυρίως ἀπὸ τὴ θερμοκρασία τῆς ἐπιφανείας τῆς Γῆς. Ἡ ἀτμόσφαιρα ἐξ ἄλλου ἀπορροφᾷ, μεγάλο μέρος ἀπ' τὴ θερμότητα, ποὺ μᾶς στέλλει ὁ ἥλιος καὶ ἡ ἀπορρόφησις αὐτὴ ἐξαρτᾶται ἀπ' τὴ διαφάνεια τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ ἐπίσης ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ ἡλίου ἐπάνω ἀπὸ τὸν ὀρίζοντα.

Ὅπως εἶναι γνωστό, ἡ Γῆ μας στρέφεται περὶ τὸν ἄξονά της μέσα σὲ 24 ὥρες. Ἡ κανονικὴ διαδοχὴ

τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς εἶναι συνέπεια τῆς περιστροφικῆς αὐτῆς κινήσεως τῆς Γῆς. Τὴν ἡμέρα, χάρις στὴν παρουσία τοῦ ἡλίου, ἡ θερμοκρασία τοῦ ἀέρος εἶναι μεγαλύτερη παρὰ κατὰ τὴ νύκτα. Ἐχουμε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴ λεγομένη ἡμερησία πορεία τῆς θερμοκρασίας, μὲ ἓνα μέγιστο, στὰ δικά μας μέρη, τὴς πρώτης μεταμεσημβρινῆς ὥρας καὶ ἓνα ἐλάχιστο θερμοκρασίας, ποὺ σημειώνεται λίγο πρὶν ἀπ' τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου. Ἡ μεγίστη καὶ ἡ ἐλάχιστη θερμοκρασία, ποὺ μὲ ἓνα ὄνομα λέγονται ἄκραι τιμαί, καὶ ἐπίσης ἡ διαφορά τους, τὸ λεγόμενον ἡμερησίον εὖρος τῆς θερμοκρασίας, παίζουν σημαντικό ρόλο στὴ θερμομετρικὴ μελέτη μιᾶς περιοχῆς. Σπουδαῖο ἐπίσης ρόλο γιὰ τέτοιου εἶδους μελέτης παίζει καὶ ἡ λεγομένη μεταβλητότης (ἀνodos ἡ πτώσις) τῆς θερμοκρασίας ἀπὸ ἡμέρα σὲ ἡμέρα κ' ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα.

Ἡ θερμοκρασία μέσα στὴν ἴδια ἡμέρα ἐμφανίζει διάφορες μεταβολές.

Τὴ μονοτονία μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς τῆς περιστροφικῆς κινήσεως τῆς Γῆς περὶ τὸν ἄξονά της τὴν ποικίλλει μιὰ ἄλλη κίνησις ἡ περὶ τὸν ἥλιον ἐτησία περιφορὰ της. Ἡ κίνησις αὐτὴ σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν κλίσιν τοῦ ἄξονος τῆς Γῆς πρὸς τὸ ἐπίπεδο τῆς τροχιάς της δημιουργεῖ τὴς διαφορὲς ἐποχὲς τοῦ ἔτους καὶ μιὰν ἐποχιακὴν ἀλλαγὴν στὴ

θερμοκρασία, ποὺ εἶναι γνωστὴ μὲ τὸ ὄνομα ἐτησία μεταβολὴ τῆς θερμοκρασίας. Ἡ πῖο μικρὴ θερμοκρασία κατὰ τὴ διάρκειά τοῦ ἔτους συμβαίνει τὸ χειμῶνα, ποὺ εἶναι ἡ ἐποχὴ μὲ τὴς μεγάλες νύκτες καὶ ποὺ οἱ ἡλιακὲς ἀκτίνες πέφτουν κάπως λοξὰ στὴν ἐπιφάνεια τῆς Γῆς. Τὸ καλοκαίρι ἐξ ἄλλου, κατὰ τὸ ὅποιο οἱ ἡλιακὲς ἀκτίνες πέφτουν σχεδὸν κάθετα καὶ ἡ διάρκειά ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ μέχρι τὴ δύσι τοῦ ἡλίου εἶναι μεγάλη, παρατηρεῖται ἡ πῖο μεγάλῃ θερμοκρασία.

Τὴν ἀλλαγὴ τῆς θερμοκρασίας τὴν αἰσθάνεται φυσικὰ τὸ σῶμα μας, μιὰ θερμὴ ὁμως ἡμέρα, ποὺ ἡ ὑγρασία εἶναι μεγάλῃ μᾶς φαίνεται πολὺ θερμότερη, καὶ τὸ φαινόμενο αὐτὸ τὸ λέμε «κουφόδρασι», παρὰ μιὰ ἄλλη ἡμέρα ἴσης μὲν θερμοκρασίας χαμηλότερας ὁμως ὑγρασίας. Γι' αὐτὸ πολλὰς φορὲς χρησιμοποιοῦμε καὶ τὴ θερμοκρασία τοῦ λεγομένου ὑγροῦ θερμομέτρου, ποὺ καὶ αὐτὸ εἶναι τοποθετημένο μέσα στὸν κλωδὸ. Ἡ θερμοκρασία αὐτὴ μᾶς δίδει μιὰν ἐνδειξὴν τῆς ἐπιδράσεως τῆς θερμοκρασίας καὶ τῆς ὑγρασίας καὶ πλησιάζει πολὺ πρὸς τὴν λεγομένην αἰσθητὴν θερμοκρασίαν. Τὴς μεταβολῆς τῆς θερμοκρασίας τὴς αἰσθάνονται ἐπίσης καὶ τὰ ζῶα πράγμα, ποὺ τὸ ἐξωτερικεύουν μὲ τὴ δική τους γλώσσα καὶ εἶναι δυνατόν ὁ ἄνθρωπος νὰ τὰ χρησιμοποιοῖ ὡς ἓνα εἶδος θερμομέτρου.

Τὸ παραμῦθί μας

ΤΟ ΧΑΜΟΜΗΛΙ ΚΑΙ Η ΚΑΡΔΕΡΙΝΑ

Τὸ περβολάκι τοῦ ἐξοχικοῦ σπιτιοῦ ἦταν μιὰ χαρά. Γεμάτο ἀπὸ χαρούμενα λουλούδια καὶ καταπράσινα δεντράκια θαρρεῖς καὶ γιόρταζε καθεμέρα κάτω ἀπὸ τὴς ζεστὲς ἀκτίνες τοῦ ὀλόχρυσου ἡλίου.

Ἐκεῖ σὲ μιὰν ἄκρη τοῦ μικροῦ περιβολιοῦ ἀνάμεσα στὸ πυκνὸ χορτάρι, εἶχε φυτρώσει κ' ἓνα μικρὸ χαμομηλάκι.

Ὁ ἀγαθὸς καὶ καλόκαρδος ἥλιος ζέσταινε ὅλα τὰ λουλούδια, μεγάλα καὶ μικρά. Ἔτσι, μαζί μὲ ὅλα μεγάλωνε καὶ τὸ χαμομήλι, ὥσπου μιὰν αὐγὴ ἄνοιξε τὰ κάτασπρα φύλλα του καὶ φάνηκε στὴ μέση τους ἓνα μικρὸ βελούδινο κεφαλάκι, ποὺ ἔμοιαζε σὰν μικρὸς χρυσὸς ἥλιος.

Τὸ μικρὸ χαμομήλι δὲ συλλογίστηκε πὼς θὰ ζήσει καταφρονεμένο, χωρὶς νὰ γυρίσῃ κανένας νὰ τὸ δῇ. Ζοῦσε εὐχαριστημένο κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ ἄκουε μὲ χαρὰ του τὸ κελάδημα τῆς καρδερίνας. Δὲν τὴ ζήλευε καθόλου ποὺ αὐτὸ δὲν μποροῦσε νὰ πετάξῃ καὶ νὰ τραγουδοῦσῃ ὅπως ἐκείνη.

Μέσα στὸ περιβολάκι ἦταν κι ἄλλα πολλὰ λογίων—λογίων λουλούδια περήφανα, φανταχτερὰ, ποὺ οὔτε καταδέχονταν νὰ σκύβουν νὰ κοιτάξουν τὸ χαμομηλάκι.

Ἀλλὰ ἐκεῖνο ἔλεγε θαυμάζοντας τὰ:

—Τί πεντάμορφα λουλούδια! Ἡ καρδερίνα τραγουδεῖ γιὰ νὰ τὰ διασκεδάξῃ καὶ πετὰ τριγύρω τους γιὰ νὰ τὰ δλέπῃ! Εὐχαριστῶ τὸ Θεό, ποὺ μὲ φύτεψε κοντὰ σὲ τόσες ὁμορφιές.

Μιὰ μέρα ἡ καρδερίνα κατέβηκε γιὰ πρώτη φορὰ πλάι του, κι ἄρχισε νὰ σιγοχορεύῃ πάνω στὴν πράσινη χλόη, ποὺ ἦταν ἐκεῖ ὀλόγυρα. Σὲ λίγο τὴν ἄκουσε καὶ νὰ τραγουδῇ: Γεῖά σου, λουλουδάκι, γεῖά σου; ποὺ μιὰ ξέχωρη ἔχεις χάρι μὲ τὴν ἄσπρη φορεσιά σου μέσ' στὸ πράσινο χορτάρι!

Τὸ χαμομήλι καταμαγεύτηκε καὶ δὲν πρόσεξε καθόλου τοὺς λαλέδες, ποὺ κατακοκκίνισαν ἀπ' τὸ θυμὸ τους, ὅταν ἄκουσαν τὰ λόγια αὐτὰ τῆς καρδερίνας, οὔτε καὶ τὴς δεντρομολόχες, ποὺ τοῦ ἔρριξαν μιὰ ματιὰ γεμάτῃ περιφρόνησι καὶ τέντωσαν ἀκόμη περισσότερο τὸ ἀνάστημά τους.

Ξαφνικὰ κατεβαίνει στὸ περιβόλι ἓνα κοριτσάκι, ζυγώνει τοὺς λαλέδες καὶ μ' ἓνα ψαλίδι κόβει καμμιὰ δεκαριά καὶ φεύγει. Τὸ χαμομήλι τότε εὐχαρίστησε τὸ Θεό, ποὺ τὸ ἔκανε μικρὸ κι ἀσήμαντο λουλουδάκι. Ὑστερα, ἅμα βράδυασε, ἔκλεισε τὰ φυλλαράκια του κι ἀποκοιμήθηκε. Στὸν ὕπνο του εἶδε τὸν ἥλιο καὶ τὴν καρδερίνα.

Ὅταν ξύπνησε τὴν αὐγὴ, χαιρέτησε τὸν ἥλιο καὶ ἄκουσε πάλι τὴν ἀγαπημένην του καρδερινούλα, ἀλλὰ τί παράξενο... Τὸ τραγούδι τῆς δὲν ἦταν τώρα χαρούμενο ὅπως ἄλλοτε. Κοίταξε μὲ προσοχὴ καὶ τὴν εἶδε τὴν καῦμενούλα κλεισμένη τώρα σ' ἓνα κλουβί. Ἀ πόσο λυπήθηκε τὸ ἀγαθὸ λουλουδάκι, ἅμα εἶδε φυλακισμένη τὴ φίλη του.

Κελαηδοῦσε ἡ δύστυχη τραγουδώντας μὲ θλίψι τὰ καλὰ τῆς περασμένα, ζητοῦσε τὴν ἐλευθερίαν της, τὴν πράσινη χλόη, τοὺς κάμπους, τὰ λουλούδια τὸ ἐξνοιαστο πέταμά της στὸν ἡλιόλουστο οὐρανό...

«Ἀχ, ἂς μπορούσα νὰ τὴ βοηθήσω νὰ τὴν ἐλευθερώσω» ἔλεγε τὸ χαμομήλι δακρύζοντας. Ἀλλὰ τί μπορούσε νὰ κάνῃ...

Σὲ λίγο ἦρθαν στὸν κήπο δυὸ ἀγόρια κ' ἔβαλαν λίγο φαγάκι στὸ κλουβί τῆς καρδερίνας. Ἐκείνη ἄρχισε τότε νὰ τοὺς μιλῇ μὲ κλάμματα, νὰ παρακαλῇ νὰ τὴν ἐλευθερώσουν ἀλλὰ τ' ἀγόρια ἔφυγαν χωρὶς νὰ καταλάβουν τίποτα ἀπ' αὐτὰ.

Ἔτσι πέρασαν ὅλη τὴ μέρα κλαίοντας κ' ἡ καρδερίνα καὶ τὸ χαμομηλάκι. Ὡσπου βράδυασε. Μὰ ποὺ νὰ τὰ πιᾶσιν ὕπνος. Λίγο πῖο ὕστερα τὸ χαμομήλι ἄκουσε τὴν καρδερίνα νὰ ψιθυρίζῃ:

—Νερό, νερό. Λίγο νερό. Νύχτωσε καὶ δὲ συλλογίστηκαν νὰ μοῦ φέρουν νερό.

Καὶ σὲ λίγο πάλι:

—Ἀχ, δὲ βαστῶ πιά. Πότε κρυώνω καὶ πότε καίομαι. Πάει, τελειώνω.

Καὶ δὲς τοῦ κλάμματα τὸ καῦμένο τὸ χαμομήλι ὅσο τὴν ἄκουε ἀπὸ κάτω, χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ τῆς δώσῃ οὔτε τὴν παραμικρὴ βοήθεια.

Κ' ἡ ἄμοιρη ἡ καρδερινούλα ὕστερα ἀπὸ μερικὲς ὥρες ἔπεσε ἀνάσκελα, τέντωσε τὰ ποδαράκια της, ἄνοιξε τὸ στοματάκι της καὶ ξεψύχησε.

Τὸ πρῶτ' ἐκατέθηκαν τ' ἀγόρια καὶ τὴ βρῆκαν νεκρή. Καταλυπήθηκαν εἰν' ἀλήθεια, ἴσως καὶ νὰ δάκρυσαν λιγάκι, ἀλλὰ τί μ' αὐτό... Καὶ τὴν πήραν τὴν καῦμένη καὶ τὴν ἔθαψαν δίπλα στὸ χαμομηλάκι.

Τὰ μικρὰ λουλούδι, ἅμα εἶδε τὸ χαμὸ τῆς πολυαγαπημένης του φίλης, χλώμιασε, μάζεψε τὰ φυλλαράκια του, ἔγειρε πάνω στὸν τάφο της, καὶ λίγο πρὶν τὸ μεσημέρι ἔρριξε μιὰ τελευταία ματιὰ στὸν ἥλιο καὶ μαράθηκε. (Ἄντερσεν, Διασκευὴ Β.)

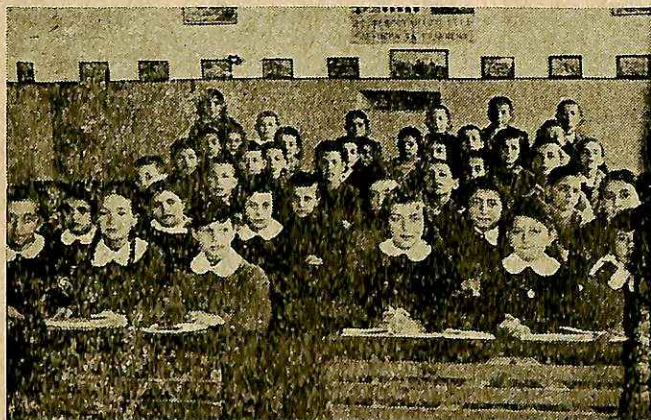
Ἀπὸ ἑλλειψιν χώρου, ἡ δράσις τῶν ὁμάδων ΕΕΣΝ, αἱ φωτογραφίαι δράσεως, ἀρκετὴ μαθητικὴ συνεργασία καὶ ἀπαντήσεις τῆς θείας Σταυρούλας θὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ τεῦχος τοῦ μηνὸς Οκτωβρίου.

Κ. ΠΑΛΑΜΑ

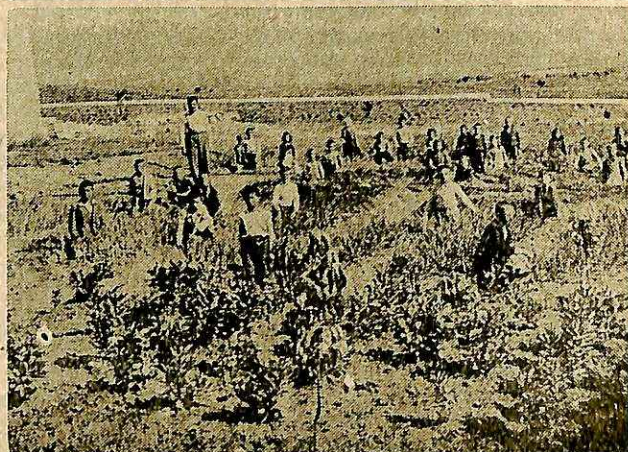
Καὶ ζοῦνε ἡδονοστάλαχτα, μισανοιχτά, μέσ' τὸ ποτήρι.
Τὰ Ρόδα! Σὰν τοῦ Πάσχα τὴ χαρὰ καὶ σὰν τὸ πανηγύρι.
τῆς χρυσαυγῆς, μέσα στὸν ξάστερο οὐρανο.
Τὰ Ρόδα! ἀγάπη στὴν καρδιά, μάγεμα τὰ χεῖ ὁ λογισμός.
Τὰ Ρόδα! Μέσ' στὸ φροντισμένο σπίτι ὦ! πῶς

ΤΑ ΡΟΔΑ

τὸ κάνουν ἓνα ἀφρόντιστο κι ὀλόανθο περιβόλι.
Τὰ Ρόδα! Στὴν ἀγγάρια τὴν καματερὴ χαρούμενη γιορτῇ, ξημέρωμα σὲ σκόλη γιὰ πρωτοξυπνητὰ ματάκια παιδικά.
Τὰ Ρόδα μέσ' στὸ πάγωμα τῆς χειμωνιάς μᾶς φέρουν τὴ χαϊδιάρικη δροσιὰ τοῦ Ἀπρίλη, τὰ ρόδα, σὰν ἀπὸ ζωγράφου ἀγγέλου τὸ κοντύλι

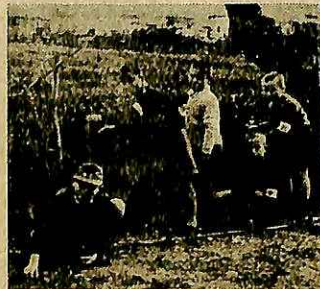

Ε. Σ. Ν. Καπλανεῖου Σχολῆς Ἰωαννίνων παρακολουθοῦν ὁμιλίαν τοῦ ὁμαδόρχου των.
Lecture on Hygiene by the J.R.C. group leader in Caplanion School, Janina, Epirus.

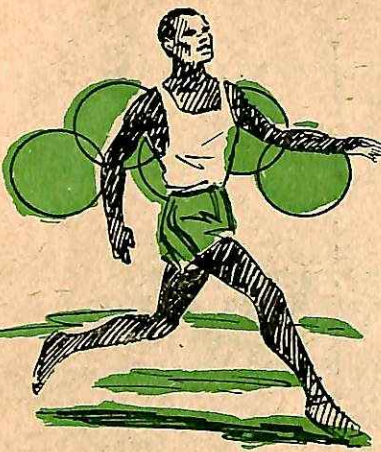

Οἱ Ε.Σ.Ν. τοῦ Δημ. Σχολ. Κυφελῆς Εὐάνθης εἰς τὸν Σχολ. κήπον.
Juniors of Elem. School Kipseli - Xanthi in their school garden.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Κοσκινου - Ρόδου εἰς τὸν σχολικὸν τὸν κήπον

Juniors of Elementary School Koskinou Rhodes in their school garden.

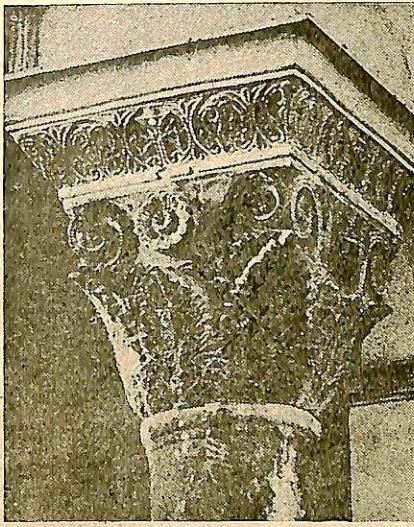
Μέλ Ουίτφιλντ

ΣΠ. ΑΥΛΩΝΙΤΗ

ματικότητα, που δείχνει ότι στην Αμερική δεν καλλιεργείται μόνο το σώμα με τον Άθλητισμό. Ψηλός, λεπτοκαμμένος, με λαστιχένιο, μυώδες και νευρώδες κορμί, έχει και τη χάρι του μορφωμένου ανθρώπου, που ξέρει ν' απαντήσει με έμβριθεια και ακρίβεια, αλλά και με χιούμορ. Εύχαρις και γελαστός, αλλά και στοχαστικός σε ώριμες περιπτώσεις, κατακτά τον άκροατή του και δικαιολογεί τον τίτλο του «τέλειου αθλητού», που έχει τους περισσότερους θαυμαστές. "Ονειρό του, όπως είπαμε, είναι να κατακτήσει την τρίτη 'Ολυμπιακή του νίκη, αλλά και με νέο ρεκόρ στο αγώνισμα των 800 μέτρων, που μένει ακατάρριπτο από προπολεμικά, όταν ο Γερμανός Χάρμπιχ είχε καλύψει την απόστασι ό-χι όμως σε 'Ολυμπιακούς αγώνες, — σε 1', 46", 1/10. Μετά απ' τους 'Ολυμπιακούς αγώνες της Μελβούρνης, ο Ουίτφιλντ θα αποσυρθεί από την ενεργό αθλητική δράσι και θα γράψει τα απομνημονεύματά του από τον στίβο, στα ό-ποια οι αθλούμενοι και οι φιλάθλοι θα βρουν το έκλεκτο αποθεσάρισμα της πλούσιας πείρας του παγκοσ-μίου αυτού άσσου του άθλητισμού. "Όπως είπε ο ίδιος, σε σχετική έρώ-τησι, κυριότερους αντίπαλους του κατά την προσεχή 'Ολυμπιάδα, θεω-ρεί τον Δανό Νίλσεν και τον Νορ-βηγό Μπούζεν, χωρίς όμως να απο-κλείει και την εμφάνισι νέων άστε-ριών του στίβου. Ο ίδιος, πάντως, πιστεύει ότι, εκτός άπρόσπτης άνω-τέρας βίας,θα μπορέσει να πραγμα-τοποιήσει το όνειρό του, αναδεικνύ-μενος για τρίτη φορά 'Ολυμπιονί-κης. Σε σχετική έρώτησι ο Άμερι-κανός άσσος, απάντησε ότι κατά τη γνώμη του, μεγαλύτερη φυσιο-γνωμία στην σύγχρονη Ιστορία του

Άθλητισμού, είναι ο Τζέσε Όουενς, ο Πάαβο Νούρμι και ο Έμιλ Ζάτο-πεκ. "Ο Ουίτφιλντ κατέχει σήμερα 7 παγκόσμια ρεκόρ κλειστού στίβου και μετέχει σε άλλα 4 παγκόσμια ρεκόρ σκυταλοδρομιών. "Όταν ρω-τήθηκε ο διάσημος Άμερικανός δρο-μεύς αν έφτασε ποτέ στ' αυτιά του ή φήμη Έλληνας αθλητού, απήν-τησε: «Όταν εγώ ήξερα το όνο-τού μεγάλου σας πρωταθλητού Κυ-ριακίδη, που νίκησε στον Μαραθώνιο της Βοστώνης, τότε άσφαλώς ο Κυριακίδης δεν εγνώριζε το δικό μου»... "Η πρώτη δήλωσις του Ουίτφιλντ για την άντλησι πνευματικής δυνά-μεως από την Έλλάδα και ή τελευ-ταία για τον Κυριακίδη, δείχνουν την εύγνεια της ψυχής και τον πο-λιτισμό του διασήμου Άμερικανού πρωταθλητού. "Αλλά κι απ' την Έλληνική πραγματικότητα γύρω απ' τα σπόρ ο Ουίτφιλντ βρήκε να πη-τά πιό σωστά λόγια. Διεπίστωσε, δηλαδή, ότι στη χώρα που γέννησε τον Άθλητισμό, ή άσκησις είναι σή-μερα πολύ περιορισμένη, γιατί λείπουν τα μέσα, οι γυμναστικοί χώροι, τα κατάλληλα όργανα και οι προπονηταί. Επίσης εκρίνε ότι στα σχολεία και στην Άνωτάτη Έκπαίδευσι δεν γίνεται καμμία προσπάθεια για την ανάπτυξι και την διάδοσι των σπόρ. Κι έχει πολύ δικιο ο Άμερικανός άσσος του στίβου, γιατί σ' όλο τον κόσμο, πολύ περισσότερο όμως στις Ή-νωμένες Πολιτείες τα σχολεία και τα Πανεπιστήμια αποτελούν το φυ-τώριο του Άθλητισμού, γι' αυτό και παρουσιάζουν τόσο σπουδαίες επί-δόσεις. "Όλοι οι Έλληνες φιλάθλοι ευχήθηκαν στον διάσημο πρωταθλη-τή και θαυμάσιο άνθρωπο, να πραγ-ματοποιήση το μεγάλο του όνειρο και ν' άνέβη για τρίτη φορά στο βάθρο του πρώτου 'Ολυμπιονίκου στην 16η 'Ολυμπιάδα της Αύστρα-λίας.

Έκανε πολλή έντύπωσι στον φι-λάθλο κόσμο αυτό που είπε πριν λίγο καιρό, όταν είχε έλθει στην Ά-θήνα ο Άμερικανός 'Ολυμπιονίκης Μέλ Ουίτφιλντ: «Στην πρώτη, πριν από όκτώ χρόνια, έπίσκεψι μου στην Έλλάδα, είπε ο διάσημος δρομεύς, άντλησα την ψυχική και πνευματική δύναμι, που προστέθηκε στην σωμα-τική μου και με βοήθησε να αναδει-χθώ 'Ολυμπιονίκης στην 'Ολυμπιά-δα του Λονδίνου. Τώρα, την δεύτε-ρη αυτή έπίσκεψι μου την θεωρώ σαν αναβάπτισμα στο Έλληνικό πνεύμα, που θα με τονώσει για την νέα μεγάλη προσπάθειά μου, την διεκδίκησι δηλαδή της τρίτης 'Ολυ-μπιακής νίκης κατά τους προσεχείς 'Ολυμπιακούς αγώνες της Μελβούρ-νης». "Όπως είναι γνωστόν, ο Μέλ Ουίτφιλντ έχει αναδειχθεί δυό φορές μέχρι τώρα 'Ολυμπιονίκης των 800 μέτρων. Την πρώτη φορά στην 'Ο-λυμπιάδα του Λονδίνου το 1948 και την δεύτερη στο Έλσίνκι το 1952. "Ο περίφημος Άμερικανός δρο-μεύς, που είναι ένας θαυμαστος τύ-πος διανοουμένου σπόρτσμαν, θα έ-πιχειρήσει στην προσεχή 'Ολυμπιά-δα κάτι, που μόνο ο θρυλικός Φιλ-λανδός 'Ολυμπιονίκης των δρόμων άντοχής Πάαβο Νούρμι κατάρθωσε: Να αναδειχθεί νικητής σε τρείς συ-νεχείς 'Ολυμπιάδες. "Ο Ουίτφιλντ, είναι τύπος μιγά-δος έκλεπτυσμένου με πολλή πνευ-

Κιονόκρανον του Μεγάλου Ναού του Όσιου Λουκά

Η ΜΟΝΗ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ ΛΟΥΚΑ

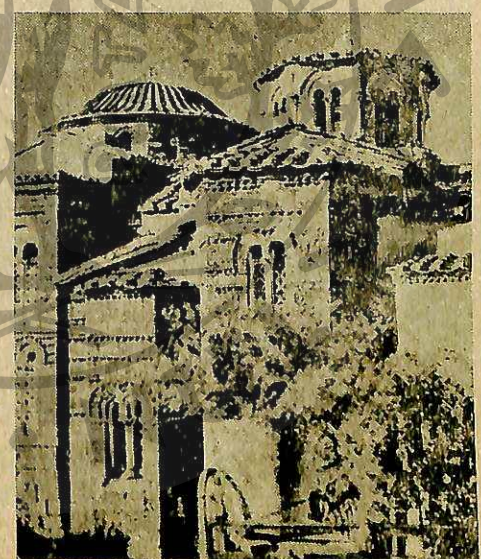
Π. Π. ΚΑΛΟΝΑΡΟΥ

κλησία του μοναστηριού με τη θαυ-μαστή αρχιτεκτονική, υπέροχο δεί-γμα της Βυζαντινής τέχνης του 11ου αιώνας, ανάλογο προς το Δα-φνί, αλλά πολύ περισσότερο μεγα-λόπρεπο και έντυπωσιακό. "Όπως και στο Δαφνί, έτσι κι' εδώ, πλου-τος από μωσαϊκά λαμπράς τέχνης, αρχαιότερα όμως κατά 100 τουλα-χιστον χρόνια απ' τα μωσαϊκά του Δαφνίου και περισσότερον αυστηρά ως προς τις μορφές, τις κινήσεις και την έκφρασι των προσώπων. Τα μω-σαϊκά καλύπτουν ένα μέρος του νάρθηκος καθώς και του υπολοίπου ναού, του οποίου ο τρούλλος έχει κι' εδώ τον Ιαντοκράτορα στην κορυ-φή. Τα μωσαϊκά αυτά όμοιάζουν αρκετά με του Αγίου Μάρκου της Βενετίας. "Αλλά εκτός απ' τα άρι-στουργήματα αυτά εδώ έχει ο έπι-σκέπτης να θαυμάση ακόμη και άλ-λα άριστουργήματα της Βυζαντινής τέχνης, όπως τις κεραμοπλαστικές διακοσμήσεις, τα μαρμαρίνα σκαλι-στά, που άφθονούν, ιδίως στον μι-κρότερο ναό της Παναγίας, ο ό-ποι-ος είναι δίπλα στη μεγάλη εκκλη-σία. "Εκτός δε απ' όλα αυτά, πλη-θος είναι και τα διάφορα άκιδωγα-φήματα, οικόσημα της Φραγκοκρα-τίας κλπ. καθώς και τα διάφορα κει-μήλια, κάρες Αγίων, πολύτιμα έκ-κλησιαστικά σκεύη με μεγάλην ά-ξιαν Ιστορικού και εθνικού ενδιαφέ-ροντος, όπως είναι ή πατερίστα του Αρχιερέως Σαλώνων (Άμφίσσης) Ήσαΐα, που έπεσεν ήρωικά στη μά-χη της Άλαμάνας, ως σύντροφος του Άθανασίου Διάκου (22 Άπρι-λίου 1821).

Έλαβεν ενδιαφέρον για τον Όσιον Λουκάν και του έστειλε πλούσια δώρα. Τότε έγκατεστάθη ο Όσιος Λουκάς στην κοιλάδα του Έλικώ-νος, όπου έκτίσθη άργότερα ή Μο-νή και εκεί άπεδημησεν εις Κύριον 7 Φεβρουαρίου 953. "Αργότερα ο υίος του Ρωμανού Β', Αυτοκράτωρ Βασίλειος Β' με-τά τις θριαμβευτικές νίκες του κα-τά των Βουλγάρων του Σαμουήλ, πρώτα στο Σπερχειό και κατόπιν εις το Κλειδί των Σερρών (996—1014), έστειλε συνεργεία από τε-χνίτες και καλλιτέχνες για την ά-νοικοδόμησι της Μονής, ή όποια τε-λικώς έπερατώθη κατά τα μέσα του 11ου αιώνας. Τώ 1780 υπήρ-ξε καταφύγις του Άνδρουτσου, του πατέρα του Όδυσσέως, και τώ 1821 εκεί συνεκεντρώθησαν οι άρ-χηγοί της Ρούμελης για ν' άποφα-σίσουν την Έπανάστασι, την ό-ποι-αν έκήρυξε στο μοναστήρι ο ήρωί-κος Δεσπότης Ήσαΐας. "Ετσι ήμπο-ρεί να λεχθή ότι ή Μονή του Όσιου Λουκά, εκτός απ' την Ιστορική και καλλιτεχνική της άξια, είναι και ένα Έθνικό μνημείο. Είναι δηλαδή ή Άγία Λαύρα της Ρούμελης και πα-ρουσιάζει και από αυτής της πλευ-ράς ενδιαφέρον Ιστορικό και εθνικό. Αυτή είναι έν συντομία ή Ιστορία του μοναστηριού του Όσιου Λουκά, ο όποιος στην έποχή του, υπήρξεν ένας εθνικός πρωτοπόρος και διδά-σκαλος, που κατάρθωσε να άσκή-ση τόσο γοητεία και ένθουσιασμό με την πίστι και με τον πατριωτικό παλμό του. Και οι μαθηταί του, που έμειναν εκεί άργότερα, συνεπλήρω-σαν το έργο του και μάς άφηκαν ένα έργο τέχνης και μουσών. Και έτσι, αν απ' τον Έλικώνα έχουν φύ-γει από πολλούς αιώνες οι αρχαίες Μούσες, πάντως εκεί κοντά στους πρόποδας του περιφήμου αυτού βου-νού, στέκει όρθιο και σήμερα ακό-μη ένα άριστουργήμα της μεσαιω-νικής Έλληνικής τέχνης.

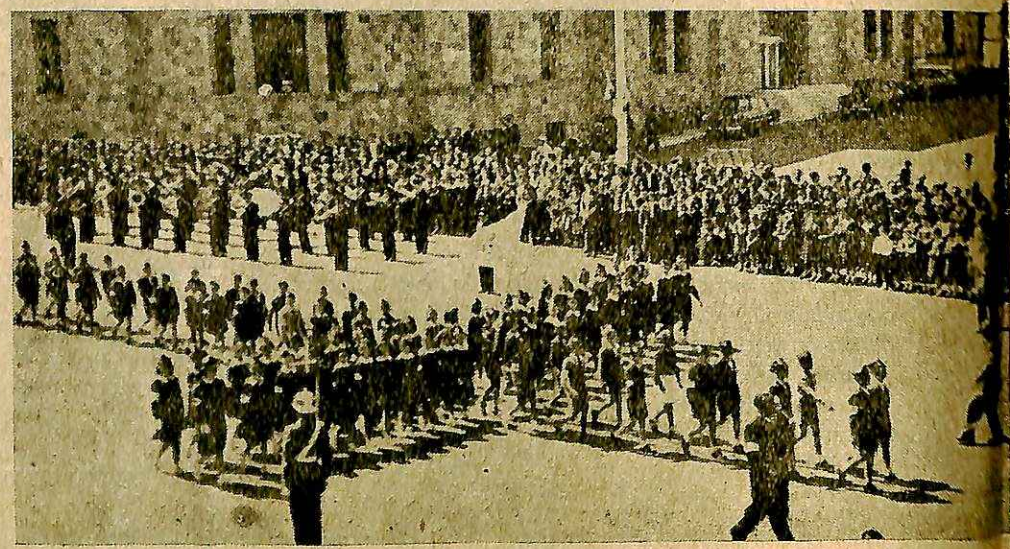
Στη θέση που είναι το μοναστή-ρι, το όποιον χρονολογείται από το τέλος του 10ου αιώνας με αρχάς του 11ου, είχαν εγκατασταθή ο Ό-σιος Λουκάς. Κατήγετο από το χωριό Καστρί των Δελφών, όπου έγεννήθη τώ 896. Σε ηλικία 14 ετών ο Όσιος Λουκάς ήλθε στην Άθήνα όπου έκάθη μοναχός και τώ 917, όταν ο φοβερός Τσα-ρος των Βουλγάρων Συμεών, έ-καμε την έπίδρομή του στην Έλ-λάδα, τότε ο Όσιος κατέφυγε στην Πελοπόννησο και απ' εκεί ξαναγύ-ρισε και πάλι στη Ρούμελη με πλη-θη προσφύγων. Ο Όσιος Λουκάς είχε προφητεύσει την άπελευθέρω-σι της Κρήτης από τους Άραβας, ή όποια έπραγματοποιήθη τώ 961 και ο Αυτοκράτωρ Ρωμανός Β' επί της βασιλείας του όποιού συνέβη ή άπελευθέρωσις της μεγαλονήσου,

Άποψις του Μεγάλου Ναού του Όσιου Λουκά

Έρυθροσταυρίται μαθηταί των Σχολείων Ρόδου παρελαύνοντες με την σημαίαν του Έρυθρού Σταυρού κατά την 25ην Μαρτίου

Juniors of Schools in the island of Rhodes in parade on the 25 March with the R B Janner.

ΟΙ Ε.Σ.Ν. του Δημ. Σχολ. Πέντε Έκκλησιών Παραμυθιάς κορεύουν τους συμμαθητάς των.

Juniors of Elem. School Pente Ek-lissies Epirus cutting the hair of their schoolmates.

'Από τήν κίνησιν τοῦ ΕΕΣΝ

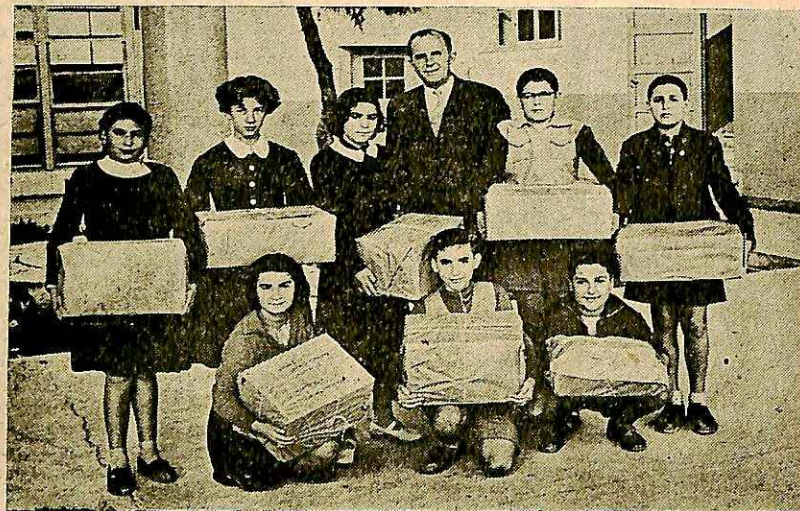
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Σερβίων Κοζάνης προσφέρουν δέματα με τρόφιμα εις απόρους οικογενείας τῆς κοινότητός των.

Juniors of the Elementary School Servia Macedonia distributing parcels to poor families of their village.

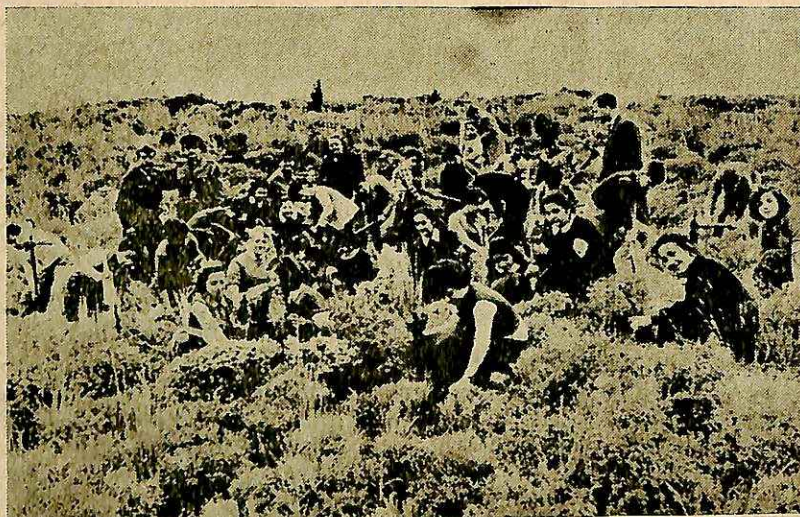
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Γαλλιάνας Κοζάνης, προσέφεραν τρόφιμα εις μίαν πτωχήν καὶ ἐγκαταλελειμένην γράϊαν τοῦ χωρίου των.

Juniors of the Elementary School Galliana Kozani offering gifts to a poor old woman.

Ε.Σ.Ν. τοῦ Προτύπου Δημ. Σχολ. Γ' Περιφ. Ἀθηνῶν με δέματα διὰ τὸ Δημοτ. Σχολ. Σαρανταπόρου Ἐλασσόνης τὸ ὁποῖον υἱοθέτησαν.

Juniors of the Model Elementary School of 3rd district Athens with parcels for the Elementary School Sarantaporon which they have adopted.

Ε.Σ.Ν. 41ου Δημ. Σχολ. Β' Περιφ. Ἀθηνῶν δενδροφυτεύουν τὸν Ὑμηττόν.

Juniors of 41st Elementary School, 2nd district Athens working for the reafforestation

Ε.Σ.Ν. Γυμνασίου Θηλέων Ἀργοστολίου ἐτοιμαζούν δέματα διὰ τοὺς ἀπόρους.

Juniors of High School for girls Argostoli with parcels for the poor.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Μεσοποταμίας Φθιώτιδος με δῶρα διὰ τοὺς ἀσθενεῖς τοῦ Νοσοκομείου Μακρακώμης.

Juniors of Elementary School Messopotamia with gifts for the patients of the Hospital in Macracome.

Ε.Σ.Ν. 12ου Δημ. Σχολ. Α' Περιφ. Ἀθηνῶν ὁδο-χρωματίζουν τὸ Σχολεῖον των.

Juniors of the 12th Elementary School 1st district Athens whitewashing their school.

Οἱ Ε.Σ.Ν. Δημοτ. Σχολ. Χρυσανγῆς Κοζάνης, κουρεύουν τοὺς συμμαθητὰς των

Juniors of Elem. School Chrisavgi-Kozani cutting the hair of their schoolmates.

Ε.Σ.Ν. τοῦ Γυμνασίου Κεραμίων-Κεφαλληνίας με δέματα διὰ τὸ Ὁρφανοτροφεῖον Ἀργοστολίου.

Juniors of High School Keramies with parcels for the orphans in Argostoli.

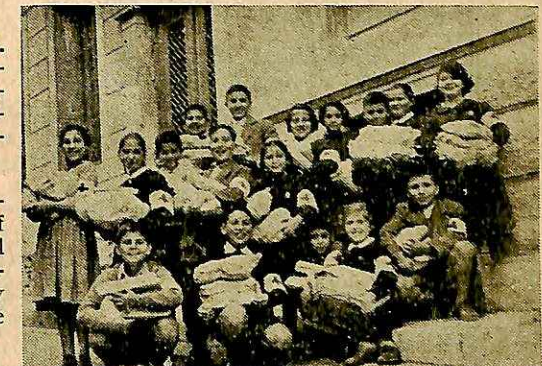
Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Ἀγίας Εὐθυμίας Κεφαλληνίας ἔψαλλαν τὰ κάλαντα ὑπὲρ τῶν πτωχῶν.

Juniors of the Elementary School Aghia Eftymia Cefallonia sang the carols to raise money for the poor.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Πειραματικοῦ Σχολείου Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν με δέματα διὰ τοὺς ἀπόρους.

Juniors of the Elementary School of the Experimental School of the Athens University with parcels for the poor

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Περαιχωρίου Ἰθάκης βοηθοῦν εἰς τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Σχολείου των.

Juniors of the Elementary School Perachorion Ithaca helping in the reconstruction of their school.

Ε.Σ.Ν. Δημ. Σχολ. Παγώντος Εὐβοίας εἰς τὸν σχολικόν των κήπον.

Juniors of the Elementary School Pagontos in their school garden.

ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ

ΚΟΛΙΚΟΣ

Ο κολικός είναι δυνατός πόνος εις την περιοχή της κοιλιάς, εις τὸν ὅποιον πρέπει νὰ δίδωμε ιδιαίτερα προσοχή, διότι μπορεί νὰ εἶναι σύμπτωμα σοβαρᾶς ἀρρώστειας, ὅπως π.χ. ἡ σκωληκοειδίτις. Πολὺ συχνὰ εἰς περιπτώσεις κολικοῦ, οἱ ἄνθρωποι, δὲν φωνάζουν τὸν ἱατρὸν καὶ προσπαθοῦν νὰ θεραπεύσουν μόνοι τους τὸν πόνο καὶ πολλὰ φορὲς προκαλοῦν σὲ καταστροφικὰς ἐνέργειες ὅπως π.χ. ἡ χορήγησις καθαρτικῶν εἰς τὸν ἄρρωστο. Τότε, ἂν ἡ αἰτία τοῦ πόνου εἶναι ἡ σκωληκοειδίτις, τὸ καθαρτικὸν μπορεί νὰ προκαλέσῃ διάρρηξιν τῆς σκωληκοειδοῦς ἀποφύσεως με ἀποτέλεσμα τὴν περιτονίτιδα ἢ καὶ τὸν θάνατο ἀκόμη.

Εἰς περιπτώσεις κολικοῦ τὸ ὁρθότερον εἶναι νὰ δώσωμε τὸν ἄρρωστο νὰ πλαγιάσῃ χωρὶς νὰ τοῦ δώσωμε τίποτε νὰ φάγῃ καὶ νὰ φωνάζωμε τὸν ἱατρὸν. Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ δίδωμε καθαρτικὰ. Μὴ ρισκοκινεῖτε τὴ ζωὴ τοῦ ἄρρώστου με ἐνέργειες ἀμφίβολου ὠφελείας.

ΛΟΞΥΓΓΑΣ

Ένας ἀπὸ τοὺς καλύτερους τρόπους γιὰ νὰ στυπῆτε τὸν λόξυγγα εἶναι νὰ ξαπλώσετε καὶ νὰ ἀναπαυθῆτε.

Καιμιά φορά ὁ λόξυγγας σταματᾷ, ὅταν πιῆτε ἀργὰ νερὸ γουλιὰ γουλιὰ. Προσπαθήστε ἐπίσης νὰ ἀναπνέετε μέσα ἀπὸ μιὰ χαρτοσακούλα ἢ ἓνα μεγάλο φάκελλο, ποὺ ἐφαρμόζει σφιχτὰ γύρω ἀπὸ τὸ στόμα. Μπορεῖτε ἀκόμη νὰ πάρετε μιὰ κουταλιά τοῦ φαγητοῦ σόδα διαλυμένη σὲ νερὸ, ποὺ τὸ πίνετε σιγά-σιγά.

ΔΑΓΚΑΜΑΤΑ ΕΝΤΟΜΩΝ

Επιθέματα ποτισμένα σὲ κρύο νερὸ ἢ σὲ διάλυμα ἀμμωνίας μπορούν νὰ ἀνακουφίσουν ἀπὸ τὸν κνησμό. Μπορεῖ ἐπίσης νὰ χρησιμοποιήσετε ἓνα μίγμα μαγειρικῆς σόδας καὶ κρέμας προσώπου.

Καιμιά φορά τὸ ἔντομο παραινεῖ προσκολλημένο εἰς τὸ δέρμα. Απομακρύνετε τὸ πιάνοντάς το ἀπὸ κάτω καὶ μὴ τὸ πιέζετε ἀπὸ τὰ πλάγια.

Καταστρέψτε

τὰ κουνούπια καὶ
τὶς μυῖγες

— Μένετε ὅσο μπο-
ρεῖτε περὶ σόστερο
εἰς τὸ ὑπαιθρο.

ΤΑ ΖΩΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΑΝΟΥ ΓΡΙΣΠΟΥ

Κλείνοντας με τὸ σημερινὸ ἄρθρο μας τὴν σειρά αὐτή, ποὺ ἀφιερῶσα-με ἐφέτος στὰ ζῶα τῆς πατρίδος μας, θὰ προσθέσωμε λίγα λόγια γιὰ κείνα, ποὺ ἐξημέρωσεν ὁ ἄνθρωπος καὶ τὰ μετέβαλε ἀπὸ ἀγρίμια σὲ κατοικίδια.

Ἀπὸ ὁ ἄνθρωπος ἐβγήκε ἀπὸ τὴν κατάστασι τῆς ἀγριότητος καὶ ἐπροχώρησε στὸ ὁρὸμο τοῦ πολιτισμοῦ, ἐσκέφθη νὰ ἐξημερώσῃ τὰ ζῶα καὶ νὰ τὰ ἐπιστρατεύσῃ στὴν ἐξυπηρέτησι τῶν ἀναγκῶν του. Ἐτσι στὴν ἀρχὴ ὁ ἄνθρωπος ἐξημέρωσεν ἐκείνα τὰ ζῶα, ποὺ ὀνομάζομε σήμερα ποιμενικά, καὶ ἐσχημάτισε κοπάδια, με τὰ ὁποῖα περιετρεχε τὰ ὄσα καὶ τίς βοσκές, ὡς ποιμὴν.

Τὰ ζῶα αὐτά, ποὺ ἐξημέρωσε, ἦταν διαφορετικὰ κατὰ τὰς διαφορὰς γεωγραφικὰς ζώνας, ἐδῶ ὅμως στὰ μέρη τὰ δικά μας, ἦταν κυρίως δύο εἶδη, τὸ πρόβατο καὶ ἡ κατσίκα. Αὐτὰ τὰ ἴδια εἶδη, ποὺ βλέπομε μέχρι σήμερα.

Ἡ Χώρα μας εἶναι τόπος κατ' ἐξοχὴν κτηνοτροφικὸς καὶ διατρέφει σήμερα περὶ τὰ 8.270.000 πρόβατα καὶ 4.330.000 κατσίκες. Τὰ ζῶα αὐτὰ μᾶς παρέχουν ὡς κύριον προϊόν, τὸ γάλα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον παράγονται ὅλα τὰ λεγόμενα γ α λ α κ τ ο κ ο μ ι κ ᾶ προϊόντα. Μᾶς παρέχουν ἀκόμη, κρέας, δέρματα, ἔρια, με τὰ ὁποῖα γίνονται ὅλα τὰ μάλλινα ὑφάσματα, τρίχες, με τίς ὁποῖες γίνονται κατώτερα ποιτικῶς ὑφάσματα, κοπριά, ποὺ χρησιμεύει γιὰ λίπασμα τῶν ἀγρῶν κλπ. Τὰ προϊόντα αὐτὰ λέγονται ζ ω ο κ ο μ ι κ ᾶ. Ἐπὶ πλέον ὁ ἄνθρωπος ἐξημέρωσε ζῶα γιὰ νὰ τὸν βοηθοῦν στίς ἐργασίες του, εἴτε ὡς μ ε τ α φ ο ρ ι κ ᾶ, εἴτε ὡς ἄ ρ ο τ ρ ι ῶ ν τ α. Τέτοια στὴ Χώρα μας εἶναι ὁ ἵππος καὶ ὁ ὄνος. Ἀπὸ διασταύρωσι τῶν δύο αὐτῶν εἰδῶν, παράγεται ὁ ἡμίονος.

Ὡς ἀροτρίωντα ζῶα, χρησιμοποιοῦνται τὰ ἄλογα καὶ τὰ βόδια. Τὰ βόδια χρησιμοποιοῦνται σὲ ὠρισμένα μέρη καὶ ὡς μεταφορικά, κυρίως γιὰ νὰ σύρουν δῆτροχα ἀμάξια, τοὺς ἀραμπάδες, ἀλλὰ κινούνται βραδύτατα. Σὲ πολλὰ μέρη, ἰδίως κάμ-

πους καὶ βαλτώδη, οἱ ἀγρόται τρέφουν καὶ ἓνα ἄλλο εἶδος βοειδοῦς, τὰ βουβάλια. Οἱ ἀγελάδες καὶ οἱ βουβάλες, χρησιμοποιοῦνται ἐπίσης καὶ ὡς γαλακτοπαραγωγικά ζῶα. Κατὰ τὴν ἀπογραφή τοῦ 1953 στὴ Χώρα μας ὑπῆρχαν :

Ἴπποι, ἡμίονοι καὶ ὄνοι 990.000 κεφάλια.

Βούβαλοι, βόδια καὶ ἀγελάδες 983.000 κεφάλια.

Ἐνα ἄλλο εἶδος κτηνοτροφικοῦ ζῶου, εἶναι ὁ χοῖρος, ποὺ τρέφεται γιὰ τὸ κρέας του καὶ τὸ λίπος του. Στὸ τέλος τοῦ 1953 ὑπῆρχαν 620.000 κεφάλια. Τὸ σύνολον ὧν τῶν ζῶων αὐτῶν, πρὸ τοῦ τέλους τοῦ 1953 ἀνέβαινε σὲ 15.200.000 κεφάλια, ἀποτελεῖ τὸν κτηνοτροφικὸν πλοῦτον τῆς Χώρας μας.

Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΖΩΑ

Ὅπως ὁ ἄνθρωπος χρησιμοποιεῖ τὰ ζῶα γιὰ νὰ θεραπεύσῃ τίς ἀνάγκες του, ἔτσι μπαίνει καὶ ὁ ἴδιος στὴν ὑπηρεσία τῶν ζῶων του γιὰ νὰ τὰ προστατεύσῃ ἀπὸ τοὺς κινδύνους, ποὺ διατρέχουν καὶ γιὰ νὰ καρπωθῇ ἀπὸ αὐτὰ ὅσο μπορεί πλεὺς μεγάλης ὠφέλειας. Ἐτσι ἐδημιουργήθησαν δύο μεγάλοι ἐπιστημονικοὶ κλάδοι, ἡ Κ τ η ν ι α τ ρ ι κ ῆ καὶ ἡ Ζ ω ο τ ε χ ν ι ᾶ. Ἡ κτηνιατρικὴ βλέπει τὸ ζῶον ὡς ὄργανισμὸν καὶ ἐπιδιώκει νὰ τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ τίς διαφορὰς ἀρρώστειες καὶ νὰ τὸ θεραπεύσῃ. Ἡ ζωοτεχνία βλέπει τὸ ζῶον ὡς ὄργανισμὸν καὶ ἐπιδιώκει νὰ τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ τίς διαφορὰς ἀρρώστειες καὶ νὰ τὸ θεραπεύσῃ. Ἡ ζωοτεχνία βλέπει τὸ ζῶον ὡς ὄργανισμὸν καὶ ἐπιδιώκει νὰ τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ τίς διαφορὰς ἀρρώστειες καὶ νὰ τὸ θεραπεύσῃ. Ἡ ζωοτεχνία βλέπει τὸ ζῶον ὡς ὄργανισμὸν καὶ ἐπιδιώκει νὰ τὸ προφυλάξῃ ἀπὸ τίς διαφορὰς ἀρρώστειες καὶ νὰ τὸ θεραπεύσῃ.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μικροὺς ἀναγνώστες μου, τελειώνοντας τίς σπουδές τους θὰ διαλέξουν μιὰ ἐπιστήμη, ὡς ἐπαγγελμα. Δὲν ἀμφισβῶνω ὅτι μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς θὰ θελήσουν νὰ γίνουν κτηνίατροι ἢ ζωοτέχναι. Ἴσως στὴν ἀπόφασί τους νὰ συντελέσουν λίγο κι αὐτὲς οἱ ἀπλὲς γραμμές. Τοὺς βεβαίως ποὺ δὲ θὰ τὸ μετανοήσουν.

Τὸ νὰ βοηθοῦμε τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ νὰ μᾶς ἐξυπηρετοῦν καλύτερα, αὐτὸ εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα ἔργα, ποὺ ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ ὁ ἄνθρωπος μέσα στὴν Κοινωνία.

Σ. ΚΩΤΣΑΡΙΔΗ

ΠΟΥΛΙ ΚΑΙ ΜΥΡΜΗΓΚΙ

Πετὰ γοργὰ κυματιστὰ
ἓνα πουλί πετὰ πετὰ
καὶ τὰ φτερά τρεμίζει.

Σ' ἓνα κλωνάρι σταματᾷ
γύρω κοιτάζει καὶ μετὰ
τὰ πούπουλα μυτίζει.

Ἐνα μυρμήγκι ποὺ συρτὰ
σπύρο τραβάει, τὸ κοιτᾷ
τὴν τύχη του ζηλεύει.

Ἀχ! νὰ πετοῦσε με φτερά!
πάνω σὲ κλωνία θαλερὰ
τὸν κόσμον ν' ἀγναντεύει...

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

Ο ΥΑΚΙΝΘΟΣ

ΓΛ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ

Ὁ Ξανθὸς Ἀπόλλων, ὁ θεὸς τῆς μουσικῆς καὶ τοῦ κάλλους ἔγινε τότε ὁ προστάτης καὶ ὁ μεγάλος φίλος τοῦ νεαροῦ Ὑακίνθου. Ὁ Ἀπόλλων συνήθιζε στοὺς νέους ἥρωας, ποὺ συμπαθοῦσε, ἀνάλογα με τὴν ἐπιθυμία τους, ἢ νὰ χαρίξῃ τὸ δῶρο τῆς μουσικῆς, ἢ νὰ τοὺς διδάσκῃ τὴν τέχνη νάρχωνται πρώτοι στὰ μεγάλα ἀγωνίσματα τοῦ ἀρχαίου κόσμου.

Ὁ Ὑακίνθος, ποὺ ἀπὸ τὰ μικρὰ του χρόνια εἶχε παρακολουθεῖ με θαυμασμὸ τοὺς ἀθλητὰς ν' ἀγωνίζονται στὴν Ὀλυμπία γιὰ τὸν στέφανο τῆς νίκης, ζήτησε ἀπὸ τὸν Ἀπόλλωνα νὰ τοῦ διδάξῃ τὴν ἀθλητικὴ τέχνη καὶ ἰδιαίτερας τὸ δύσκολο ἀγώνισμα τῆς δισκοβολίας. Πράγματι ὁ θεὸς ἐδέχθηκε με χαρὰ νὰ διδάξῃ στὸ ὁμορφὸ παλλικὰρὶ τὴν τέχνη τοῦ δίσκου. Κι ἀπὸ τότε, κάτω στὸ γυμναστήριον τῆς Ὀλυμπίας, κατέβαινε συχνὰ ὁ Ξανθὸς Ἀπόλλων γιὰ νὰ συναυλίσῃ τὸν Ὑακίνθον καὶ νὰ τὸν ἀσκήσῃ στὸ ἀγώνισμα, ποὺ τοῦ ζήτησε.

Ἐτσι ὁ νεαρὸς ἥρωας γινόταν κάθε μέρα, ποὺ περνοῦσε ὅλο καὶ καὶ πλεὺς ἐπιτήδειος καὶ πλεὺς ἐπιδέξιος στὴν δισκοβολία κι ἔφθασε κάποιος καιρὸς, ποὺ οἱ ἄνθρωποι δὲν μπορούσαν πλεὺς νὰ συναγωνισθοῦν μαζί του καὶ ὁ Ἀπόλλων τοῦ πρότεινε νὰ συναγωνισθῇ με τοὺς θεοὺς. Ἀνάμεσα σ' αὐτοὺς ὁ Ἀπόλλων ξεχώριζε τὸν Ζέφυρον καὶ τὸν Βορέα, ποὺ τοὺς εἶχε στὴν πλεὺς μεγάλη εὐνοία.

Ὁ Ζέφυρος ἦταν ὁ θεὸς τῶν ἐλαφρῶν ἀνέμων ποὺ φυσοῦσαν γλυκὰ τὴν ἀνοιξὴ καὶ τὸ καλοκαίρι. Ὁ Βορέας πάλι ἦταν ὁ θεὸς τῶν πλεὺς σκληρῶν καὶ δυνατῶν ἀνέμων, ποὺ φερναν τίς μεγάλες κακοκαιρίες κατὰ τὴν γῆ. Ἦταν ὁ πλεὺς ζηλότυπος καὶ ὁ πλεὺς κακὸς ἀπ' ὅλους τοὺς νέους θεοὺς, ποὺ τριγύριζαν τὸν Ἀπόλλωνα. Ἀλλὰ κατῴρθανε κι ἔκρινε τὴν κακία του κάτω ἀπὸ τὸ παγερὸ τοῦ καλοῦ γέλο.

Ὅταν ὁ Βορέας ἢ Βοριάς, ὅπως τὸν ἔλεγαν οἱ ἄνθρωποι, κατῴρθε τὴ μεγάλη ἀδυναμία καὶ τὴν συμπαθεία, ποὺ ἔτρεφε ὁ Ἀπόλλων πρὸς τὸν Ὑακίνθον, θέλησε νὰ τὸν ἐκδικηθῇ καὶ ἂν μπορούσε νὰ τὸν ἐξολοθρεύσῃ. Συνεννοήθηκε λοιπὸν καὶ με τὸν Ζέφυρον καὶ μιὰ μέρα βόδον μαζί του κατὰ τὸ γυμναστήριον γιὰ νὰ συναγωνισθοῦν δῆθεν με τὸν Ὑακίνθον. Ὁ Ἀπόλλων, ποὺ εἶχε ἀκριβῶς τὴν ἴδια σκέψι, δένθηκε αὐτὴ τὴν πρότασι με χαρὰ, βέβαιος ὅτι ὁ νεαρὸς Ὑακίνθος θὰ παρουσιάζετο ἀνώτερος κι ἀπ' τοὺς δύο.

Μιὰ μέρα λοιπὸν κατέβηκε με τοὺς δύο θεοὺς στὴν Ὀλυμπία καὶ κάλεσε τὸν Ὑακίνθον νάρθη νὰ συναγωνισθῇ με τὸν Ζέφυρον καὶ τὸν Βοριά. Ὅπως τ' ἀπεφάσισε ἔτσι κι ἔγινε. Τὴν ὠρισμένη ὥρα συναντήθηκαν ὅλοι μαζί στὸ γυμναστήριον, ἐνῶ πλεῖθος κόσμου, ποὺ εἶχε μά-

θει τὸ μεγάλο νέο, ἔτρεξε νὰ παρακολουθῇ τὸ σπάνιο θέαμα.

Πρώτος ἔρριξε τὸν δίσκον ὁ Ζέφυρος. Ἡ κίνησίς του ἦταν ἐλαφρὴ σὰν τὴν πνοὴ τοῦ ἀνέμου κι ὁ δίσκος του ἔπεσε μακριὰ με τὴν τέχνη, ποὺ οἱ ἄνθρωποι θαύμασαν τὴν ἐπιδειξιότητά του. Δεύτερος ἔρριξε τὸν δίσκον ὁ Βοριάς. Μεγαλόπρεπος καὶ βαρὺς εἶχε τὴν δυνάμη στὴν κίνησί του, ποὺ ὁ δίσκος ἔπεσε πολὺ μακρύτερα ἀπὸ κεί ποὺ τὸν εἶχε ρίξει ὁ Ζέφυρος.

Τρίτῃ ἦλθε ἡ σειρά τοῦ Ὑακίνθου. Ὁ νεαρὸς ἥρωας, ὁμορφος σὰν θεὸς, ἦλθε καὶ στάθηκε κοντὰ στὸν Ἀπόλλωνα, ποὺ τὸν καμάρωνε σὰν παιδί του. Πῆρε στὸ χερί τὸν δίσκον καὶ μὴ κίνησιν ὅλο ἐλαφράδα ἀλλὰ καὶ δυνάμη τὸν ἔρριξε τόσο μακριὰ, ποὺ ξεπεράσε καὶ τὸ σημάδι τοῦ Ζέφυρου καὶ τὸ σημάδι τοῦ Βοριά.

Ὁ κόσμος, ποὺ ἦταν μαζεμένος γύρω, χειροκρότησε τότε μ' ἐνθουσιασμὸ τὸν νεαρὸ ἥρωα, ποὺ νίκησε τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ ὁ Βοριάς, γεμάτος θυμὸ, ποὺ τὸν ξεπέρασε ὁ Ὑακίνθος, παρακάλεσε τὸν Ἀπόλλωνα νὰ ρίξῃ κι ἐκεῖνος τὸν δίσκον, γιὰ νὰ δείξῃ τάχα σ' ὅλους τὴν δικὴ του θεϊκὴ ἰκανότητα.

Τότε ὁ Ἀπόλλων, δίχως νὰ καταλάβῃ τοὺς κακοὺς σκοποὺς τοῦ Βοριά, πῆρε στὸ χερί τὸν δίσκον καὶ ἐτοιμάστηκε γιὰ τὴν δισκοβολία. Ἀλλ' ὁ ζηλόφθονος Βοριάς, συνεννοημένος καὶ με τὸν Ζέφυρον, μόλις ὁ Ἀπόλλων κίνησε τὸ χερί του, ἔδωσε διαταγὴ στοὺς ἀνέμους, ἀντὶ ν' ἀφήσουν τὸν δίσκον νὰ πέσῃ μακριὰ, νὰ τὸν διευθύνουν ἐναντίον τοῦ Ὑακίνθου. Κι ἀμέσως ἓνας τρομερὸς ἀνεμος, ἀντίθετος με τὴν κίνησιν τοῦ Ἀπόλλων, ἔτρεψε τὸν δίσκον κατὰ τὴν πρὸς τὸν Ὑακίνθον καὶ τὸν ἔρριξε κάτω νεκρὸ. Γεμάτος φρίκη ὁ θεὸς ἔτρεξε κοντὰ στὸν φίλον του, ἀλλ' ἦταν ὄρα. Τὸ αἷμα τοῦ Ὑακίνθου εἶχε βάψει τὴ γῆ με κόκκινο χρῶμα. Τότε, σὰν ν' ἀνοιξῇ ἡ γῆ καὶ νὰ τράβῃ μετὰ στα σπλάγχνα τῆς τὸ πτώμα τοῦ ἀγαπημένου ἥρωα, ἐνῶ ἀπὸ τὸ χῶμα, ποὺ ποτίστηκε με τὸ αἷμα του, ἀρχισε νὰ βλαστᾷ ἓνα πανένδοξο φυτὸ μ' ἀσπρὰ εὐωδιαστὰ λουλούδια. Ἦταν ὁ Ὑακίνθος, ποὺ ἡ Μήτις Γῆ ἀπὸ εὐνοιστήσι, γιὰ τὸ χῶμα τῆς ποτίστηκε με τὸ αἷμα ἐνὸς θεομορφου ἥρωα, τὸν ἔφερε πάλι στὴ γῆ σὰν ἓνα εὐωδιαστὸ λουλούδι.

— Στὸ σχολεὸ χτύπησε, παιδί μου;

— Ὁχι, μαμά, στὸ γόνατο

K I N H Σ I Σ E. E. Σ. N.

Η 8η ΜΑΪΟΥ

Ἡ 8η Μαΐου, ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ Ἰδρυτοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, Ἐρρίκου Ντυνάν πρέπει νὰ ἐορτασθῇ καὶ ἐφέτος ὅσον τὸ δυνατόν πανηγυρικώτερον ὑπὸ τῶν Ἐρυθροσταυριτῶν εἰς ὅλα τὰ Σχολεῖα τῆς χώρας μας. Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ φίλοι Ἐκπαιδευτικοὶ καὶ Ἐρυθροσταυρίται θὰ ἐπωφεληθῶν τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς διὰ νὰ ἀναπτύξουν τὸ ἔργον τοῦ εὐγενοῦς τούτου τέκνου τῆς Ἑλβετίας, νὰ ἐξάρουν τὴν προσωπικότητά του καὶ νὰ ἀποτίσουν τὴν ὀφειλομένην τιμὴν εἰς τὴν μνήμην τοῦ ἀνδρὸς ἐκείνου, ὃ ὁποῖος μὲ μόχθον καὶ θυσίαν ἠγωνίσθη διὰ τὴν θεμελίωσιν καὶ ἐπικράτησιν τῶν ὑπερόχων ἀρχῶν καὶ ἰδεωδῶν τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

Ο κ. SCHOUSSELE ΕΙΣ ΛΑΤΙΝΙΚΗΝ
ΚΑΙ ΒΟΡ. ΑΜΕΡΙΚΗΝ.

Ὁ κ. Α. Schusselḗ, Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, ἐπέστρεψεν εἰς Γενεύην ἀφοῦ περιώδευσε τὴν Λατινικὴν καὶ Β. Ἀμερικὴν ἐπὶ πέντε μῆνας. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἐπεσκέφθη δέκα Ἐρυθροῦς Σταυροὺς ἤτοι τοῦ Καναδά, τῆς Κολομβίας, τῆς Κούβας, τοῦ Ἰσημερινοῦ, τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, τῆς Αἰτίας, τῆς Νικαράγουας, τοῦ Παναμά, τοῦ Περού καὶ τῆς Βενεζουέλας. Ἐπίσης ἐπεσκέφθη τὸν Ε.Σ.Ν. Γουαδελούπης καὶ τῆς Ζαμαίκας.

Τὸ σημαντικώτερον σημεῖον τῆς περιοδείας τοῦ κ. Schusselḗ ὑπῆρξεν ἡ Δημοκρατία τῆς Αἰτίας, ὅπου οὗτος, τῇ αἰτήσσει τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ αὐτῆς, παρέμεινε ἐπὶ ἑξ ἑβδομάδας καὶ ἱδρυσεν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος. Τοιοῦτοτρόπως οἱ Ε.Σ.Ν. ἀνὰ τὸν κόσμον ἀνέρχονται σήμερον εἰς 63.

Ἡ ἱδρυσις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος τῆς Αἰτίας ἐπεβάλτετο λόγω ἐπιτακτικῶν ἀναγκῶν, συνεπείπε δὲ μὲ τὴν, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν, διοργανώσιν εὐρείας παροχῆς βοήθειας εἰς πλεόν τῶν 100.000 ἀτόμων, θυμάτων τοῦ φοβεροῦ κυκλώματος ὃ ὁποῖος κατέστρεψε τὴν Αἴτην κατὰ τὸν παρελθόντα Ὀκτώβριον.

Εἰς τὴν Κούβαν ὁ κ. Schusselḗ ἀντεπροσώπωσε τὴν Ἑνωσὶν τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν κατὰ τὴν πρώτην καὶ πολὺ ἐνδιαφέρουσαν συγκέντρωσιν τῶν διευθυνόντων τὴν κίνησιν τῆς Νεότητος εἰς τὴν Λατινικὴν Ἀμερικὴν. Τὴν συγκέντρωσιν εἶχε διοργανώσει ἡ Οὐνέσκο διὰ τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῆς συμμετοχῆς τῶν νέων εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς κοινότητος.

Κατὰ τὰς ἐπισκέψεις του εἰς τοὺς διαφόρους Ἐρυθροῦς Σταυροὺς, ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑνώσεως ἐμελέτησε μετὰ τῶν Διοικήσεων τῶν Συλλόγων αὐτῶν πολλὰ προβλήματα τῆς ἐρυθροσταυριτικῆς δράσεως τῶν, ἰδιαίτερώς δέ, τὰ ἀφορώντα τὴν Νεότητα, πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀναπτύξεως τοῦ προγράμματος τοῦ Ε.Σ.Ν. εἰς τὰ πεδία ὑγιεινῆς, ἀλληλοβοήθειας καὶ διεθνούς φιλίας. Εἰς ἐκάστην χώραν, ὁ κ. Schusselḗ εἶχε συνομιλίαν μετὰ τῶν ἀνωτάτων ἀρχῶν τῆς ἐκπαιδεύσεως δεδομένου ὅτι ὁ Ε.Σ.Ν. Νεότητος ἀναπτύσσει τὴν δράσιν του ἐντὸς τοῦ πλαισίου αὐτοῦ τούτου τὸν σχολικὸν προγράμματος.

Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἐπροξένησεν εἰς τὸν Ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἐρυθρῶν Σταυρῶν ὁ ἐνθουσιασμός τῶν ἐρυθροσταυριτῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, οἱ ὁποῖοι ζητοῦν τὴν ἀνάπτυξιν φιλικῶν δεσμῶν μετὰ τοὺς ἐρυθροσταυρίτας ὅλου τοῦ κόσμου.

Ὁ κ. Schusselḗ κατὰ τὰς ἐπισκέψεις του εἰς Οὐάσιγκτον καὶ Τορόντο συνεζήτησε σοβαρῶς τὸ πρόβλημα τοῦ Πρώτου Διεθνoῦς Συνεδρίου τοῦ Ε.Σ.Ν. Νεότητος εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Ἡπειρον, τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ συνελθῇ εἰς Κίναστον τοῦ Καναδά κατὰ τὸ προσεχὲς θέρος, τὸ ὁποῖον διοργανοῦν ὁμοῦ ὁ Ἀμερικανικὸς καὶ ὁ Καναδικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς. Εἰς αὐτὸ θὰ κληθῶν νὰ συμμετάσχουν διευθύνοντες τοὺς

Ε. Σ. Ν. τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

ΕΙΣΦΟΡΑ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

Οἱ Ἐρυθροσταυρίται τῆς ΣΤ' τάξεως τοῦ 41ου Δημ. Σχολ. Β'. Περιφερείας Ἀθηνῶν συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Διδασκάλου τῶν κ. Μαγκλάρα ἐπεσκέφθησαν τὰ Γραφεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ. τὴν ἐπαύριον τοῦ Ἑράνου τοῦ Ε.Ε.Σ. καὶ παρέδωσαν εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλον παρισταμένον τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Γεν. Γραμματέως τῆς Ἐφορείας Ε.Ε.Σ.Ν. Ναυάρχου κ. Δ. Φωκά καὶ κ. Χρ. Παπαδοπούλου τὸ ποσὸν τῶν 140 δραχ. Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς παραδόσεως μία Ἐρυθροσταυρίτισσα εἶπε τὰ ἀκόλουθα:

«Σεβαστοὶ μας ἐκπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ : Οἱ μικροὶ Ἐρυθροσταυρίτες τῆς Δ' τάξεως τοῦ 41ου Δημ. Σχολείου μετὰ τὸν γενικὸν μεταξὺ ὅλων τῶν μαθητῶν τοῦ Σχολείου γενόμενον ἔρανον, τὸ ποσὸν τοῦ ὁποῖου θὰ σταλῇ πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ τὴν κ. Διευθύντριαν τοῦ Σχολείου, συνεδριάσαντες ἐκτάκτως ἀπεφασίσσαμε μὲ μεγάλη χαρὰ νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν ἔρανον ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, τὸ ἔργον τοῦ ὁποῖου εἶναι μέγα καὶ σωτήριο καὶ τὸ μικρὸν ποσὸν τοῦ ταμεῖου τῆς τάξεώς μας ἀνερχόμενον εἰς δραχμὰς 140, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι τὸ παράδειγμά μας θὰ τὸ ἀκολουθήσουν ὅλοι αἱ τάξεις τῶν σχολείων τῆς Πατρίδος μας».

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ. κ. Κ. Γεωργακόπουλος ἐδέχθη μὲ συγκίνησιν τὴν προσφορὰν τῶν μικρῶν Ἐρυθροσταυριτῶν, τοὺς συνεχάρη διὰ τὰ εὐγενῆ τῶν αἰσθήματα καὶ τοὺς ἀπηύθυνε πατρικὰς συμβουλὰς.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΒΡΑΒΕΙΑ
ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 1954 — 1955

Ἐπειδὴ πολλὰ Σχολεῖα ζητοῦν νὰ πληροφορηθοῦν τοὺς δροὺς συμμετοχῆς εἰς τοὺς προκηρυνθέντας διαγωνισμοὺς τρέχ. Σχολ. ἔτους, πρὸς διευκόλυνσιν τῶν αὐτῶν ὅσον καὶ ἄλλων τυγόν, οἱ ὁποῖοι ἐπιθυμοῦν νὰ γνωρίσουν τοὺς, προβαίνομεν εἰς ἀναδημοσίευσίν των :

Α) Βραβεῖον «ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΥΡΟΥ»

Ἐπὶ τῇ τετάρτῃ ἐπετείῳ τοῦ θανάτου τοῦ αἰμνήστου Προέδρου τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Ἀχιλλέως Κύρου, ἡ ἐφημερίς «ΕΣΤΙΑ» προσέφερε, εἰς μνήμην αὐτοῦ, τὸ ποσὸν τῶν 5.000 νέων δραχμῶν, ἵνα ἀπονεμηθῇ ὡς βραβεῖον Α' ἐκ 3.000 δραχ. καὶ Β' ἐκ 2.000 δραχ. εἰς δύο ομάδας Ἐρυθροσταυριτῶν, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀναπτύξουν τὴν καλυτέραν Ἐρυθροσταυριτικὴν δράσιν κατὰ τὸ σκολικὸν ἔτος 1954—1955.

Τὰ ποσὰ καὶ τῶν δύο βραβείων θὰ δοθοῦν εἰς σχολικὰ εἴδη ἢ νεανικὰ ἐργαλεῖα τῆς προτιμῆσεως τῶν βραβευθησομένων.

Β) Βραβεῖον «Α. Ε. ΙΖΟΛΑ»

Ὁ κ. Π. Δράκος τοῦ Δ. Σ. τῆς Α.Β.Ε. «ΙΖΟΛΑ» ἐκτιμῶν τὸ ἔργον τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. καὶ ἐπιθυμῶν νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν προαγωγὴν τούτου διὰ τῆς ἀναπτύξεως εὐγενοῦς ἀμίλλης μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων Ἐρυθροσταυριτῶν προσέφερε βιομηχανικὰ προϊόντα τῆς «ΙΖΟΛΑ» ἀξίας 17.575 νέων δραχμῶν πρὸς βράβειυσιν ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν., αἱ ὁποῖαι θὰ σημειώσουν τὴν καλυτέραν ἐρυθροσταυριτικὴν δράσιν, ὡς ἀκολουθῶς:

Ἐνα 1ον βραβεῖον, Κουζίνα Ἀμερικανικοῦ Τύπου

ΑΤ Δρχ. 6.000

Ἐνα 2ον βραβεῖον, Κουζίνα Εὐρωπαϊκοῦ Τύπου

ΑΤ Δρχ. 2.850

Ἐνα 3ον βραβεῖον, Κουζίνα Ἑλληνικοῦ Τύπου

ΑΤ 2 Δρχ. 2.400

Τρία 4α βραβεῖα ἀξίας ἑκάστον δραχ. 959 δραχ. 825

Τὸ κάθε βραβεῖον περιλαμβάνει: α) Λεκάνην ἀποχωρητηρίου Τούρκ. Τύπου χυτοσιδ. ἑμαγέ, β) Λουτήρα ντοῦς, γ) Λαδομάνο μικρό.

Πέντε 5α βραβεῖα, ἀξίας ἑκάστον δραχ. 325 δραχ. 2.125

Τὸ κάθε βραβεῖον περιλαμβάνει: α) Λεκάνην ἀ-

ποχωρητηρίου Τουρκικοῦ Τύπου χυτοσιδ. ἑμαγέ, β) Λαδομάνο μικρό.

Ἐς ὅσα βραβεῖα, ἀξίας ἑκάστον δραχ. 225 δραχ. 1.350

Τὸ κάθε βραβεῖον περιλαμβάνει Λεκάνην ἀποχωρητηρίου Τουρκικοῦ Τύπου χυτοσιδ. ἑμαγέ.

Αἱ ομάδες Ε.Ε.Σ.Ν., αἱ ὁποῖαι θέλουν νὰ μετασχοῦν τῶν ἀνωτέρω διαγωνισμῶν, θὰ ἀποστείλουν διὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Σχολείου, πρὸς τὸν Ἐπιθεωρητὴν τῶν Σχολείων τῆς περιφερείας τῶν ἐκθεσιν τῆς δράσεως των.

Ὁ κ. Ἐπιθεωρητὴς μετὰ τὸν προσηκόντα ἐλεγχον, θὰ διαβιβάσῃ μέχρι τέλους Ἰουλίου 1955 εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. (ὁδὸς Μάκενζυ Κίγκ 1) ὅσας κατὰ τὴν κρίσιν του εὐρίσκει ἀξίας βραβεύσεως.

Ἀφοῦ συγκεντρωθοῦν ὅλοι αἱ προτάσεις τῶν κ. κ. Ἐπιθεωρητῶν πενταμελῆς Ἐπιτροπῇ αποτελουμένη ἐκ οὗο ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος, ἐνὸς Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβούλου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, δύο Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν, ἐνὸς τῆς Μέσης καὶ ἐνὸς τῆς Δημοτικῆς τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεὶ Ἐκπαιδευτικῶν περιφερειῶν, θὰ κρίνῃ εἰς ποίας ομάδας θὰ ἀπονεμηθοῦν τὰ ἀνωτέρω βραβεῖα, λαμβανόμενων ὑπ. ὄψιν τῶν τομέων δραστηριότητος, τῶν συνθηκῶν καὶ τῶν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν διαγωνισθησομένων μέσων.

ΕΝΑΣ ΙΑΠΩΝ ΕΛΛΗΝΟΛΑΤΡΗΣ

Μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν δημοσιεύομεν, ἐπὶ λέξει, τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν τοῦ κωφοτάλου Ἰάπωνος κ. Μασαχίσα Ματουμπάρα.

Ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δὲν μαρτυρεῖ μόνον τὸν φιλελληνισμόν του ἐν λόγῳ Ἰάπωνος, ἀλλὰ καὶ διδάσκει τί δύναται νὰ ἐπιτύχῃ μία ἰσχυρὰ θέλησις καὶ συστηματικὴ ἐργασία.

Ἀξιότιμε Κύριε Πρόεδρε,

Ἐγὼ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ σὰς γράψω. Πρώτον φοβοῦμαι μὴ σεῖς εἰσθε ἐκπληκτος νὰ δεχθῇτε τὴν ἐπιστολήν αὐτὴν ἀπὸ ἐνὸς ὀλοκλήρου ἀγνώστου εἰς τὴν Ἰαπωνίαν. Θὰ ἤθελα νὰ σὰς μὲ συνίστησω. Ὀνομάζομαι Μασαχίσα Ματουμπάρα (Masahisa Matubara) καὶ εἶμαι Ἰάπων. Δυστυχῶς εἶμαι κωφάλαος ἐκ γενετῆς, ἀλλὰ δὲν ἀπελπίζομαι ἐξ αὐτοῦ, διότι πολλοὶ φίλοι καλοκαρδοὶ μὲ ἐνθαρρύνουν μετὰ ἀγάπης καὶ μετὰ ἐκτιμήσεως. Γνωρίζω τὰ Ἰταλικά καὶ Γαλλικά, τὰ Ἰσπανικά καὶ τὰ Πορτογαλλικά, τὰ Γερμανικά καὶ τὰ Ὀλλανδικά, τὰ Σουηδικά καὶ τὰ Δανικά, κ.τ.π. Ἐχω μάθει κατὰμονος τὰς γλώσσας αὐτάς. Νῦν βοηθῶ τὴν μετάφρασιν διὰ τὸν Ἰαπωνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν καὶ πολλάκις διὰ τὸν Ἰαπωνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν τῆς Νεότητος.

Εἶμαι ἐνθέρμως φιλελληνικὸς καὶ λατρεύω τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν μόρφωσιν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος χωρὶς περιορισμοὺς. Νῦν σπουδάζω, διὰ τοῦτο, τὰς ἀρχαιοελληνικάς γλώσσας καὶ φιλολογίαν καὶ ἀναγινώσκω τὰ Γαλλικά, Γερμανικά, Ἀγγλικά καὶ Ἰαπωνικά βιβλία περὶ τῆς Ἑλλάδος. Θὰ ἤθελα πολὺ νὰ ἀναγινώσκω καὶ τὰ νεοελληνικά βιβλία περὶ τῆς Ἑλλάδος. Ἐχω διάθεσιν νὰ ἀφοσιωθῶ εἰς τὰς Ἑλληνικὰς Μελέτας ζῶντος μου. Καλοῦμαι ὑπὸ τοῦ κόσμου ὡς «Girisha reisanaka» (Ἑλληνολάτρης) καὶ Girisha - kyo (Ἑλληνομανιακὸς) καὶ εἶμαι Ἕλλην πνευματικῶς καὶ διανοητικῶς, καίτοι εἶμαι Ἰάπων φυσικῶς καὶ φυλετικῶς. Ἀγαπῶ τὴν Ἑλλάδα ὡς πατρίδα καὶ θὰ ἤθελα νὰ σπουδάζω τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν πλέον καὶ πλέον διὰ νὰ τὴν ἐξουσιάζω ὡς μητρικὴν γλῶσσαν. Τὰ ἀγγλικά βιβλία «Spoken Modern Greek Manual καὶ Modern Greek Vocabulary» τὰ ὁποῖα ἐσπούδασα δὲν εἶναι οὔτε καλὰ οὔτε τέλεια. Θὰ ἤθελα νὰ ἔχω καλὴν γραμματικὴν καὶ καλὸν λεξικὸν καθαρευούσας καὶ δημοτικῆς γλώσσας. Λυτοῦμαι ὅτι εἰς τὴν Ἰαπωνίαν δὲν ὑπάρχουν νεοελληνικὴ γραμματικὴ καὶ νεοελληνικὸν λεξικὸν καὶ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται ἀκόμη νὰ διατάττομεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἔνεκα τῶν οικονομικῶν δυσκολιῶν τῆς Ἰαπωνίας. Θὰ ἤθελα νὰ μοῦ στείλετε μίαν μεταχειρισμένην καλὴν γραμματικὴν καθαρευούσης καὶ δημοτικῆς νεοελληνι-

κῆς γλώσσας καὶ ἐν μεταχειρισμένον καλὸν καθαρευούσον καὶ δημοτικὸν νεοελληνικὸν λεξικὸν (dictionnaire grec. moderne écrit et parlé - Français et Français Grec moderne écrit et parlé καὶ ἐν μεταχειρισμένον προωδευμένον νεοελληνικὸν ἀναγνωσμάτιον περὶ τῆς Ἑλλάδος.

Θὰ εὐχαριστήσω πολὺ ἐὰν λαμβάνετε τὴν καλωσύνην νὰ βοηθήσετε τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς μελέτης μου τῆς νεοελληνικῆς γλώσσας.

Εὐχομαι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους τὴν εὐημερίαν καὶ τὴν εὐτυχίαν. Μὲ πολλὰ χαιρετίσματα.

Μασαχίσα Ματουμπάρα

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. Ναύαρχος κ. Δ. Φωκάς ἀπινθησεν ὡς ἀκολουθῶς :

Φίλε Κύριε Ματουμπάρα,

Πολλὴν χαρὰν ἀλλὰ καὶ ζοηρὰν συγκίνησιν προέκαλεσεν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν Νεότητος τὸ γράμμα σας τῆς 3 Μαρτίου ἐ.ε.

εἶναι ἀληθῶς αξιοθαύμαστον ἡ γενναιότης μὲ τὴν ὁποῖαν ἀντεμετωπίσατε τὸ ἐκ γενετῆς σκληρὸν πλήγμα τῆς Μοίρας. Ἡ ψυχικὴ σας δύναμις ἀποτελεῖ λαμπρὰν ἐπιβεβαιώσιν τῆς πατροπαραδότου ἐπιμονῆς καὶ τοῦ ὀνομαστοῦ Ἰαπωνικοῦ θάρρους. Χάρις εἰς αὐτό, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὴν καρτερικὴν σας ἐμμονὴν, ἐπέτυχατε μόνος καὶ ἀβοήθητος τὴν ἐκμάθησιν δεκάδος ξένων γλωσσῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τῆς δυσχερεστάτης Ἑλληνικῆς.

Τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον τῆς ἐπιστολῆς σας μαρτυρεῖ Ἑλληνομάθειαν ἀξίαν συγχαρητηρίων, συγκινεῖ δὲ ἐτι περισσότερο ἡ ἐκδηλωσις τῆς ἀγαπῆς σας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν πολιτισμὸν τῆς.

Βάσει τοῦ παλαιοῦ μας ρητοῦ : «Ἑλλήνες καλοῦνται οἱ τῆς παιδεύσεως τῆς ἡμετέρας μετέχοντες» δικαιούσθε, Φίλε Κύριε, εἰς τὸν τίτλον τοῦ «Ἑλληνο» ὃ δὲ Ἑλληνικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς τῆς Νεότητος εἶναι ὑπερήφανος νὰ σὰς συγκαταλέγῃ μετὰ τῶν καλῶν του φίλων.

Ἐκπληροῦντες εὐχάριστον καθήκον σὰς ἀποστέλλομεν τὰ ζητηθέντα βιβλία (Γραμματικὴν, Λεξικὸν κλπ.) τὰ ὁποῖα παρακαλοῦμεν νὰ δεχθῇτε ὡς λιπὴν προσφορὰν μετὰ θερμῶν εὐχῶν καὶ πολλῆς τιμῆς καὶ ἀγάπης.

Ὁ Πρόεδρος Ε.Ε.Σ.Ν.
ΑΝΤΙΝΑΥΑΡΧΟΣ Δ. Γ. ΦΩΚΑΣ

ΣΗΜ. Εἰς τὸν κ. Ματαμπόραν ἐστάλσαν ὑπὸ τοῦ Ε.Ε.Σ.Ν. τοῦ Ὁργανισμοῦ Ἐκδόσεως Σχολ. Βιβλίων καὶ τοῦ κ. Κ. Ἐλευθερουδάκη τὰ αἰτηθέντα καὶ ἄλλα ἑλληνικά βιβλία.

ΑΙ ΥΠΟΘΕΣΙΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΝΤΑΙ

1) Τὸ 46ον Δημ. Σχολεῖον Β' Περιφ. Ἀθηνῶν ἔστειλε διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Γορίτσης Κονίτσης 1 χαρτοκιβώτιον μὲ εἶδη ἱματισμοῦ καὶ γραφικῆς ὕλης.

2) Τὰ Πρωτότυπα Δημ. Σχολ. Παιδ. Ἀκαδημίας Τριπόλεως ἔστειλαν διὰ τὸ Δημ. Σχολ. Παλαιοῦ Χειμωνίου Ὁρεστιάδος 2 σάκκους μὲ εἶδη ἱματισμοῦ καὶ υποδήσεως, σχολ. ὕλικόν καὶ παιχνίδια.

3) Ἡ Ἱδιωτ. Σχολὴ Ἐριφ. Λεωνιδοπούλου ἔστειλε διὰ τὰ Δημ. Σχολεῖα Πισοδερίου Φλωρίνης καὶ Σοφάδων Θεσσαλίας 7 χαρτοκιβώτια μὲ ἱματισμὸ καὶ γραφικὴν ὕλην.

4) Ἡ Σχολὴ Εὐαγγελινίδου Ἀθηνῶν ἔστειλε διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Καλπακίου Ἰωάννινων 1 σάκκον μὲ εἶδη βοηθείας.

5) Τὸ 45ον Δημ. Σχολεῖον Β' Περιφ. Ἀθηνῶν ἔστειλε διὰ τὸ Δημ. Σχολεῖον Πηγαδουλίων Φιλιατῶν 1 χαρτοκιβώτιον καὶ 1 δέμα μὲ σχολικά εἶδη.

- 7) Το 64ον Δημ. Σχολείον Γ' Περιφέρειας 'Αθηνών έστειλε δια το Δημ. Σχολείον Ρόιδου Ζακύνθου 1 σάκκον και 1 δέμα με διάφορα είδη.
8) Το Δημ. Σχολείον Πετρών Φλωρίνης έστειλε δι' άπόρους μαθητάς 1 δέμα με σχολικά είδη.
9) 'Η Σχολή Σαλβάτου 'Αθηνών έστειλε δια το Δημ. Σχολείον Σουλίου Χρηστοβάσιλ'Ηπείρου 3 δέματα με είδη βοηθείας.

ΧΑΜΟΜΗΛΙ ΔΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

Οι 'Ερυθροσταυρίται των Δημ. Σχολείων : 1) Κεραυνίων Κεφαλληνίας, 2) Χερσονήσου 'Ησακλείου, Κρήτης, 3) Καλονερίου Βοίου, 4) 1ου Νεστορίου, 5) Γεωργιανής Καβάλλας και 6) 16ου Πατρών, απέστειλαν χαμομήλι δια τα Νοσοκομεία.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΔΡΑΣΕΩΣ

Παρακαλούμεν όπως τα άποσταλέντα έρωτηματολόγια δράσεως ομάδων Ε.Ε.Σ.Ν. συμπληρωθούν και άποσταλούν το ταχύτερον δυνατόν εις τα Γραφεία μας ίνα έπι τη βάσει τούτων, καταρτισθί ο έτήσιος άπολογισμός δράσεως και ένημερωθί έγκαιρώς περὶ αὐτῆς ἡ έν Γενεῇ 'Ενωσις των 'Ερυθρών Σταυρών.

ΕΞΟΦΛΗΣΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΤΙΜΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Παρακαλούμεν όσους καθυστερούν συνδρομάς και αντίτιμον φυλλαδίων του Περιοδικού μας να έπισπεύσουν την εξόφλησιν των όφειλομένων δια να διευκολύνουν την κάλυψιν των ηύξημένων δαπανών έκδόσεώς του.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Το τεύχος του μηνός Μαΐου είναι το τελευταίον του σχολικού έτους 1954—55 και έπωφελούμεθα τῆς ευκαίριας να άπευθύνωμεν ειδικονίεις εύχαριστίας πός όλους τούς άναγνώστας μας και ιδιαίτέρως πρὸς τούς συνεργάτας μας, οί όποιοι με την πολυτιμον συνεργασίαν των έβοήθησαν τόσον πολύ εις την έπιτυχίαν του Περιοδικού μας, την όποιαν μαρτυρεῖ ἡ σταθερὴς μεγάλη κυκλοφορία του.

ΠΙΝΑΚΕΣ ΣΧΟΛ. ΤΕΧΝΗΣ

Όσοι έπιθυμούν να συμμετάσχουν εις το πρό-

γραμμα Σχολικῆς τέχνης παρακαλούμεν να λάβουν υπ' όψιν ότι πρέπει να άποστείλουν τα έργα των το βραδύτερον μέχρι 10 'Ιουλίου έ. έ. ίνα καταστή δυνατή ἡ έγκαιρος άποστολή των εις το έξωτερικόν. 'Επαναλαμβάνομεν ότι οί πίνακες οί όποιοι θα άποσταλούν θα έχουν διαστάσεις 0,30X0,40 ἢ 0,20X0,30, τα δε άπεικονιζόμενα εις αυτά θέματα να είναι παρμένα εκ του φυσικού, από την ζωὴν των μαθητών, του σχολείου και του τόπου, άποφεινομένης τῆς άντιγραφῆς άλλων εικόνων. 'Ο κατάλογος των σχολείων, τα όποια θα άποστείλουν πίνακας θα δημοσιευθί εις το τεύχος του μηνός 'Οκτωβρίου 1955.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ:

1) Πρέπει να στέλλετε εις τα Γραφεία μας σύντομον περίληψιν τῆς 'Ερυθροσταυρικῆς δράσεως των μαθητών για να την δημοσιεύωμε εις το περιοδικό και να ενημερώνωμε σχετικῶς την Γενεήν.

2) 'Υπάρχουν εις τα Γραφεία μας ώραζα μεταλλικά σπίατα Ε.Ε.Σ.Ν., καμωμένα εις την 'Αγγλίαν, αντί 0,50 δραχ. έκαστον, τα όποια άποστέλλονται κατόπιν παραγγελίας και άποστολής του αντίτιμου.

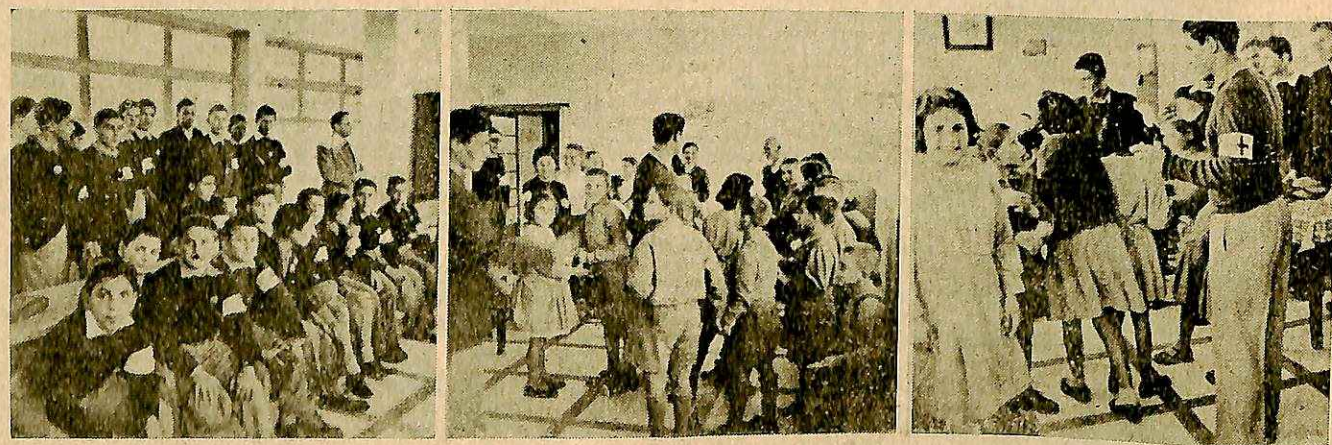
3) Τα έμβάσματα δια το περιοδικόν να μη στέλλωνται προσωπικῶς, αλλά άπο ο σ ώ π ω ς 'Ελληνικόν 'Ερυθρόν Σταυρόν Νεότητος, όδός Μάκενζυ Κίγκ Τ, διότι άλλως δυσχεραίνεται ἡ είσπραξις.

4) 'Επιστροφάι φυλλαδίων περιοδικού γίνονται δεκτά υἱόνων μένοι τέλους του έποιένου μηνός, δηλ. φυλλάδια του 'Απριλίου έ. έ. θα γίνονται δεκτά μόνον μέχρι τέλους Μαΐου κ.ο.κ.

5) Πρόπει να έπιστραφούν συμπεπληρωμένα το ταχύτερον αἱ καταστάσεις έγγραφῆς 'Ερυθροσταυριτών και τα Γεν. δελτία.

6) Να έτοιμασθούν και να σταλούν εις τα Γραφεία μας μένοι τέλους 'Ιουνίου έ. έ. τα λευκάματα Σχολ. άλληλογραφίας.

7) Οί φωτογραφίες να παρουσιάζουν 'Ερυθροσταυρικὴν δράσιν με όσον το δυνατόν ολιγώτερα πρόσωπα και να είναι γυαλιστερές και καθαρές.

Οι 'Ερυθροσταυρίται του Παγκυπρίου Γυμνασίου έπεσκέφθησαν το 'Ορφανοτροφείον Λευκωσίας, όπου έψαυήγησαν τα όρφανά.

Juniors of the Pankyprian high School visited the Orphanage of Nicosia and entertained the orphans.

ΔΡΑΣΙΣ ΟΜΑΔΩΝ Ε.Ε.Σ.Ν.

ΑΘΗΝΑΙ

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. του 100ου Δημ.ο.τ. Σχολείου 'Αθηνών φροντίζουν την καθαριότητα των και του Σχολείου. 'Ιδρυσαν σχολική παιδική βιβλιοθήκη. 'Εχουν πρόχειρο φαρμακείο. 'Επισκέπτονται άσθενείς συμμαθητάς των έλαβον μέρος στη δεινροφύτευση τῆς αἰλῆς του σχολείου και περιποιούνται τα φυτεθέντα δένδρλια.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του 46ου Δημ. Σχολείου Β' Περ. 'Αθηνών προσέφεραν χρήματα εις την Φανέλλαν του στρατιώτου και δια την άποπερασίαν του αγάλματος τῆς Μητέρας. Παρακολουθού διελξεις υγιεινῆς και άκούονται εις τὰς Α' βοηθείας.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί τῆς 4 ης τάξεως του 41ου Δημ. Σχολ. 'Αθηνών Β' Περ. έχουν σχολ. φαρμακείο; Βοηθού με γραφικὴν ὕλην και χρήματα τούς πτωχούς μαθητάς. Προσφέρουν το πρόγευμα εις 5 πτωχούς μαθητάς εκ περιτροπῆς οἱ οἱ 'Ερυθροσταυρίται. 'Οργάνωσαν έορτήν και έμοίρασαν διάφορα δώρα και γλυκά εις τούς πτωχούς μαθητάς. 'Επεσκέφθησαν το 'Ορφανοτροφείον Βουλγαμένης και προσέφεραν εις τούς τροφίμους αἱ-τού διάφορα δώρα.

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Οι μαθηταί του 1ου καί 5ου Δημ. Σχολ. Δραπετσώνος ώργάνωσαν έορτήν κατά την όποιαν προσέφεραν εις 10 όρφανούς μαθητάς πλήρεις ένδυμασίας και υποδήματα αξίας 2.601 δρχ.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του 37 ου Δημ. Σχολ. Β' Περ. Πειραιώς ώργάνωσαν έορτήν κατά την όποιαν έμοίρασαν εις τούς πτωχούς μαθητάς λιματισμέν, υποδήματα, παιχνίδια και καραμέλλας.

ΣΤΕΡΕΑ ΕΛΛΑΣ

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Γυμνασίου Λεβαδείας έδοθήσαν εις την δεινροφύτευσιν 17.000 δένδρων καρποφόρων εις την έθνικὴν όδον από 'Ερυθρών μέχρι Δαυλείας.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Α' και Β' Δημ.ο.τ. Σχολ. Λουτρακίου ώργάνωσαν έορτήν. Με τα χρήματα, που έμάζωσαν από τα κάλαντα έδοθήσαν πτωχὰς οικογενείας.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Β' Δημ.ο.τ. κ.ο.δ. Σχολ. Λεβαδείας έφύτευσαν 600 περίπου δένδρλια πεύκης εις διαφόρους χώρους. Κατά τὰς έορτάς των Χριστουγέννων έμοίρασαν φρούτα και γλυκά εις τούς κρατούμενους των φυλακῶν και τούς άπόρους άσθενείς του Κρατικού Νοσοκομείου τῆς πόλεως.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ.ο.τ.κ.ο.δ. Σχολ. Ρεγγινίου Φθιώτιδος φροντίζουν την καθαριότητα του σχολείου των και την ιδικήν των. Καλλιεργού σχολ. κήπο. 'Εφύτευσαν 300 άκακίες και λεύκες και 20 δεινροφόρα δένδρα. 'Αλληλογραφούν με 'Ερυθροσταυρίτας άλλων Σχολείων.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του 5ου Δημ. Σχολ. Λεβαδείας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδικήν των. 'Οργάνωνουν έορτάς. 'Εφύτευσαν περί τα 450 πεύκα.

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου Πεύκης Καλαμάκας φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των την ιδικήν των και του χωριού των. Καλλιεργού σχολ. κήπο. 'Εχουν σχολ. ταμείο, μαθητικό κουρείο και μαθητικό παντοπωλείο. 'Εκδίδουν μαθητική έφημερίδα.

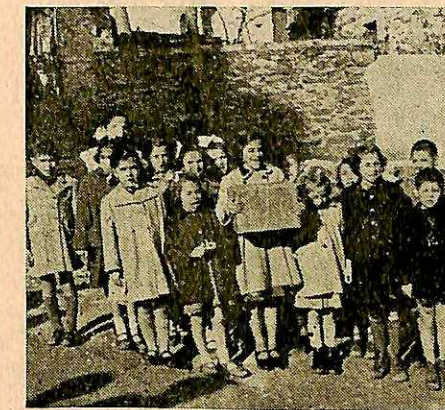
ΗΠΕΙΡΟΣ

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. Λεϊού Πέτρας 'Αρτης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδικήν των. Καλλιεργού σχολ. κήπο. 'Εφύτευσαν πλατάνια γύρω από το χωρίον των. Βοη-

θού τούς άδυνάτους εις τα μαθήματα μαθητάς. Τα χρήματα, που έμάζωσαν από τα κάλαντα 162 δρχ. κατάθεσαν εις το ταμείον των ομάδων των.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολείου ο.υ.Σ.κα.λ.ο.ύ.λ.ας 'Αρτης φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδικήν των. Βοηθού τούς άδυνάτους εις τα μαθήματα μαθητάς και τούς πτωχούς με γραφικὴν ὕλην.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. ο.υ.Η.γ.ο.υ.μ.εν.ί.τ.σ.η.ς καλλιεργού σχολ. κήπο. Βοηθού τούς άδυνάτους εις τα μαθήματα μαθητάς. 'Οργάνωσαν έορτήν. 'Αλληλογραφούν με 'Ερυθροσταυρίτας άλλων χωρών. Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Δημ. Σχολ. ο.υ.Η.γ.ο.υ.μ.εν.ί.τ.σ.η.ς καλλιεργού σχολ. κήπο. Βοηθού τούς άδυνάτους εις τα μαθήματα μαθητάς και τούς πτωχούς με γραφικὴν ὕλην.

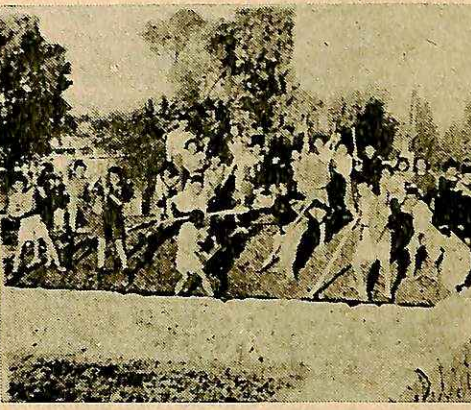
Οι Ε.Ε.Σ.Ν. του 5ου Δημ. Σχολ. Καβάλλας ψάλλουν τα κάλαντα υπέρ των πτωχών.

Juniors of 5th Elem. School Cavala singing the carols to raise money for the poor.

ο.υ.Α.ρ.χ.α.γ.γ.έ.λ.ο.υ.Π.ρ.ε.β.έ.ζ.η.ς φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των και την ιδικήν των. Καλλιεργού σχολ. κήπο.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. μαθηταί του Γ.υ.μ.ν.Θ.η.λ.έ.ω.ν.Κ.ο.ζ.άν.η.ς φροντίζουν την καθαριότητα του Σχολείου των. 'Ενίργησαν δια την μεταφοράν εις Θεσσαλονίκην δαρέως άσθενούς πτωχής μαθητρίας. Τα Χριστούγεννα έδοθήσαν τον έπιστάτην του Γυμνασίου των με 280 δρχ. και έμοίρασαν εις 6 άπόρους οικογενείας μαθητριών κρέας, τρόφιμα και φρούτα αξίας 400 δρχ. 'Επίσης έπεσκέφθησαν τὰς πολιτικάς φυλακάς τῆς πόλεως και έμοίρασαν εις τούς κρατούμενους γλυκά και σιγάρα αξίας 400 δρχ. καθώς και το Κρατικόν Νοσοκομείον εις τούς νοσηλευόμενους του όποιου διένειμαν γλυκά και φρούτα αξίας 200 δρχ.

Οι Ε.Ε.Σ.Ν. του Δημ. Σχολ. Νέας Φωκαίας Χαϊδαρίου βοηθού την άνέγερσιν του σχολείου των.

Juniors of Elem. School Nea Phokea, Attica helping in the reconstruction of their School.

ΔΡΑΣΙΣ ΚΥΠΡΙΩΝ ΕΡΥΘΡΟΣΤΑΥΡΙΤΩΝ

'Ελάδομεν και δημοσιεύομεν εύχαρίστως την ακόλουθον δράσιν των 'Ερυθρ. μαθητών του Παγκυπρίου Γυμνασίου Λευκωσίας Κύπρου.

'Ολίγας ήμέρας μετά την έναρξιν των τακτικών μαθημάτων του τρέχοντος σχολικού έτους ήρχισαν και αἱ εργασίαι τῆς ομάδος του Ε.Ε.Σ.Ν. Παγκυπρίου Γυμνασίου.

'Αρχή των εργασιών έγινε με έξορμωσιν των ερυθροσταυριτών εις τον χώρο τῆς θερινῆς μαθητικῆς κατασκηνώσεως του Γυμνασίου, όπου έποτίσθησαν δένδρλια φυτεθέντα κατά το παρελθόν έτος.

'Υπό τῆς ομάδος του Ε.Ε.Σ.Ν. έφυτεύθησαν και νέα δένδρα εις το γήπεδον άθλοπαίδων και το μαθητικόν γυμναστήριον του Παγκυπρίου Γυμνασίου. Δια τῆς έκδηλώσεως αὐτῆς ἡ ομάδα Ε.Ε.Σ.Ν. Παγκυπρίου Γυμνασίου συμμετείχαν εις την υπό του Δήμου Λευκωσίας ώργανωθεῖσαν έορτήν του δένδρου και έξορμωσιν πρὸς δεινροφύτευσιν.

'Αληθινήτης δια τούς ερυθροσταυρίτας δε παραμείνη ἡ εις το κοινοτικόν ορφανοτροφείον Λευκωσίας έπίσκεψις των. Κατ' αὐτὴν έδοκίμασαν έμπράκτως την χαρὰν του φορέως τῆς 'Αγάπης. Δια τῆς έορτῆς τῆς όποιαν ώργάνωσαν, με τα τραγούδια και παιχνίδια των και δια των γλυκισμάτων και φρούτων, τα όποια προσέφεραν, έδημιούργησαν τέτοιαν χαρὰν εις τούς μικρούς τροφίμους του 'Ιδρυματος, ώστε και αἱ ιδιαιτέρας ψυχαι έγείμισαν από χαρὰν και ικανοποίησιν. Χαρακτηριστικὴ ἦτο ἡ θερμὴ παράκλησις των όρφανῶν και των υπαυλῶν δειπνούντων να γίνωνται συχνὰ παρόμοιαι έπίσκεψεις.

Κατά την παρέλασιν τῆς 25ης Μαρτίου οἱ ερυθροσταυρίται, φέροντες περιδραχμόνια, απέτέλεσαν ιδιαίτερον τμήμα.

'Η ομάδα Ε.Ε.Σ.Ν. Παγκυπρίου Γυμνασίου δι-

ώργανωσαν έπ' ευκαιρία του πανελληνίου έράνου πρὸς ένίσχυσιν του Ε.Ε.Σ. ένδοσχολικόν έρανόν, δια το όποιον άπεστάλη δια του έν Κύπρῳ Γενικοῦ Προξενείου τῆς 'Ελλάδος.

Μεγάλη προσοχή έδόθη εις την ψυχικὴν και πνευματικὴν καλλιέργειαν των μελῶν. Πρὸς τὸν σκοπόν αὐτόν οἱ ερυθροσταυρίται έχωρίσθησαν εις μικράς ομάδας, τα μέλη των όποιων συναντῶνται άπαξ τῆς εβδομάδος και υπό την καθοδήγησιν ενός ομάδάρχου ανταλλάσσουν σκέψεις επί διαφόρων έποικοδομητικῶν θεμάτων. Παραλλήλως γίνεται και μία γενική συγκέντρωσις όλων των ερυθροσταυριτών άνα έκκαπνθήμερον, κατά την όποιαν άναπτύσσεται υπό καθήγητο θέμα σχετικόν με το έργον και τούς σκοπούς του Ε.Ε.Σ.

'Αξιοπρόσεκτος είναι ο ζήλος και ἡ έργατικότητα των ομάδων, μαθητῶν των άνωτέρων τάξεων του Παγκυπρίου Γυμνασίου, δια τούς όποιους γίνεται ιδιαίτερα έβδομαδαία συγκέντρωσις υπό καθήγητο. 'Η ομάδα αὕτη έχει συνειδητοποιήσει σαυτερόν τον σκοπόν του Ε.Ε.Σ.Ν. και ἡ εργασία τῆς άσκει σμαπτικὴν έπιτροπὴν έφ' όλων των μαθητῶν. Με πρωτοβουλίαν τῆς ομάδος αὐτῆς ώργανώθη εις το Γυμνάσιον «'Εβδομάς αξιοποίησεως του χρόνου» καθώς και σειρά διαλέξεων με θέμα τον βίον και το έργον διασήμων κυνηγῶν μικροβίων. 'Εγιναν ἦδη δύο διαλέξεις, μία δια τον Λεβενκού, τον εἰρητὴν του μικροσκοπίου, και άλλη δια τον Λουδοβίκον Παστέρ. Θα έπακολουθήσουν άλλαι 4 διαλέξεις.

Αἱ εργασίαι τῆς 'Ομάδος του 'Ερυθροῦ Σταυροῦ Νεότητος του Παγκυπρίου Γυμνασίου έυσταθιστοποιήθησαν έφέτος περισσότερο ἡ άλλωτε. Κατηρίσθη και ομάδα του τμήματος θηλέων του σχολείου, ἡ όποια εἶχεν άνάλογον δράσιν. Αἱ εργασίαι άμφοτέρων των ομάδων δε συνεχισθόσιν υπό καλούς οἰωνούς καθ' όλον το υπόλοιπον του σχολικού έτους και υπάρχει πάσα έλπίς ότι κατά το προσεχές σχολικόν έτος ἡ δράσις αὐτῶν θα είναι ακόμη περισσότερον γόνιμος.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς...

σιγοψιθύριζε ὁ Θεάνθρωπος, τὶς τελευταῖες στιγμὲς τῆς μαρτυρικῆς του ζωῆς, ἐπάνω εἰς τὸν σταυρὸ.

Ἦταν λέξεις συγγνώμης, γεμάτες καλῶσύνῃ, πού προφέρθηκαν ἀπὸ τὰ στεγνὰ του χεῖλη τὶς σκληρὲς στιγμὲς τοῦ ἀποχωρισμοῦ του ἀπὸ τὴν ἀνθρωπίνην ματαιότητα. Λέξεις σὰν τὶς μυρωμένες πνοὲς τῆς Ἀνοιξέως πού βγήκαν ἥρεμα ἀπὸ τὴν μεγάλην ψυχὴ του γιὰ νὰ μᾶς διδάξουν τὴν ἀνεξικακία καὶ τὴν συγγνώμῃ.

Τόσον μεγάλη ἦταν ἡ ἀγάπη του, πού εἶχε γιὰ τοὺς ἀνθρώπους, πού ἐνῶ ὑπέφερε πάνω στὸν σταυρὸ ἐξ αἰτίας των, τοὺς συγχωροῦσε.

Ἀλλὰ ποῖος ἀκούγε αὐτὰ τὰ θεῖα λόγια, τὰ τελευταῖα του χρυσὰ κηρύγματα; Ποῖος ἔμπούσε νὰ διακρίνῃ τὴν πραγματικότητα τὴν στιγμὴ, πού ὅλοι, τυφλωμένοι ἀπὸ τὸν ἀγριο ἐνθουσιασμό, πού τοὺς ἐνέπνεε ὁ θάρβαρος χαρακτήρας των, φώναζαν ἐξω ἀπὸ τὸ Πραιτώριον.

«Σταυρωθῆτω, σταυρωθῆτω».

Καὶ ἀνάκλητα, ὑπέβαλαν τὴν Θεῖαν μορφήν του, στὰ πιδὶ ἀπάνθρωπα μαρτύρια καὶ ἐξευτελισμούς.

«Στέφανον ἐξ ἀκάνθων περιτίθεται ὁ τῶν ἀγγέλων Βασιλεὺς ψευδῆ πορφύραν περιβάλλεται...».

Πόσο σκληρὸ καὶ δύσκολο εἶναι, νὰ φαντασθῶμε πὼς ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς ἀνθρώπους θανατώθηκε ὁ Ἰησοῦς, ὁ Κύριός μας, ὁ Σωτὴρ μας.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν μᾶς παρηγορεῖ ἡ σκέψις, τοῦ ὅτι ὑπῆρξαν οἱ πρῶτοι ὁπαδοὶ τῶν κηρυγμάτων του καὶ οἱ πρῶτοι, πού διψασμένα ἀκούσαμε τοὺς Θεῖους λόγους τῶν Ἀποστόλων.

Εἴμαστε, ἀναμφισβήτητα, ἀπὸ ἐκείνους τοὺς λαοὺς πού ἐστρεψε τὴν ματιά του ὁ Θεὸς καὶ τοὺς εὐλόγησε στέλλοντας τοὺς ἀντιπροσώπους του γιὰ νὰ ἀναγγεῖλουν τὸ χαρμόσυνο γεγονός. Διότι ὅταν κάποτε διήρχετο, διδάσκων, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἀπεινόμενος πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, ἀπὸ τὸν Ἀρειο Πάγο, ἐξέφρασε τὸν εἰλικρινῆ του θαυμασμόν διὰ τὴν ἀνωτερότητα τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς καὶ τὸ μεγαλεῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος.

Καὶ ὅταν συνέβη κάποτε νὰ παρευρεθοῦν καὶ Ἕλληνες κατὰ μίαν ἐορτὴν τοῦ Πάσχα εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐζήτησαν νὰ ἰδοῦν τὸν Χριστόν, ἐκείνος μὲ τὴν θεϊκὴ του ἀπλότητα ἀπήντησε: «Ἑλληνιστὴν ἢ ὥρα ἵνα δοξασθῇ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου».

Εἶναι Μεγάλῃ Παρασκευῇ πάλι καὶ τὴν μεγαλλοχολία τῆς ἡμέρας συμπληρώνουν οἱ πένθιμοι χτύποι τῆς καμπάνας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΚΑΜΙΝΑΚΗΣ

Δημ. Ἐμπόρ. Σχολὴ Πειραιῶς

ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΑΞΙ

Ὅταν ἀκόμη βρισκόμουν στὶς πρῶτες τάξεις τοῦ Γυμνασίου νόμι-

ζα, πὼς δὲν ἦταν δυνατόν νὰ φτάσω καὶ ἐγὼ κάποτε στὴν τελευταία τάξι.

Μὰ νὰ πού ἔφτασε ἡ πολυπόθητὴ ἡμέρα. Καὶ μάλιστα τόσο γρήγορα, πού ἔχω τὴν ἐντύπωσι, πὼς μόλις χθὲς ἦλθα στὸ Γυμνάσιο. Θυμάμαι τὴν ἐπιθυμία πού εἶχα, νὰ τελειώσω τὸ Γυμνάσιο! Καὶ τώρα! Βλέπω πὼς δὲν εἶμαι καθόλου χαρούμενη, πού τελειῶνω τὸ σχολεῖο μου, πού τόσο ἀγάπησα. Στὸ μυαλό μου, ἄθελα, ἔρχονται ὅλες οἱ σκηνὲς τῆς περασμένης μαθητικῆς μου ζωῆς. Πόσες χαρὲς καὶ πόσες μικροστενοχώριες μέσα στὴ ζεστὴ τάξι μου, πού τὴν βλέπω σὰν τὸ σπῆτι μου, πού αἰσθάνομαι σὰν ἀδέλφια ὅλους τοὺς συμμαθητὰς μου.

Καὶ πόσο καλοὶ στάθηκαν οἱ καθηγηταὶ μου, συμβουλευόντας καὶ καθοδηγόντας μας σὲ κάθε περίστασι σὰν τοὺς γονεῖς μας!

Δὲν μποροῦμε νὰ τὸ πιστέψουμε πὼς σὲ λίγο θὰ χωρισθοῦμε καὶ ὁ καθένας μας θὰ τραβήξῃ τὸν δικό του δρόμο καὶ θὰ καταστήσουμε ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ χρόνια ἀγνωστοὶ ἴσως.

Τὰ μάτια μου βουρκώνουν σ' αὐτὴ τὴ σκέψι καὶ παρακαλῶ νὰ ἀργήσῃ ὅσο μπορεῖ αὐτὸς ὁ καιρὸς νὰ περάσῃ. Μὰ κανεὶς ποτὲ δὲν σταμάτησε τὸ κύλισμα τοῦ χρόνου!

ΡΕΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
Γυμνάσιον Βραχатиού

Ο ΠΟΘΟΣ ΤΟΥ ΞΕΝΗΤΕΜΕΝΟΥ

Γιατί νάμαι μακριὰ σου πατρίδα μου γλυκειά. Μακριὰ ἀπ' τὴν ἀγκαλιά σου τὴν πρώτη μου φωλιά;

Τώρα πὼς μετανιώων, τώρα πὼς νοσταλγῶ στὴν ἀγκαλιά σου θέλω μιὰ μέρα νὰ βρεθῶ.

Μιὰ μέρα νὰ γυρίσω στὸ σπῆτιμου ποθῶ. τὸ χῶμα νὰ φιλήσω τὸ τόσο λατρευτὸ

Στὸ σπῆτι, ὅπου εἶδα γιὰ πρώτη μου φορὰ τοῦ ἡλίου τὴν ἀχτίδα τὸ φῶς καὶ τὴ χαρὰ.

Καὶ νά, στὸ χῶμα τώρα τῆς γῆς πού λαχταρῶ ἦλθε ἡ ἅγια ὥρα ν' ἀράξω, νὰ χαρῶ.

ΑΡΙΣΤ. ΜΥΡΩΔΕΑ
Γυμν. Μοσχάτου

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων δίδουν τὸ ὄνομα τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ.

1) Πρωτεύουσα τοῦ Γαλλικοῦ Σουδάν. 2) Λίμνη τῆς Ν. Ἀμερικῆς. 3) Ἱστορικὴ Ἑλληνικὴ νῆσος. 4) Ποταμὸς τῆς Ἀφρικῆς. 5) Ἀρμενικὸν ὄρος. 6) Μικρὸς βιβλικὸς προφήτης.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Στὴν Ἀσία ἢ στὴν Ἀφρικὴ ὑπάρχει:

1) Ἡ λίμνη Τσάδα; 2) Ὁ κίτρι-νος ποταμὸς; 3) Ὁ Κόγγος ποταμὸς; 4) Ἡ χερσόνησος Σομαλία; 5) Ἡ πόλις Βομβάη; 6) Τὸ ὄρος Καμερούν; 7) Ἡ ἔρημος Νάμιω;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΕΡΤΑΚΗΣ
Β' Γυμν. Ἀρρένων Πατρῶν

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΑ

— Μαρία, Κυριάκο, ἔλατε νὰ δῆτε πὼς τρέχει.

— Πιὸ καλὲ, μαμά;

— Μά, σὰς τὸ εἶπα.

Π. ΠΑΛΑΚΟΣ

Μαθ. ΣΤ' Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν

ΣΚΑΛΑ

1) Σ * * Σ
2) Σ * * * Σ
3) Σ * * * * Σ
4) Σ * * * * * Σ
5) Σ * * * * * Σ
6) Σ * * * * * Σ

1) Σῆμα κινδύνου, 2) ... καὶ ἀ-βλαβής. 3) Ἀνδρικὸν ὄνομα (ὑποκ.) 4) Αὐτὸς στερεώνει τὰ τζάμια. 5) Αὐτὸς δοξάζει τὴν Ἑλλάδα. 6) Ἀρ-χαῖος σοφός.

Κ. ΛΟΥΤΑΣ
Δημ. Σχ. Πύργου, Ἡλείας

ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΙ ΣΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑ

Ἦταν ἡ ὥρα τοῦ δειλινοῦ, ὅταν ἔφθασα στὸν ἱερὸ χῶρο τῆς Ὀλυμπίας. Ὁ ἥλιος ἔγερνε ἀργὰ πιά στὴ δύσι του, ἀφήνοντας τὸ πορφύρενιο στεφάνι του, νὰ ρίξῃ τὶς τελευταῖες ἀνταύγειες στὰ γειτονικὰ βουνὰ τῆς ἱερᾶς Ἀλτεως. Ἐν' ἀεράκι δροσερὸ καὶ λουσμένο ἀπὸ τὴ φρεσκάδα τῶν λουλουδιῶν τῆς, πέρασε καὶ χαϊδεψε ἀπαλά τὸ προσωπὸ μου. Προχωρῶ. Τὰ σπιτάκια τῆς ὀλόλευκα ἀλλὰ μὲ περιχαρὴ κορμοστασιά στέκονταν ἀγέρωχα στὸν παλὸ χῶρο τῆς, σὰν φρουροὶ ἀκίμητοι τοῦ δοξαμένου πολιτισμοῦ τῆς. Καθὼς προχωρῶ, ἱερὸ δέος μὲ καταλαμβάνει—πού νομίζω πὼς βρίσκομαι στὰ παλὰ κείνα χρόνια τῶν ἀγῶνων. Ἀθελα τότε τὸ μυαλό σου ἀναπολεῖ τὰ περασμένα καὶ σὰ μιὰ φωτόχαρξ ἐλπίδα βλέπεις νὰ περνοῦν ἐμπρὸς σου, ὅλοι οἱ στεφανωμένοι νικηταὶ τοῦ πνεύματος καὶ τῆς σμίλης. Τὰ χαλάσματα δίνουν μιὰ μεγαλόπρεπὴ εἰκόνα στολισμένη μὲ τὴ φιγούρα τῶν φρεσκοπλυμένων πεικῶν. Δίπλα τὸ Κρόνιον παραστέκει στὸν ὕπνο τῆς παλῆς δόξας τῶν συντριμμάτων. Στὸ νότο, ὁ πολυθρῦλος Ἀλφειὸς κυλᾷ νανουριστὰ σὰν ἓνα γλυκόπνοο τραγοῦδι τὰ γάργαρα νερά του. Κυττάζω ὥρα πολλὴ ἐκστατικὸς τὴ μαγευτικὴ ὁμορφιά τῶν παλαιοῦν μαρμάρων. Κάπου, βλέπω τὴ μονόχρωμη σκιά μιᾶς μελαγχολι-

κῆς κολώνας, πού στὸ ἀσημένιο φῶς τοῦ φεγγαριοῦ στέκεται μὲ λιτὸ σχῆμα, σὰν ἐκείνες πού περιγράφει μὲ τόση γοητεία καὶ ὑποδλητικότητα ὁ Γ. Βλαχογιάννης.

Οἱ γύρω θάμνοι γίνονται ἴσκιος ἀνέροι, πού ντύνουν μὲ τὴν ὑπαρξί τους τὴ μοναξιά καὶ συνοδεύουν τὸ δλόχαρο τραγοῦδι τῶν ἐρειπίων. Ἡ ἱερὴ Ἀλτις εἶναι ἓνα ἐξάισιο τοπίο. Μαζὶ μὲ τὴ φυσικὴ ὁμορφιά θαυμάζει κανεὶς καὶ ἀριστοτεχνήματα τέχνης. Ἡ Νίκη τοῦ Παιωνίου καὶ ὁ Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλη, σὺ μιλοῦν νὰ δόξες καὶ γιὰ πολιτισμούς. Εἶναι ὥρα νὰ φύγω. Ἀποχαιρετῶ τὸ εἰδυλλιακὸ τοπίο ἀφήνοντας ἀπὸ τὸ στόμα μου δυὸ λέξεις.

— Παυλὲς δόξες!...

ΝΙΚΟΣ ΤΣΟΥΡΑΣ
Μαθ. Γυμν. Πύργου Ἡλείας

Αἶνιγμα

Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγαίου, καὶ ἀν τὸ τελευταῖον γράμμα κόψης, εὐθὺς φρούτο ὥραιο θὰ ἀνταμώσης.

ΚΩΝΣΤ. ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΑΚΗΣ
Γυμνάσιον Πόμπιας

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Τί εἶναι ἐκεῖνο πού ἐδασάνιζε τὸν Δημοσθένην; 2) Πότε ἐφονεύθη ὁ Πύρρος ὁ βασιλεὺς τῶν Μολοσσῶν καὶ πού; 3) Ποῦ ἀπέθανεν ὁ μέγας Ἀλέξανδρος;

Ποῖος εἶπε: πρὸς γὰρ τὸ τελευταῖον ἐκβάν, ἕκαστον τῶν πρὶν ὑπαρξάντων κρίνεται;

5) Πότε ἐξεδόθη τὸ διάταγμα τῶν Μεδιολάνων; 6) Πότε ἐγίνε ἡ Ἰδρυσις τοῦ Δεσποτάτου τοῦ Μορέως;

7) Πότε ἐγίνε ἡ Ἀλωσις τῆς Θεσσαλονίκης ὑπὸ τῶν Τούρκων; 8) Πότε ἡ νίκη τοῦ Καρόλου Μαρτέλλου;

9) Πότε ἡ κατάκτησις τῆς Κρήτης ὑπὸ τῶν Ἀράβων; 10) Ποῖος ὁ μεγαλιόττος τοῦ τοῦ ἔπους τῆς ἀρχαιότητος;

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Χ. ΚΑΡΑΚΙΤΣΟΣ
Γυμν. Ἀμφιλοχίας Βάλτου

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ὁ μικρός: Μαμά, πήρα δέκα στὸ σχολεῖο.

Ἡ μαμά: Σὲ ποῖο μάθημα; Ὁ μικρός: Πέντε στὰ Ἑλληνικά καὶ πέντε στὴν Ἀριθμητική!

Π. ΙΑΤΡΟΥ
Α' Γυμν. Ἀρρ. Θεσ/νίκης

ΣΚΑΛΑ

1. Κ — Α
2. Κ — Α
3. Κ — Α
4. Κ — Α
5. Κ — Α
6. Κ — Α
7. Κ — Α
8. Κ — Α
9. Κ — Α

1) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. 2) Ἀσι-

ατικὸν κράτος. 3) Χώρα τῆς Ν. Ἀφρικῆς. 4) Μεγάλῃ λίμνη. 5) Μακεδονικὴ πόλις. 6) Χώρα Ν. Ἀμερικῆς. 7) Ἑλληνικὴ πόλις. 8) Λίμνη τῆς Ρουμανίας. 9) Πόλις τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν Ἀμερικῆς.

Γ. ΚΑΗΣ
Γυμν. Παγωνιανῆς

ΣΚΑΛΑ

1) Π — Σ
2) Π — Σ
3) Π — Σ
4) Π — Σ
5) Π — Σ
6) Π — Σ

1) Ἑρωτηματικόν. 2) Μέλος τοῦ σώματός μας. 3) Πόλις τῆς Πελοποννήσου. 4) Ἀνδρικὸν ὄνομα. 5) Ἀναστάσις τῆς ἀνθρωπότητος. 6) Κυβερνήτης τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν.

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθ. Ε' ταξ. Γυμν. Καμαρών

ΣΚΑΛΑ

1. Ρ —
2. Α —
3. Γ —
4. Κ —
5. Ο —
6. Υ —
7. Ν —

1) Ζῶν τῆς Ἀφρικανικῆς Ζούγκλας. 2) Μία τῶν πέντε Ἡπειρῶν. 3) Ἀρχαῖος Ἕλληνας μέγας ἱατρός. 4) Ἐνδοξος πόλις τῆς Μακεδονίας. 5) Ἡ ζωὴ τῆς ἐρήμου. 6) Προσωπικὴ ἀντωνυμία (αἰτιατ.). 7) Λίμνη τῆς Ἀσίας.

ΑΗΜ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Στ' Γυμν. Ἀρρένων Ἀθηνῶν

Ο ΗΛΙΟΣ

1.

Τὰ βουνὰ ἔχουν χρυσοῖσι καὶ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει φέγγει, φέγγει καὶ φωτίζει καὶ τὸν κόσμον ὅλο ζεσταίνει.

2.

Δύει ὁ ἥλιος καὶ ὅλη ἡ πλάσι φέγγει, φέγγει λαμπερή, ὁ τσπάνος μὲ τὰ ἀρνία του γυρίζει πάλι στὸ μαντρί.

3.

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΜΕΣΚΟΥΡΗΣ
Δημ. Σχολ. Ν. Σμύρνης

ΣΚΑΛΑ

1) Τ —
2) Τ —
3) Τ —
4) Τ —
5) Τ —
6) Τ —
7) Τ —

1) Ἑρωτηματικὴ ἀντωνυμία 2) Ὁραῖον πτηνόν 3) Κόλπος Ἰταλίας 4) Μέρος τῆς χεῖρός 5) Ποταμὸς τῆς Ἰταλίας 6) Πόλις τῆς Πελοποννήσου 7) Ἑκατοστὸς μάντις τῆς Ἀρ-χαίας Ἑλλάδος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗΣ
Μαθ. Δ' ταξ. Γυμνασίου Πολυγύρου

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

1) Α .
2) Α .
3) Α .
4) Α .
5) Α .
6) Α .
7) Α .
8) Α .
9) Α .
10) Α .

1) Ὑποθετικόν 2) Τοπικὸν ἐπίρρημα 3) Λέγεται ὁ βασιλεὺς 4) Βασιλεὺς τῶν πτηνῶν 5) Ἑκατοστὸ μυσιστόρημα τοῦ Β. Οὐγκῶ 6) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου 7) Ἀπ' αὐτὸν ἔλαβε τὸ ὄνομά της μία Ἡπειρος 8) Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἑλλήνων στὸν Τρωϊκὸ πόλεμον 9) Υἱὸς τοῦ Φιλίππου καὶ τῆς Ὀλυμπιάδος 10) Ἐστὶ ὀνομάζονται οἱ πορεῖες τῶν ἀποστόλων.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ Θ. ΦΑΣΟΥΛΗΣ
Μαθ. 37ου Δημ. Σχ. Πειραιῶς

ΤΡΙΓΩΝΟΝ

1) .
2) .
3) .
4) .
5) .
6) .
7) .

1) Ἡμέρα τῆς ἐβδομάδος 2) Ὅρος τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος 3) Πόλις τῆς Σερβίας 4) Πόλις τῆς Ὀλλανδίας 5) Ὅρος τῆς Γαλλίας 6) Προσωπικὴ ἀντωνυμία 7) Σύνδεσμος διαζευκτικὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΚΟΚΚΟΡΗΣ
Μαθητὴς Γυμνασίου Λεβαδείας

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Μπορεῖτε μὲ ἑπτὰ 5 νὰ γράψετε τὸν ἀριθμὸ 620;

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΝΔΡΟΥΛΙΔΑΚΗΣ
Μαθητὴς 13ου Γυμν. Ἀθηνῶν

Πρόβλημα μὲ ἀριθμούς:

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Πάρτε ὅλα αὐτὰ τὰ ψηφία καὶ φτιάστε ἀριθμούς, πού τὸ ἄθροισμά τους νὰ εἶναι ἴσο μὲ 100. Τὸ κάθε ψηφίο θὰ τὸ μεταχειρισθῇ μόνον μιὰ φορὰ, ἔστω καὶ μὲ κλάσμα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΟΚΑΡΗΣ
Μαθ. Ε' ταξ. Γυμν. Τεγέας Τριπόλεως

ΣΚΑΛΑ

1) Τ —
2) Τ —
3) Τ —
4) Τ —
5) Τ —
6) Τ —
7) Τ —

1) Ἑρωτηματικὴ ἀντωνυμία 2) Ὁραῖον πτηνόν 3) Κόλπος Ἰταλίας 4) Μέρος τῆς χεῖρός 5) Ποταμὸς τῆς Ἰταλίας 6) Πόλις τῆς Πελοποννήσου 7) Ἑκατοστὸς μάντις τῆς Ἀρ-χαίας Ἑλλάδος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΟΥΡΤΙΚΑΚΗΣ
Ζ' τάξις Γυμνασίου Πόμπιας

Έλληνοφωνήεντα
1) Φ — λ — ξ — μ —, — τ — ν, μ,
— ρ — σ, γ —, ν —, μ, — χ — ς,
— τ — ν, θ — λ — ς.

Ν. ΦΛΩΡΟΣ
Γυμν. Παγωνιανής

Εξυπνα έντος δύο λεπτών

1) Έάν πέση μία γάτα εις τὸ
πηγάδι πὼς θὰ βγῇ;
2) Ποῖον ἔτος ἐδυθίσθη μέγα Ἑλ-
ληνικὸν πολεμικὸν εἰς τὸν λιμένα
τῆς Γερμανικῆς πόλεως Κολωνίας;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΑΒΗΛΛΑΣ
Μαθ. Ζ' τάξ. Γυμνασίου Βραχатиού

Ερωτήσεις

1) Ποῦ ἐμαρτύρησε ὁ ἀπόστολος
Παῦλος;
2) Ποῖα εἶναι ἡ Πατρίδα τοῦ Λυ-
ρικοῦ ποιητοῦ Πίνδαρου καὶ τῶν
στρατηγῶν Ἑπαμεινώνδα καὶ Πελο-
πίδα;
3) Ἀπὸ ποῖον ἐκτίσθηκε ἡ Λεβα-
δεΐα;

4) Ἀπὸ ποῦ ἐξεκίνησε ὁ Βύζας
καὶ ἐκτίσε τὸ βυζάντιο;

5) Πὼς ἐλέγετο προηγουμένως ἡ
ἀρχαία πόλις Ἀμφίπολις;

6) Ποῖα εἶναι ἡ Πατρίς τοῦ μεγα-
λυτέρου σοφοῦ τῆς Ἀρχαιότητος Ἀ-
ριστοτέλους;

Γ. ΦΑΚΙΔΗΣ
Γυμν. Ροδεύειους

Ένα τρίγωνο

1)
2)
3)
4)
5)
6)
7)

1) Ἐτσι ὠνομάζοντο οἱ φύλακες
τῶν συνόρων κατὰ τὴν Βυζαντινὴ ἐ-
ποχὴ (ὄνομα.)
2) Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς
3) Καρπὸς
4) ἡ κάτοικος μιᾶς τῶν χωρῶν
τῆς Ἀσίας

5) Δύο συνεχῆ ἄρθρα
6) Ἐπὶ προστακτικῆς
7) Σύμφωνον.

Ν. ΓΙΩΡΤΣΗΣ
12ον Γυμν. Ἀθηνῶν

ΔΙΠΛΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Τὰ ἀρχικὰ τῶν λέξεων ποὺ ζητοῦ-
με σχηματίζουν μία ἐνδοξὸ Ἑλλη-
νικὴ νῆσο τοῦ Αἰγαίου Πελάγους καὶ
μὲ τὰ τέταρτα δὲ γράμματα ἓνα συν-
ηθισμένο γυναικεῖο ὄνομα.

1) Γλυκοχάραμα
2) Ὀροπέδιον τῆς Ἀσίας
3) Ἀρχαία πόλις τῆς Χαλκιδικῆς
4) Περιοχὴ τῆς Παλαιστίνης.

Ζ. ΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
Γυμν. Ροδεύειους

ΣΚΑΛΑ

1) Ε
2) Ε
3) Ε
4) Ε
5) Ε
6) Ε
7) Πρόθεσις

2) Ἀριθμητικὸν
3) Πλοῖον τῆς Ἑλλάδος
4) Τοπικὸν ἐπίρρημα
5) Χρησιμεύει στὴ μαγειρικῇ.
6) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου.

ΧΑΤΖΗΔΑΝΝΗΔΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
Μαθ. Γυμν. Ροδεύειους Σεργῶν

Αἶνιγμα

Νότα τῆς μουσικῆς
μὲ σύνδεσμο ἐνῶνῶ
καὶ ποιητὴ μας ξακουστὸ
ἀμέσως φανερώνῶ

ΠΕΤΡΟΣ ΣΠ. ΜΠΑΜΠΑΛΗΣ
Μαθ. Γυμνασίου Σπερχιδάδος

ΣΚΑΛΑ

1) Κ — Σ — — — — — Σ
2) Κ — — — — — Σ — — — — — Σ
3) Κ — — — — — Σ — — — — — Σ
4) Κ — — — — — Σ — — — — — Σ
5) Κ — — — — — Σ — — — — — Σ
6) Κ — — — — — Σ — — — — — Σ
7) Κ — — — — — Σ — — — — — Σ

1) Ἑλληνικὴ νῆσος — Διάσημος
ἀρχαῖος Ἑλλήν ποιητής.

2) Ἑλληνικὴ νῆσος (γενική) —
Χρησιμοποιεῖ τὴν σκαπάνη (δημο-
τική).

3) Ἑλληνικὴ νῆσος — Εἶναι ὁ
Χριστός.

4) Ἀδαμάντιος.... — Νῆσος τῶν
Κυκλάδων.

5) Ἐπώνυμον Βυζαντινοῦ χρονο-
γράφου — Τὸ ὀφείλομε εἰς τοὺς με-
γαλυτέρους.

6) Ἀκρωτήριο τῆς Σάμου παρὰ
τὸ Βαθὺ — Ἀκέραιος, Ἀβλαβής.

7) Ρωμαϊκὸς στρατιωτικὸς τί-
τλος — Καταστρέφει τὰ ὑφάσματα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΑΠΤΑΛΙΔΗΣ
Α' Γυμν. Ἀρρένων Θεσ/νίκης

ΣΚΑΛΑ

1) Κ
2) Κ
3) Κ
4) Κ

1) Συμπλ. Σύνδεσμος
2) Ὄνομα ζώου
3) Βασιλεὺς τῆς Περσίας κατὰ
τὴν ἀρχαιότητα

4) Παράγει πολὺν ἢ χώρα μας
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΝΤΖΟΓΙΑΣ
Μαθ. Γυμνασίου Αἰτωλικοῦ

Ιστορικὴ φράσις

Ο Ν Φ Ο Ρ Τ Σ Ε
Ν Υ Ι Ο Π Σ
Π Ι Λ Ι Ο Κ Ε

Ἀναγνώσατε τὰ γράμματα, ποὺ
εἶναι στὰ τετραγωνίδια, ὥστε νὰ
κατορθώσητε νὰ ἐνθυμηθῆτε μιὰ ἱ-
στορικὴ φράσιν.

ΚΩΝΣΤ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
Γυμν. Σπερχιδάδος Λαμίας

— Μίμη, Λάκη,
— Φέρτα ὅλα.
— Ποιὰ;
— Σὰς τὰ εἶπα!

ΤΑΣΟΣ ΓΙΩΔΟΠΟΥΛΟΣ
Μαθητ. Ε' τάξεως Γυμνασίου
Ν. Ρηνιωτάκη Κορυδαλλοῦ

ΣΤΟΝ ΕΡΡΙΚΟ ΝΤΥΝΑΝ

Ἐχοντας τὸν πόνο νοιώσει
τῶν ἀνθρώπων τὸν πικρό,
ἔφτιαξες γι' αὐτοὺς καὶ μόνο
ἓνα Σύμβολο ἱερὸ,
σ' ἓνα φόντο σὰν τὸ κρίνο,
ἄσπρο ὅπως τὴν ψυχὴ σου,
ἓναν κόκκινον σταυρό.

Μπρὸς σ' αὐτὸ τὸ γόνυ κλίνουν
τῶν ἀνθρώπων οἱ γενιές
κι ὅρκον ἱερὸ σοῦ δίνουν,
ὦ Ντυνὰν ἀνθρωπιστῇ,
πὼς εἰς τὴ ζωὴ τους ὅλη
θὰ τοῦ μείνουσε πιστοί.

Ν. ΜΕΓΑΛΥΝΟΣ
Στ'. Γυμν. Ἀρρ. Ἀθηνῶν

Ποῖος θὰ συμπληρώσῃ τὰ φωνή-
εντα ὥστε νὰ διαβάσῃ τὸ ρητόν;
Τ.ν. — γ.ρ. — ν. — π.λ.ς —
.ρ.σκ... — ν.ν. — ν.μ.ν;

ΠΑΥΛΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ
Γυμν. Ἀμφιλοχίας

ΑΙΝΙΓΜΑ

Γιαγιά δὲν εἶναι, καὶ ὅμως λέει
παραμύθια. Δάσκαλος δὲν εἶναι, καὶ
ὅμως διδάσκει. Τραγουδιστὴς δὲν
εἶναι, καὶ ὅμως τραγουδεῖ.
Τί εἶναι;

ΚΛΕΙΩ ΜΑΡΚΑΚΗ
Γυμν. Πόμπιας

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΜΕ ΛΟΓΙΑ

— Ἐέρεις Γιάννη νὰ μοῦ δείξῃς,
ποῦ βρίσκονται;

— Ποιὰ;
— Μὰ σοῦ εἶπα!

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΡΟΥΛΛΙΝΟΥ
Γυμνασίον Πόμπιας

ΕΙΚΟΝ ΧΩΡΙΣ ΕΙΚΟΝΑ

Κώστα Διονύση, ὠραία ποὺ θὰ
τὰ περάσουμε τ' ἀπόγευμα!

Μὰ ποῦ θὰ πάμε μπαμπά!;
Μὰ δὲν ἀκούσατε;

ΔΗΜΗΤΡ. Π. ΜΠΙΝΤΕΡΗΣ
10ον Γυμν. Ἀρρένων Ἀθηνῶν

Μαγικὴ ἀκροστιχίς

1) Ἀρχαῖος Ἑλλήν σοφός
2) Ἐξάρτημα ἀεροπλάνου
3) Ἑλλήν στρατηγὸς κατὰ τὸν
Τρωικὸ πόλεμο

4) Ἀνεκάλυψαν τὸ ἀεροπλάνο
5) Ποταμὸς τῆς Ἰταλίας
6) Ἀνδρικό ὄνομα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΜΗΤΑΚΟΣ
Μαθητὴς Γυμνασίου Θεῶν

ΕΝΑ ΘΑΥΜΑ

Ἐχει πολλὰς ὁμορφίαις τὸ χωριὸ
μας. Βρίσκεται στοὺς πρόποδες τῆς
Μόβρης καὶ περιτριγυρίζεται ἀπὸ
ἐλαιῶνες. Στὴ μέση ὑψώνονται καὶ
φαίνονται ἀπὸ μακριὰ τὰ κάτασπρα
καμπαναριά τῆς ἐκκλησίας καὶ πρὸ
τέρα, πρὸς τὴν ἄκρην τοῦ χωριοῦ,
βρίσκεται τὸ ὠραῖο τριτάξιο σχολεῖο
μας, ποὺ ὑψώνονται μπροστὰ τοῦ

τρὲς πανύψηλοι γίγαντες (εὐκάλυ-
πτοι) καὶ καμαρώνουν σὰν σκοποί.
Ὅταν κατὰ τὴν ἀνοιξὶ ἀπὸ κανένα
ὑψωματάκι ἀγγαντεύωμε πρὸς τὸν
Ριολίτικο κάμπο, μᾶς φαίνεται σὰν
καταπράσινο χαλὶ ἀπὸ τὰ πολλὰ
σιτηρὰ καὶ τὰ σταφιδάμπελα. Ἐχει
ὅμως μιὰ μεγάλη ἔλλειψι τὸ χωριὸ
μας. Δὲν ἔχει τρεχούμενα νερά. Τί
ὠραία θὰ ἦταν νὰ βλέπουμε νὰ κυ-
λοῦν μέσα σὲ ρυάκια γάργαρα νερά
καὶ νὰ ἀκούμε τὸ κελάρυμά τους!

Ἀπὸ καιρὸ μᾶς εἶπε ὁ δάσκαλός
μας ὅτι στὸ σχολεῖο μας θὰ γίνῃ
ἓνα θαῦμα καὶ ἐμεῖς τὰ παιδιά μὲ
ἀνυπομονησίαν καὶ χαρὰ περιμέναμε
νὰ ἰδοῦμε τὸ θαῦμα. Τὸ ἀπόγευμα
τῆς 8ης Νοεμβρίου, μὲ τὸ σφύριγμα
τοῦ δασκάλου μας ὅλα τὰ παιδιά
μαζεuthήκαμε τριγύρω του καὶ ἐξα-
φνα μᾶς λέγει. Σήμερα θὰ γίνῃ τὸ
θαῦμα. Ἡ ἀναπνοὴ μας κόπηκε καὶ
συνέχισε ὁ δάσκαλός μας. Θὰ πᾶτε
στὰ σπίτια σας νὰ φέρετε ἀξίνες νὰ
ἀνοίξωμε ἓνα χαντάκι ἀπὸ τὸ Κου-
βέλι μέχρι τὸ σχολεῖο μας γιὰ νὰ
φέρωμε τὸ νερὸ νὰ σδιῶσμε τὸν
ἀσβέστη μὲ τὸν ὁποῖον θὰ κτισθῇ ἡ
τρίτη αἰθούσα τοῦ σχολείου μας.

Ὅλα τὰ παιδιά πετάξαμε ἀπὸ τὴ
χαρὰ μας καὶ τρέξαμε καὶ φέραμε
ἀξίνες καὶ φυτάρια καὶ ἀρχίσαμε μὲ
ἐνθουσιασμό τὸ ἔργο μας. Μετὰ δύο
ᾠρες τὸ χαντάκι ἦταν ἑτοιμο, ὁ δά-
σκαλός μας εἰδοποίησε τὸ μεγάλο
τοῦ γιὸ τὰ Βασίλη νὰ μεταφέρῃ καὶ
νὰ ἐγκαταστήσῃ τὴν ποτιστικὴ μη-
χανή του στὸ πηγάδι τοῦ Κουβε-
λιοῦ. Νύχτωσε ὅμως καὶ δὲν προλά-
βαμε νὰ βάλουμε μπρὸς τὴ μηχανή.
Τὴν ἐπομένη πρὶν σημάνῃ ἡ καμπάνα
τοῦ σχολείου μας βρισκόμαστε στὸ
Κουβέλι. Μόλις ὁ Βασίλης ἔβαλε
ἐμπρὸς τὴ μηχανή, εἶδαμε νὰ πετιέ-
ται ἀπὸ τὸ σωλὴν τὸ ἀσημένιο νε-
ρὸ, νὰ χύνεται στὸ χαντάκι καὶ νὰ
κατηφορίζῃ πρὸς τὸ σχολεῖο μας.

Ἐμεῖς τὸ ἀκολουθήσαμε στὸ παρθε-
νικό του ταξεῖδι μὲ χαρούμενα ξε-
φωνητὰ καὶ εἴμαστε περήφανοι γιὰ
τὴ καίτοι τόσο μικροὶ κατορθώσαμε
ἓνα μεγάλο ἔργο, ποὺ οἱ γονεῖς
μας οὔτε τὸ ἐφантаζόντο.

Μαθηταὶ Ε' καὶ Στ' τάξεως
Δημ. Σχολ. Ριόλου — Πατρῶν

ΜΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΜΕ ΛΟΓΙΑ

— Γιατί ἦρθες μόνος σου; Ὁ Νίκος
μᾶς εἶπε πὼς θάρρη μαζί σου κι' ὁ
ἐξάδελφός σου.

— Ποιὸς ἐξάδερφός μου;
— Αὐτὸς ποὺ σοῦ εἶπα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Α' Γυμνασίον Ἀρρ. Θεσσαλονίκης

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Εἰς ποῖου τὸν χάρτην ἐστηρί-
χθη ὁ Χριστόφορος Κολόμβος καὶ
ἀνεκάλυψε τὴν Ἀμερικὴν;

2) Ποῖος ἀνεκάλυψε τὸν χάρτην καὶ
τὴν τυπογραφίαν;

3) Ποῖος ὁ ἰδρυτὴς τοῦ Ε. Σ.

4) Ποῖοι οἱ ἰδρυταὶ τῆς Φιλικῆς
Ἑταιρείας;

5) Ποῖος ὑπῆρξεν ὁ μεγαλύτερος
πολίτης τῆς Ἀμερικῆς;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Σ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Α' Γυμνασίον Ἀρρ. Θεσσαλονίκης

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Πὼς ἐλέγετο ἡ γραφὴ τῶν Αἰ-
γυπτίων καὶ πὼς τὴν ἐγράψαν;

2) Πὼς ὠνομάζετο ἀλλιῶς ἡ γῆ
τῆς Χαναάν;

3) Ποῖος ἦταν ὁ πρῶτος μαθητὴς
τοῦ Σωκράτους;

ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ
5ον Γυμν. Πειραιῶς (Νικαίας)

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΑΣΚΛΗΠΕΙΟ Ε. Ε. Σ.
ΒΟΥΛΑΣ

Τὸ πρῶτ' τῆς Πέμπτης ἐξεκινήσαμε
μὲ τὸ αὐτοκίνητο γιὰ νὰ πάμε στὸ Νο-
τοκομεῖο τῆς Βουλᾶς.

Ὅλα τὰ παιδιά κρατούσαμε στὸ
ρι κατὶ. Ἄλλα ἀπὸ ἓνα κουτάκι καρα-
μέλες, δεμένο μὲ κόκκινη κορδελίτσα,
καὶ ἄλλα κόκκινα αὐγά, βιβλία καὶ
παιγνίδια. Μόλις φθάσαμε καὶ εἶδαμε
τὰ ἄρρωστα παιδάκια, συγκινηθήκαμε
πέρα πολύ.

Ἐπήγαμε στοὺς θαλάμους Παιγκηπί-
της Εἰρήνης καὶ Παιγκηπίσσης Αἰκατε-
ρίνης. Μὲ μεγάλη χαρὰ τὰ παιδάκια πε-
ρίμεναν νὰ τοὺς δώσουμε τὰ δώρα. Ἀ-
φοῦ τραγουδήσαμε, τοὺς τὰ μοῖρασαμε.
Ἐμεῖς καθίσαμε κοντὰ τοὺς
καὶ κουβεντιάσαμε καὶ παίξαμε μαζί
τους.

6) Ὑπὸ ποῖου ὑπέστη ἡ ἀρχαία
φιλοσοφία τὸ τελικὸν πλήγμα;

7) Ποῖος ὑπῆρξεν ὁ πρωτεργάτης
τῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Μακεδο-
νίαν;

8) Ποῖοι οἱ ἀρχιτέκτονες τῆς Ἀ-
γίας Σοφίας;

9) Ποῖον τὸ ἡρωϊκώτερον μέρος
τῆς Ἡπείρου;

10) Πότε ἐγίνε ἡ μάχη τοῦ Μαρα-
θῶνος καὶ πότε ἡ ναυμαχία τῆς Σα-
λαμίνος;

11) Ποῖον αἶῶνα ἐκτίσθη ὁ Παρθε-
νών;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ
Μαθ. Πυθαγορείου Γυμν. Σάμου

ΑΛΥΣΣΙΔΑ ΛΕΞΕΩΝ

Ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς κάθε
λέξεως εἶναι ἡ ἴδια μὲ τὴν πρώτη
τῆς ἐπομένης. Ἡ μεσαία συλλαβὴ
ἀρχίζει πάντοτε ἀπὸ «Ν». Καὶ τῶ-
ρα ἰδοὺ ἡ σημασία τῶν ζητούμενων
14 λέξεων.

1) Εὐρωπαϊκὴ χώρα.

2) Ὁ οἶνος τῆς Ἀγίας Μεταλή-
ψεως.

3) Κρίσις παραφροσύνης.

4) Εὐρύχωρα.

5) Ἀρχαία πόλις τῆς Ἀν. Βοιω-
τίας.

6) Περιοχὴ καὶ πόλις τῆς Ἰσπα-
νίας.

7) Ἀνήκουν στὴ Δανία (πληθ.).

8) Βενετσιάνικος «δρόμος».

9) Πρῶτ' ὕλη γιὰ καλοκαιρινὰ ὑ-
φάσματα.

10) Ἀφοροῦν τὸ ὄργανον μιᾶς τῶν
αἰσθησέων μας (οὐδ.).

11) Δοχεῖον.

12) Τεντώω (καθ.).

13) Τὰ παίρνω ἀπὸ τὴν ἀγορά.

14) Λύπη.

ΓΕΩΡΓ. Ε. ΤΡΥΦΙΑΝΗΣ
Μαθητὴς Γυμνασίου Ἐδέσσης

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1) Πὼς ἐλέγετο ἡ γραφὴ τῶν Αἰ-
γυπτίων καὶ πὼς τὴν ἐγράψαν;

2) Πὼς ὠνομάζετο ἀλλιῶς ἡ γῆ
τῆς Χαναάν;

3) Ποῖος ἦταν ὁ πρῶτος μαθητὴς
τοῦ Σωκράτους;

ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΡΑΘΕΟΔΩΡΗ
5ον Γυμν. Πειραιῶς (Νικαίας)

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΑΣΚΛΗΠΕΙΟ Ε. Ε. Σ.
ΒΟΥΛΑΣ

Τὸ πρῶτ' τῆς Πέμπτης ἐξεκινήσαμε
μὲ τὸ αὐτοκίνητο γιὰ νὰ πάμε στὸ Νο-
τοκομεῖο τῆς Βουλᾶς.

Ὅλα τὰ παιδιά κρατούσαμε στὸ
ρι κατὶ. Ἄλλα ἀπὸ ἓνα κουτάκι καρα-
μέλες, δεμένο μὲ κόκκινη κορδελίτσα,
καὶ ἄλλα κόκκινα αὐγά, βιβλία καὶ
παιγνίδια. Μόλις φθάσαμε καὶ εἶδαμε
τὰ ἄρρωστα παιδάκια, συγκινηθήκαμε
πέρα πολύ.

Ἐπήγαμε στοὺς θαλάμους Παιγκηπί-
της Εἰρήνης καὶ Παιγκηπίσσης Αἰκατε-
ρίνης. Μὲ μεγάλη χαρὰ τὰ παιδάκια πε-
ρίμεναν νὰ τοὺς δώσουμε τὰ δώρα. Ἀ-
φοῦ τραγουδήσαμε, τοὺς τὰ μοῖρασαμε.
Ἐμεῖς καθίσαμε κοντὰ τοὺς
καὶ κουβεντιάσαμε καὶ παίξαμε μαζί
τους.

ΕΓΩ ΚΑΙ ΣΥ ΦΙΛΕ ΜΟΥ
Η ΠΡΩΤΗ ΜΑΣ ΓΝΩΡΙΜΙΑ

Μὲ ἰδιαίτερη χαρὰ ἔρχομαι νὰ
ἐπικοινωνήσω μαζί σου περήφανο
Ἑλληνόπουλο. Πέρασα κι ἐγὼ ἀπὸ
τὴ δική σου ἡλικία κι ἐνοίωσα τὸν
ἴδιο χτύπο ποὺ νοιώθεις κι ἐσύ,
τὴν ἴδια φλογερὴ ἐπιθυμία ν' ἀκούω
καὶ νὰ μαθαίνω. Ὁ νέος πρέπει νὰ
μορφωθῇ μὲ τέτοιον τρόπο ὥστε
ἀργότερα ν' ἀποτελέσῃ σταθερὸ
στήριγμα τῆς κοινωνίας. Ἀπὸ σένα
εἰδικὰ ἡ πολιτεία ἀναμένει πολλά.
Σὲ βλέπει καὶ πιστεῦει πῶς, ὅτι
ὁμορφὸ ὑπάρχει, κλείνεται μέσα σου.
Καὶ δὲν θὰ πρέπῃ μὲ κανένα τρόπο
νὰ γκρεμίσῃς αὐτὴ τὴν πίστι, ποὺ
οἱ ἄλλοι ἔχουν γιὰ σένα. Ἀντίθετα
θὰ πρέπῃ μὲ μιὰν ἐντονη διάθεσιν
νὰ τὴν μεγαλώσῃς καὶ νὰ δώσης
μὲ τὸ ἔργο σου τὴν ἀπόδειξιν
τῆς ἐμπιστοσύνης ποὺ σοῦ ἔχουν.
Αὐτὸ θὰ τὸ ἐπιτύχῃς, ὅταν μορφώ-
νῃς σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ
καλοῦ, κάνῃς τὸ καλὸ ὅχι γιὰ ἐπί-
δειξι, ἀλλὰ μὲ πεποίθησιν πὼς αὐτὸ
ποὺ κάνεις εἶναι σύμφωνα μὲ τὴν
ἐντολὴν τοῦ Εἰκότου Νόμου.

Σὲ βλέπω, φίλε μου, ν' ἀνοίγῃς
τὰ φτερά σου καὶ νὰ βαδίξῃς τὸν
ὠραῖο δρόμο τῆς νεότητος. Μέσα
ἀπὸ τὴ νικητρία ὁρμὴ σου, ὁραμα-
τίζομαι ἓνα κόσμον πολὺ καλύτερον.
Κλείσε μέσα στήν καρδιά σου τ

Η αλληλογραφία της Θείας Σταυρούλας

Αγαπητά μου ανήψια,

Θα χωρισθούμε τώρα για να ξεβρεθούμε πάλι μετά το καλοκαίρι και να ξεακουλούθουμε και σεις και εγώ την αλληλογραφία μας με νέες έντυπες. Τώρα χωρίζουμε στε πάνω στον πιο έμορφο μήνα, τον Μάιο με τα λουλούδια και την πρασιναδά και έτσι ο αποχαιρετισμός μας θα μείνει δροσερός και φρέσκος έως ότου ξανασυναντηθούμε από τις στήλες αυτές. Θα ήθελα το καλοκαίρι να μην ξεχάσετε ότι είσθε Έρυθροσταυρίτες, να μην ξεχάσετε ότι η δυστυχία δεν έχει διακοπές και γι' αυτό και η αλληλογραφία δεν πρέπει να ξεκουράζεται. Και αφού το καλοκαίρι θα έχετε περισσότερο καιρό ελεύθερο φροντίστε αυτόν τον καιρό να τον μοιράσετε ανάμεσα στην διασκέδαση και στην εργασία έτσι ώστε ούτε η διασκέδαση να σας φανή στο τέλος βαρετή, ούτε η εργασία φορτική. Λοιπόν αφού σας μίλησα σαν καλή και φρόνιμη Θεία, τώρα προσθέτω ότι το καλοκαίρι το έκανε ο Θεός για να γλεντούν τα ανήψια όλου του κόσμου και προ παντός της Θείας Σταυρούλας και γι' αυτό και ένιωσάς φιλά, σας εύχομαι καλή διασκέδαση και περιμένω να σας αντιμετωπίσω με νέες δυνάμεις.

Γειά σας, Γειά σας, καλό και χαρούμενο καλοκαίρι
Η Θεία Σταυρούλα

Χ. Ζυγούρη, Μεσοποταμία: Δεν πρέπει Χριστίνα να μου λές τόσα καλά λόγια, γιατί θα το πάρω επάνω μου. Ελπίζω τώρα να είσαι έντελώς καλά, να τελειώσεις τους διαγωνισμούς δλους με αξιοπρέπεια και να έχεις θυάλει μια θαυμασία φωτογραφία με τις συμμαθήτριά σου για να μου την στείλεις. Όσο για δική μου φωτογραφία μην περιμένεις. Φαντάσου να σου στείλω μια και να απογοητευθείς. Φίλησέ μου την αδελφούλα σου και την φίλη σου Ελένη, όσο για σένα σε φιλά ιδιαίτερα.

Α. Παγώνη, Αλεξούριον: Δεν γράφεις άσχημα. Καίτη, αλλά φαντάζομαι ότι θα βιάζοσαν να γράψης το γράμμα σου για να μπορέσης να μελετήσεις τους διαγωνισμούς σου. Καμιά μέρα θα μου γράψης με την ησυχία σου και όλο άραία και καλλιγραφικά γράμματα θα κάμης.

Α. Παύλου και Ε. Δρόλας: Αμύση: Οι δουλιές πήγαν καλά όπως μου γράφετε. Οι διαγωνισμοί δλους πώς πήγαν; Καλά και αυτοί; Επιτύχησε και οι δυο σας; Το εύχομαι, το ελπίζω, να πετύχετε.

Ε. Αραγάου και Χ. Παρσιεύς: Σ' αγαπώ πολύ και θα δώσω τη συνεργασία σου. Μην ανησυχείς όμως για απάντησι. Θα λάβης απαντήσεις έστω και αν άργηση λίγο.

Από την ιστορία και τη σημερινή ζωή του νησιού σας. Θα είναι κάτι που και σεις θα ωφεληθήτε και εμάς όλους θα μάς ενδιαφέρει πολύ. Χ. Στεφανιάτος, Κουβαλάτα: Χαραλάμπε, και πάλι σου επαναλαμβάνω είναι αδύνατον να στείλη κανείς γυαλιά δίχως συνταγή γιαιτρού. Μπορεί οι δυ-νατοί αυτοί φακοί να σε βλάψουν. Μην ζητείς λοιπόν παιδί μου, πράγματα, που δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν. Αν αισθάνεσαι κουρασμένα τα μάτια σου πρέπει να πας σε γιαιτρό. Εγώ από μακριά άλλη συμβουλή δεν μπορώ να σου δώσω.

Α. Ρασιδάκης, Ν. Ίωνία: Έχεις δίκαιο να θεωρήσεις και τις τρεις αυτές οργανώσεις χρήσιμες και ωφέλιμες για την νεότητά. Αλληλοσυμπληρώνονται πραγματικά και χαίρομαι που ακούω ότι τις ελεύθερες ώρες σου τις απασχολείς τόσο χρήσιμα. Τη συνεργασία σου στέλνω στο αρμόδιο τμήμα του Περιοδικού, όχι σε μένα.

Γ. Μακροπούλου, Αγγιον: Το ποιήμα σου έδωσα. Σ. Κασίσαρης, Αλεξούριον: Σ' ευχαριστώ πάρα πολύ για τη μεγάλη περιγραφή, που μου έστειλες, τη σχετική με την τραγική εποχή του συμμοριτοπολέμου στην πατρίδα σου. Φοβόμυ όμως ότι σε έβαλα σε μεγάλο κόπο. Πρόσεξε την σύνταξή σου. Προσπάθησε να γράφης λίγο πιο απλά. Πάντως σε ευχαριστώ και πάλι πάρα πολύ.

Σ. Αμπέρης, Ευλόκαστρον: Δεν φαντάζομαι πόσο συμμερίζομαι τις ανησυχίες σου τώρα, που τελειώνει η μαθητική σου ζωή και ανοίγεται μπροστά σου η άλλη της ζωής. Σο εύχομαι ολοφύως να επιτύχης εις αυτήν. Μην χάνεις ποτέ το θάρρος σου, αναποδείξεις και δυσκολίες βρίσκωμ όλοι. Σκέψου ότι είναι περαστικές και τράβα μπρός. Με ρωτάς ακόμη, αν μου άρεσει η πατρίδα σου. Μα είναι δυνατόν να μη μαγένη το Ευλόκαστρο των επισκέπτών;

Σ. Βουτριάς, Θεσπώνη: Για το ζήτημα το οποίο θύγεις στο γράμμα σου, μίλησα στο αρμόδιο τμήμα του Ε.Ε. Σ.Ν. Ελπίζω να κανονισθεί σύμφωνα με την επιθυμία σου, που είναι και επιθυμία όλων μας. Μου κάνει πραγματική χαρά όταν μαθαίνω ότι το περιοδικό μας το βρίσκεται εύχρηστο και χρήσιμο. Μην ανησυχής κόπο, θα δημοσιευθεί και φωτογραφία της δικής σας ομάδας αν βέβαια έχετε έρυθροσταυρική δράση και στέλλετε και φωτογραφίες. Γειά σου λοιπόν και καλά έκταμς και μου έγραψες δύο φορές το όνομά σου για πών ενδεχόμενον.

Μ. Παπασταύρου, Κρανίδιον: Για όνομα του Θεού, Μαρία, δεν πρέπει να κάμης έτσι για μια άτυχία. Γιατί καταλαβαίνω πως ήταν καθαρή άτυχία αυτό που σου συνέβη στους διαγωνισμούς, αυτό χωρίς το ποιήμα σου είναι τόσο νόστιμο και κεφάλαιο, που φαντάζομαι ότι εν τώ μεταξύ θα δάμασες τα συν και τα πλην και τώρα θα σε υπακούουν σαν πιστά σκυλάκια. Αχ! αυτή η αλγερδα πόσα ματάκια έκαναν να κλάψουν.

Α. Ζιώγα, Καστράκι: Την περιγραφή σου έδωσα εις την αρμόδιαν υπηρεσίαν. Αν είναι καλή ή όχι θα το μάθης από αυτήν.

Κίτρινο Καναρίνι, Πρέβεζα: Αγαπητέ μου ανήψι θα ήθελα να σου πω έδω ότι συμφωνώ μαζί σου ως προς την αξιολόγησιν των περιοδικών, την οποία κανείς. Δεν συμφωνώ όμως για το άλλο ζήτημα, επί το οποίο μου γράφες. Οι καθηγηταί σου, οι οποίοι έχουν πολύ μεγαλύτερον πείραν από εσένα και περί της ζωής γενικώς και περί των προβλημάτων της νεότητος, είναι εις θέσιν και έχουν και τον σωστόν τρόπον να αντιμετωπίζουν τα προβλήματα αυτά. Μην απασχολήσαι λοιπόν εσύ με το ζήτημα αυτό. Υπάρχουν εις την ζωήν πράγματα, που δεν είναι πάντοτε σωστά. Αν θέλωμε να τα διορθώσωμε δ καλλίτερος τρόπος δεν είναι, να τα κατηριάζωμε, αλλά με το δικό μας παράδειγμα, με αγάπη και όχι με μίσος να προσπαθώμε να διορθώσωμε.

Ν. Κρητική, Κ. Πουλος, Πειραιεύς: Σ' αγαπώ πολύ και θα δώσω τη συνεργασία σου. Μην ανησυχείς όμως για απάντησι. Θα λάβης απαντήσεις έστω και αν άργηση λίγο.

Π. Καρδιά, Δροσόσταλα: Χ το χωρίο: Μου γράφεις κάτι πολύ σοβαρό. Καταλαβαίνεις βέβαια, ότι μου είναι δύσκολο να πιστέψω ότι μεταξύ γονέων και παιδιών είναι δυνατόν να γεννηθούν τέτοιου είδους σχέσεις. Προσπάθησε όσο μπορείς να γίνεσαι χρήσιμος και στο σπίτι σου. Ξέρω ότι πολλές φορές η οικονομική στενότης φέρνει δυσάρεστα αποτελέσματα. Κάνε κουράγιο. Έχεις μπροστά σου όλη τη ζωή και οι δυσκολίες άσφαλώνουν τον άνθρωπο. Μην απελπίζεσαι. Προσπάθησε να καταλάβης ότι αυτό που γίνεται δεν προέρχεται από έλλειψη στοργής, αλλά από τον εκνευρισμό, που προκαλεί η δυστυχία. Κουράγιο, ανήψια!

Μ. Μαυροειδή, Αλεξούριον: Το γράμμα σου, διεβίβασα εις την διεύθυνσιν του Ε.Ε.Σ.Ν. Και θα φροντίσουν για το θέμα, που σε απασχολεί. Ελπίζω σύντομα να εκπληρωθώ το πόθος σου και να γίνης μια χρήσιμη έρυθροσταυρίτισσα.

Α. Κομβόκη, Προσωτσάνη: Και το δικό σου το γράμμα το έδωσα εις την αρμόδιαν υπηρεσίαν. Δεν γνωρίζω αν μπορεί να γίνη τίποτα. Γράψε μου πάλι με περισσότερες λεπτομέρειες σε τί όφειλεται η παράλυσις της αδελφής σου. Πάντως αν μπορεί να γίνη κάτι, θα γίνη.

Νικ. Βρέντζος, Ηράκλειον: Την έκθεσί σου έλαβα και έδωσα εις το αρμόδιον τμήμα συνεργασίας.

Μ. Κασίσαρης, Κώς: Είναι λοιπόν από την πατρίδα του Ίπποκράτους, που ακούω ότι είναι τόσο έμορφη. Μαί να την περιγράψης αλλά όχι μόνον για μένα, για όλους τους έρυθροσταυρίτες και να την στείλεις υπηρεσίαν της συνεργασίας. Στα έδελφια σου και όλας ανήψιας μου στέλνω ευχαρίστως τους χαιρετισμούς σου, και σένα σε ευχαριστώ για το έμορφο γράμμα σου.

Μ. Βάρος, Αλεξούριον: Χαίρομαι που αγαπάτε το περιοδικό μας και που το βρίσκετε τόσο χρήσιμο. Την συνεργασία σου έδωσα.

Α. Κατακουζηνού, Αήμνος: Και εγώ πολύ θα ήθελα να έλθω στην πατρίδα σου και να σας γνωρίσω. Μα δε μπορεί να γίνη αυτό και έτσι δε περιορισθώμε στην αλληλογραφία μας που ελπίζω να την συνεχίσουμε μετά τις διακοπές.

Φ. Μαλλιάρου, Αήμνος: Βλέπεις σε τοποθέτησα κοντά στην πατριάτισσά σου την Λένα. Όχι δεν κάνεις πολλά λάθη. Το ποιήμα σου το είπες καλά; Αν μπορούσα θα πάω να δώ τον αδελφό σου. Γειά σου.

Κ. Βαϊράμογλου, Κηφισιά: Τα μαθήματα του Γυμνασίου δεν είναι δύσκολα. Θα μεγαλώσης εσύ, θα μεγαλώση η κοτσίδα σου, θα μεγαλώση το μυαλό σου και τα μαθήματα θα σου φανούν παιχνιδάκια. Να πής της μητέρας σου και της θείας σου χαιρετισμούς θερμούς και τώρα σ' άφωνα γρήγορα γιατί έχω πολλά να γράψω.

Κ. Φραγκούλην, Σκύρον: Ελπίζω ότι κάποτε θα γίνουμ ομάδες Έρυθροσταυριτών και στο πανέμορφο νησί σου. Χαίρομαι που παίρνεις το περιοδικό γιατί το αισθάνεσαι ωφέλιμο και γιατί σε ευχαριστεί. Θα ήθελα τόσο πολύ να είμυνα τώρα τις Απαρκές στην Σκύρο. Μα τί να γίνη δες εύχθώμε του χρόνου.

Α. Λεωτάκης, Θήβα: Το περιοδικό, Λάμπρο, δεν θα εκδίδεται το καλοκαίρι. Λοιπόν θα περιμένης και πάλιν να ανοίξουν τα σχολεία για να το πάρης. Εν τώ μεταξύ όμως μην ξεχνάς ότι είσαι Έρυθροσταυρίτης και δε μη θυγίνεις το περιοδικό. Γειά σου.

Φ. Σιμάτου, Φαρακλάτα: Το μικρό γραμματάκι σου μ' ευχαρίστησε Ι. Διαιτέρως Φιλίππια. Να έχεις πάντα πίστι και σε όλη σου τη ζωή θα μπορέσης να νικήσης τις δυσκολίες που παρουσιάζονται δυστυχώς τόσο συχνά.

Μ. Γαβαλά και Φ. Παστού, Υδρα: Το τμήμα της συνεργασίας είναι χωριστό και από εκεί θα λάβετε απάντησι για τις σκέλες. Σας ευχαριστώ που μου γράφετε και ελπίζω όταν ξαναρჩίσουν τα σχολεία να ξεακουλούθη και η αλληλογραφία μας.

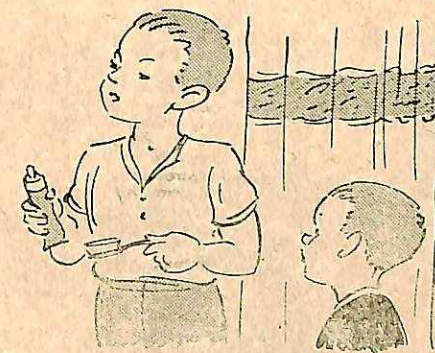
(Σημ.: Από έλλειψη χώρου αρκετές απαντήσεις θα δημοσιευθούν εις το τεύχος Οκτωβρίου 1955).

ΤΑ ΔΟΝΤΙΑ

ΥΠΟ ΑΝ. ΒΩ

Έ, θα έχης δη, παιδί μου πόσο μερικοί πονάνε κι από ένα κούφιο δόντι μέρα - νύχτα τί τραβάνε.

Μ' αν με προσοχή φροντίζης για τα δόντια σου από τώρα, δεν φοβάσαι πονοδόντους πώς θα νοιώσης κάποιαν ώρα.

Τα δόντια περιποίησης θέλουν ιδιαίτερα: και πρώτα - πρώτα τρεις φορές πλύσιμο την ημέρα.

Μιά το πρωί σαν σηκωθής, παιδί μου, από τον ύπνο, μιάν ύστερα απ' το γεύμα σου και μιά μετά το δείπνο.

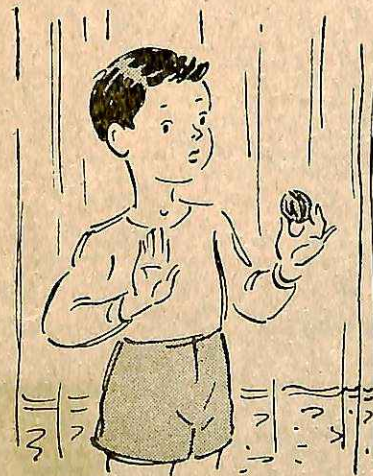
Στα δόντια κάνουνε κακό — όλοι οι γιαιτροί το λένε — τα παγωμένα τα νερά και τα φαγιά που κάινε.

Ίδιως άμα πής νερά που είναι παγωμένα, μη φας άμέσως ύστερα ποτέ φαί καυτό.

άλλ' ούτε και τ' αντίθετο. Τα δόντια τα καυμένα είναι πολύ εύαισθητα και θλάπτονται μ' αυτό.

Λοιπόν, παιδιά, προσέχετε σαν πίνετε, σαν τρώτε γιατί αν αρχίσουν να πονούν και λίγο - λίγο να χαλνούν, θα μετανιώσετε πολύ, μ' άργά θα είναι τότε.

Ποτέ με τα δοντάκια σας καρύδι: να μη σπάτε ή κι άλλα πράματα σκληρά, διότι τα χαλάτε.

Πάντοτε να τα πλένετε με μιά σκληρή βουρτίτσα. Να τα σκαλίζετε ποτέ δεν πρέπει με καρφίτσα.

Και μάβετέ το: Άμα κανείς γερά τα δόντια τάχη, έχει, παιδιά μου αγαπητά, γερό και το στομάχι.

ΕΛΑΤΕ

ΣΤΙΧΟΙ
ΜΙΧ. ΔΑΛΑΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Μουσική
ΑΛ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ.

Σ. Ρυθμός Καλαματιανού.

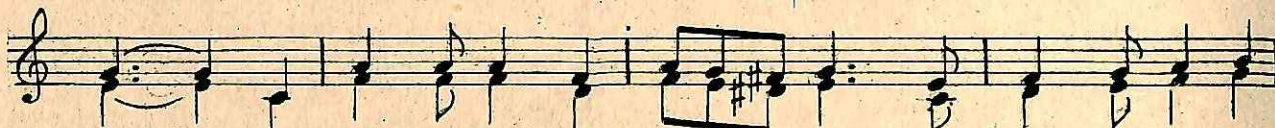
1. Έ - λᾶ - τε γιὰ νὰ παί - ζου - με παι - διὰ στήν ἐ - ξο -
2. Έ - λᾶ - τε νὰ γε - λά - σου - με μ' ὁ - λό - χα - ρη καρ -

χή — Έ - λᾶ - τε γιὰ νὰ νοιώ - σου - με χα - ρὰ μέσ' τὴν ψυ -
δια — Έ - λᾶ - τε νὰ τρυ - πώ - σου - με στὰ ἡρά - σι - να κλα -

- χή — Έ - λᾶ - τε νὰ πη - δῇ - ζου - με τρελ - λὰ στίς ρε - μα -
- δια — Έ - λᾶ - τε δῶ νὰ κά - νου - με τὰ σώ - μα - τα γε -

τιές — Έ - λᾶ - τε κεῖ νὰ παί - ζου - με τρι - γύ - ρω στίς μυρ -
ρά — Έ - λᾶ - τε νὰ σκορ - πί - σου - με στὰ πλά - για τῆ χα -

1. ΤΙΕΣ — Έ - ΤΙΕΣ — 2. Έ -
ρά — Έ - ρά —

ΤΕΛΟΣ.

1η Στροφή

Έλατε γιὰ νὰ παίξωμε παιδιὰ στήν ἐξοχή,
Έλατε γιὰ νὰ νοιώσωμε χαρὰ μέσ' τὴν ψυχὴ,
Έλατε νὰ πηδήξωμε τρελλὰ στίς ρεματιές,
Έλατε κεῖ νὰ παίξωμε τριγύρω στίς μυρτιές.

2α Στροφή

Έλατε νὰ γελάσωμε μ' ὀλόχαρη καρδιά,
Έλατε νὰ τρυπώσωμε στὰ πράσινα κλαδιά,
Έλατε δῶ νὰ κάνωμε τὰ σώματα γερά,
Έλατε νὰ σκορπίσωμε στὰ πλάγια τὴ χαρά.